

2009

**[LGBT BİREYLERİN
İNSAN HAKLARI RAPORU
2009]**

LGBTT Hakları Platformu

2009 LGBTT'ler için Zor Bir Yıl Oldu

LGBTT bireyler için 2009 yılı zor bir yıl oldu. Nefret cinayetleri, medyanın yoğun homofobik ve transfobiden beslenerek yeniden dolaşıma soktuğu yer yer suç ortağı olduğu nefret söylemleri ile, polislin LGBT bireylere yönelik işkence ve kötü muamelesi ile dolu bir yılı geride bıraktık.

Cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği alanında çalışan sivil toplum örgütleri olarak bir yandan LGBTT bireylerin insan hakları ihlallerini izlemeye bir yandan da derneklerimize yönelik baskılarla uğraşmaya devam ettik. Lambdaistanbul'un derneğine yönelik açılan kapatma kararının Yargıtay tarafından kapatılamaz kararına sevinirken "teşvik etmemesi" koşulunu görmezden gelemedik. Sonrasında Siyah Pembe Üçgen Derneğine yönelik kapatılma talebiyle açılan dava sürecini beklediğimiz bir yıl oldu. 2006 yılında Kaos GL Dergisinin 28. Sayısının pornografik bulunması ve toplatılması üzerinden açılan iki ayrı dava hem Yargıtay'da hem de AİHM'e sürecinde devam etti. Cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığı alanında çalışan sivil toplum örgütlerine yönelik baskılar, bu alanda çalışmak isteyen insiyatiflerin örgütlenmesi önünde ciddi bir engel oluşturmakta. Aynı zamanda açılan davalar, derneklerin faaliyetlerini yürütmesi konusunda ciddi engelleri de beraberinde getirdiği bir yıl yaşadık.

LGBTT bireylere yönelik insan hakları ihlallerini izleme ve raporlama sırasında karşımıza çıkan sorunların başında "adalete erişimin" önündeki engeller. Kolluk kuvvetleri ile başlayan süreç yargılanma aşamasında devam ettiğini görmekteyiz.

2009 Yılı Lezbiyen, gey, biseksüel, travesti ve transkesüel bireyler için gene zor bir yıl oldu. Kaos GL Derneği, Lambdaistanbul LGBTT Derneği, Siyah Pembe Üçgen Derneği, Morel Eskişehir LGBTT Oluşumu, Hevjin LGBTT Oluşumu(bu rapor hazırlıkları devam ettiği süreç içinde Piramid LGBTT Oluşumu adını değiştirdi)'nun birlikte gerçekleştirdiği raporlamalarıyla bu rapor hazırlandı. Raporun hazırlanması aşamasında her türlü desteği sunan Elif Ceylan Özsoy, Fırat Söyle, Yasemin Öz ve Senem Doğanoğlu'na emekleri için LGBTT Hakları Platformu olarak teşekkür ederiz. Aynı zamanda tutulan raporları birleştirek bu raporun ortaya çıkmasını sağlayan Umut Güner ve Senem Doğanoğlu'na LGBTT Hakları Platformu olarak ayrıca teşekkür ederiz.

LGBTT Hakları Platformu adına Kaos GL Derneği
Nisan 2010

GİRİŞ

Bu rapor, 2009 yılı boyunca LGBT bireylerin yaşadıkları hak ihlallerini kayıt altına almaktadır. Rapor, yıl boyunca yapılan görüşmelere, örgütlere yapılan başvurulara, örgütler tarafından izlenen medyadaki verilere dayanılarak hazırlanmıştır.

Birinci bölümde, yaşam hakkı ihlallerine yer verilmiştir.

İkinci bölümde, kötü muamele ile özgürlük ve güvenlik hakkı ihlalleri vakıalar üzerinden birlikte değerlendirilmiştir.

Üçüncü bölümde ise ayrımcılığa uğramama hakkının ihlali olarak ifade edilen alandaki ihlallere yer verilmiştir. Bu bölümde ayrımcılık yasağı ile birlikte ihlal edilen başka hakların da ihlal edildiği tespit edilmiş ve kategorik olarak ihlal edilen haklara göre bir arada değerlendirilmesine çalışılmıştır.

Son bölümde ise 2009 yılı boyunca hükümetin cevaplaması istemiyle TBMM’de sunulan soru önermeleri ve Avrupa Komisyonunun Türkiye Cumhuriyetinden cevaplanması talebiyle verilen önermelerine yer verilmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

YAŞAM HAKKI İHLALLERİ

Gerek Anayasa gerekse sözleşme hükümleri, yaşama hakkının güvence altına alınması konusunda devlet için yükümlülük öngörmektedir. Buna göre kişilerin yaşamı devlet tarafından kanunlarla güvence altına alınmalı ve kişilerin yaşamına keyfi bir şekilde zarar verecek herhangi bir eylemde bulunulması devlet tarafından önlenmelidir. Yaşama hakkının ihlali kuşkusuz ölüm sonucunu doğurmak zorunda değildir. Zira devletin bu alanda önleme

yükümlülüğü altında olması bu hususa işaret eder. Bu açıdan da yaşama hakkının ihlali söz konusu olduğunda etkin bir soruşturma yürütmek de bu hakkının korunmasına yönelik yükümlülüğün diğer ayağını teşkil eder.

2009 yılı boyunca Platform olarak yaşam hakkı ihlallerine yönelik medya taraması ve dava takibi neticesinde tespit edilen vakıalar bu bölümde ifade edilmiştir.

Tarih: 17 Şubat 2009

Yer: İzmir

Manşet: Pazarlıkta Anlaşamadığı Travestiyi 11 Yerinden Bıçakladı

Kaynak: Habervitrini.com- <http://www.ajanspress.com.tr/InternetFiles/2009/02/17/2981742.html>

İzmir'in Konak ilçesinde bir kişi para konusunda anlaşamadığı travestiyi 11 yerinden bıçakladı.

Ağır yaralanan Ramazan Başat (34) adlı travesti hastaneye kaldırılırken, zanlı "Aşırı derecede alkol aldım, o yüzden bıçakladım. Pişmanım" dedi. Edinilen bilgiye göre olay Basmahane semti, Akıncı Mahallesi, 945 Sokak, 48 numarada meydana geldi. Olayda, aşırı derecede alkol alan Ahmet A. (26), travesti Ramazan Başat (34) ile cinsel ilişkiye girmek için pazarlık yaptı. Bu sırada aralarında tartışma çıkan Ramazan Başat, para konusunda anlaşamadığı Ahmet A. tarafından 11 yerinden bıçaklandı. Olay yerine gelen ambulans ile Yenişehir'deki Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Ramazan Başat ameliyata alındı. Bıçakla yaralama olayından bir süre sonra Cinayet Bürosu dedektifleri tarafından yakalanan zanlı Ahmet A. ise Basmane Polis Merkezi'ne getirilirken, "Aşırı derecede alkol aldım. Kafam güzeldi bıçakladım. Pişmanım" diye konuştu.

Tarih: 10 Mart 2009

Yer: İstanbul

Manşet: İstanbul'da art arda 2 vahşi cinayet

Kaynak: <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/11181628.asp>

Akşam saat 19.00 sıralarında Taksim'de ikinci boğaz kesme cinayeti işlendi. Edinilen bilgilere göre henüz belirlenemeyen bir nedenle tartıştığı sevgilisi tarafından sırtından ve kalbinden bıçaklanan Dilan Piriç (28) isimli transeksüel hayatını kaybetti. Cinayeti duyarak olay yerine gelen Piriç'in arkadaşları transeksüellere yönelik şiddet eylemlerine tepki gösterdi.

Taksim Balaban Mahallesi Pürtelaş Sokak Köşe Palas Apartmanı dördüncü katta oturan Dilan Piriç 19.00 sıralarında sevgilisi olduğu iddia edilen bir kişi ile kavga etti. Gürültüden rahatsız olan apartman sakinleri durumu polis ekiplerine bildirdi. İhbar üzerine adrese gelen polis ekipleri daire içinde kanlar içinde yatan ağır yaralı Dilan Piriç ile karşılaştı. Polis ekipleri tarafından olay yerine çağrılan ambulans eve ulaşmadan Piriç hayatını kaybetti.

Cinayetin işlendiği sokakta toplanan Piriç'in arkadaşları son zamanlarda transeksüellere yönelik şiddetin arttığını öne sürerek, cinsel tercih hakkı anayasal güvence altına alınmadıkça hayatlarının tehlike altında olduğunu söyledi. Yapılan incelemenin ardından

ceset Adli Tıp Kurumu morguna kaldırılırken, kaçan saldırganın Eyüp İlçe Emniyet Müdürlüğü ekiplerine teslim olduğu öğrenildi.

Ebru Soykan olarak tanınan Dilan Pirinç'in öldürülmesine ilişkin dava açılmıştır ve İstanbul'da görülmeye devam etmektedir. "Katil zanlısı, soruşturma safhasında Ebru ile aralıklı da olsa birlikte yaşadıklarını, tartıştıklarını, birbirlerinden şikâyetçi olduklarını ve olay günü netten yazışmaları üzerine Ebru'nun evine geldiğini söylemiş. Barışmak için eve çağrıldığını ancak Ebru'nun kendisine beddua bulunmasını gururuna yediremediğini, elindeki bıçakla Ebru'yu hunharca öldürdüğü şeklinde ifade vermiştir. İddia olunan beddua ise Ebru'nun katil zanlısına hitaben 'umarım ki senin sonun benim gibi olur' demiş olması"¹.

Tarih: 23 Mart 2009

Yer: Bursa

Manşet: Kesik baş katiline ağırlaştırılmış müebbet talebi

Kaynak: <http://www.iha.com.tr/haber/detay.aspx?nid=98779&cid=735> - (Erişim:02 aralık 2009)

8 ay önce merkez Yıldırım ilçesi Yunus Emre Mahallesi Yaprak Sokağı üzerinde başı kesildikten sonra cesedi çöp konteynırına atılan transseksüelin 38 yaşındaki Eda Yıldırım olduğu, parmak izinden yola çıkılarak belirlendi. Silikonları patlatılan travestinin otomobilindeki peçetede bulunan sperm örneklerinden yola çıkan cinayet masası ekipleri, bu kişinin DNA raporunu çıkardı.

Bir barda sahneye çıkan transseksüel Yıldırım'ın tüm arkadaşlarını yakın takibe alan polis, bir su firmasında pompacı olarak çalışan 29 yaşındaki S.Ö.'ye ulaştı. Olayın faili olduğu iddiasıyla gözaltına alınan S.Ö., ifadesinde Eda Yıldırım ile askerdeyken tanıştığını belirterek, "Olay günü onu otelden aldım. Pikniğe gittik. Arabayı benim kullanmamı istedi. Araç içinde ilişkiye girdik. Ter içinde kaldım. Spermilerin bana ait olduğu doğrudur. Çünkü onunla ilişkiye girdim. Ama onu kesinlikte öldürmedim. Daha sonra da otele bıraktım. Kendisini 9 yıldır tanırım. Suçsuzum" diye ifade verdi.

Savcılık, halen kayıp olan transseksüelin kesik başını aradı. Soğuk bir yerde tutulduğu düşünülen Yıldırım'ın kesik başı, şüpheliyle en son ilişkiye girdikleri Bilecik'in merkez İlyasbey köyünde yapılan bütün aramalara rağmen bulunamadı.

Savcılığın titiz bir şekilde sürdürdüğü soruşturması sona erdi. Cesedin bulunmasından 5 gün sonra ifadeye çağrılan şüpheli S.Ö.'nün emniyete giderken maktule ile birlikte çekilmiş cinsel ilişki görüntüleri bulunan cep telefonunu kırarak imha ettiği tespit edildi.

Savcılığın hazırladığı iddianamede, şüphelinin, transseksüel Eda Yıldırım'ı kendisiyle ilişkiye girdikten sonra 31 gün boyunca hiç aramadığı ancak cesedin ortaya çıkması üzerine toplam 162 kez aradığı belirtildi. Ayrıca zanlının, transseksüelin kaldığı otelde 3 gün boyunca konakladığını savcıdan gizlediği tespit edildi. Savcı, soruşturmayı farklı yöne çekmeye çalıştığı düşünülen zanlının maktuleyi aralarında çıkan bir mesele yüzünden öldürmüş

¹ 02 Nisan 2009 tarihinde Av. Fırat Söyle ile yapılan görüşme

olabileceğini ileri sürdü. Zanlı hakkında, `canavarca his saikiyle adam öldürmek` suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis talebiyle dava açıldı. Şüpheli, önümüzdeki günlerde ağır ceza mahkemesinde hâkim karşısına çıkacak.

Melek Köklü, 11 Nisan 2009 tarihinde Ankara'daki evinde bedenine aldığı 38 bıçak darbesi ile öldürüldü. Öldürüldükten sonra bilgisayar kasası ve cep telefonu da katil tarafından çalındı. Yapılan soruşturma neticesinde katil zanlısı yakalandı ve tutuklandı. Davada "cinsel organını görünce birlikte olmak istemedim, aramızda çıkan tartışmada kendimi savunmak için" bıçakladığını ifade eden katil zanlısı; Melek'in kendisine aktif ilişki teklif ettiğini de iddia etmiştir. Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan yargılama neticesinde 16 Ekim 2009 tarihinde TCK'nın 82/1-h ve TCK'nın 149. maddesine göre cezalandırılan Tayfun Polat hakkında TCK 62. maddesi gereğince takdiri indirim nedenleri uygulandı. Haksız tahrik indirimi talepleri reddedildi. Buna göre "Bir suçu gizlemek, delillerini ortadan kaldırmak veya işlenmesini kolaylaştırmak ya da yakalanmamak amacıyla kasten öldürmekten" ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılmış ve cezası "failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları, cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri gibi hususlar göz önünde bulundurularak" müebbet hapis cezasına çevrilmiştir. Yine nitelikli yağma gereğince 12 yıl hapis cezasına çarptırılmış ve 62. madde uygulanarak cezası 10 yıla indirilmiştir.²

Genellikle transeksüel cinayetlerinin takipsiz kaldığı, faillerin yakalanmadığı, yakalandığı zaman haksız tahrik indirimi uygulamasına gidildiği davalar açısından tarihsel olarak ilk olan bu davanın ardından bir başka nefret cinayeti davası da karara bağlandı:

Çağla Çağan 21 Mayıs 2009 tarihinde Ankara'da evinde bıçaklanarak öldürüldü. Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan yargılamada zanlı Murat Olgun G., Çağla'yı yaklaşık iki senedir tanıdığını ifade etti, web sitesi yapma karşılığında 1300 TL istediğini, bu paranın 450 TL'sini cinayetten beş gün önce aldığını ve cinayet günü de aslında eve borcun geri kalanını almaya geldiğini, Çağla'nın o gece gözünün önünde bir ilaç-hap aldığını, evde de bira şişeleri bulunduğunu ve arkasından kendisine cinsel ilişki teklif ettiğini ancak bu ilişkide aktif rol oynamak istediğini ve bunu kabul etmediğini ardından lavaboya gittiğini ve geri geldiğinde Çağla'nın kendisini hala ilişkiye zorladığını ve bunun üzerine Çağla'ya bir yumruk attığını, yere düşen Çağla'nın bilgisayar masasının çekmecesinden bir bıçak çıkarttığını ve bu sırada boğuştuklarını, elinden bıçağı almaya çalışırken kendi ellerinin de kesildiğini ve bıçağı aldıktan sonra ilk darbeyi Çağla'nın boynuna vurduğunu ve gerisini hatırlamadığını, çünkü kendisini kan tuttuğunu belirtti. Kendine geldiğinde üzerindeki kanlı giysileri değiştirdiğini, pantolonunun paçalarını kestiğini ve kanlı giysileri bir poşete koyduğunu, Çağla'ya ait olan 3 adet cep telefonunu ve web sayfası için anlaştığı paranın 400 TL'sini daha aldığını ve

² 16 Ekim 2009 tarihinde Av. Nevzat Sarin ile yapılan görüşme

apartmandan çıkarken güvenlik kamerasının kablolarını kestiğini, suç aleti olan bıçağı da Demetevler'de bir çöp tenekesine attığını dile getirdi. Murat Olgun G. Bu ifadelerin ardından Çağla'yı öldürdüğünü kabul etti. Yapılan yargılama sonucunda 21 Ocak 2010 tarihinde TCK'nın 82/1-h ve TCK'nın 149. maddesine göre cezalandırılan M. Olgun G. hakkında TCK 62. maddesi gereğince takdiri indirim nedenleri uygulandı. Haksız tahrik indirimi talepleri reddedildi. Buna göre "Bir suçu gizlemek, delillerini ortadan kaldırmak veya işlenmesini kolaylaştırmak ya da yakalanmamak amacıyla kasten öldürmekten" ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılmış ve cezası "failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları, cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri gibi hususlar göz önünde bulundurularak" müebbet hapis cezasına çevrilmiştir. Yine nitelikli yağma gereğince 12 yıl hapis cezasına çarptırılmış ve 62. madde uygulanarak cezası 10 yıla indirilmiştir.³

LGBTT Hakları Platformunun 2008 raporu kapsamında da yer verildiği üzere Diyarbakır'da işlenen transeksüel cinayetinde yargılama 2009 yılında başladı:

Tarih: 27 Aralık 2008

Yer: Diyarbakır

Manşet: 'KIZ ŞABAN' cinayetinde müebbet istemi

Kaynak: <http://www.stargundem.com/yerel-haberler/60272-diyarbakirda-escinsel-cinayeti.html> (Erişim: 16 Haziran 2009)

Diyarbakır Sur'da 27 Aralık 2008'de 'Kız Şaban' lakaplı transeksüel Şaban Çelen (49) üvey evlatlığı Ali Yavuz (24) öldürülmüştü. Çifte cinayetle ilgili Mehmet Karabulut, Mehmet Emin Fidan, Vedat Akmar ve Abdülbaki Yıldırım tutuklanmıştı. Savcı, katillerin 2'şer kez ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezasıyla yargılanmasını talep etti. Ameliyatla kadın olan Şaban Çelen yıllarca fuhuş yapıp randevuevi işletmişti. Sonra fuhuşu bırakıp kira geliriyle geçinmeye başlamıştı. Katiller, Şaban Çelen' den aylık yüzde 10 faizle borç para almıştı. Borcu ödememek için Şaban Çelen'i evinde okey oynadıkları masada tabancayla, dışarıdan pasta alıp dönen evlatlığı Ali Yavuz'u ise bıçaklayarak öldürmüşlerdi.

19 yaşındaki Hadise isimli transeksüel, 29 Haziran 2009 tarihinde, İstanbul E-5 yolu üzerinde bıçaklanarak öldürülmüştür. Yoldan geçen bir kurye Hadise'nin bedenini yolda görmesi ve ambulans çağırmasıyla, ambulansla Çapa Tıp Fakültesi'ne kaldırılan Hadise, hastanede hayatini kaybetti. Faili hala bulunmadı⁴.

Tarih: Temmuz 2009

Yer: İstanbul

Manşet: Ankaralı işadamı , gay ilişki kurbanı

³ 21 Ocak 2010 tarihinde Av. Senem Doğanoğlu ile yapılan görüşme

⁴ 01 Temmuz 2009 tarihinde Av. Fırat Söyle ile yapılan görüşme

Kaynak: <http://www.porttakal.com/haber-ankarali-isadami-gay-iliski-kurbani-432566>.

(Erişim tarihi: 08 Ekim 2009)

Beşiktaş ' ta temmuz ayında bir evde boğularak öldürülmüş bulunan Ankaralı işadami Fehmi Candan 'ın (45) katil zanlısı 2 kişi polisin 3 aylık çalışması sonucu yakalandı. Gay olduğu iddia edilen işadami Candan ' in, İstanbul ' da sık sık kaldığı müteahhit arkadaşının evine davet ettiği Mustafa T ile Mahmut B . (23) tarafından darp edildikten sonra öldürdüğü tespit edildi. Mustafa T tutuklandı.

İhsan Darende, 17 Temmuz 2009 tarihinde İzmir'de evinde bıçaklanarak öldürüldü. 2007 yılında Pupa Cafe/Bar'da garsonluğa başlayan ve bu sebeple maktulle tanışan 1993 doğumlu B.Ş maktulün daveti üzerine (maktulün) evine gidiyor. Şüphelinin ifadesine göre, maktul cinsel ilişki teklif ediyor, kabul etmemesi üzerine maktul sinirleniyor bıçakla şüphelinin üzerine yürüyor. İlişki teklifinden duyduğu rahatsızlık sonucu ve kendini korumak maksadıyla bir nevi cinnet geçiren şüpheli maktulün elindeki bıçağı kaparak maktülü boynundan karnından bacaklarından ellerinden birçok defa etkili olacak derece yaralıyor ve bu arada maktulün yüzünü bir yastıkla kapatıyor. Maktul hareketsiz hale gelince (Muhtemelen öldükten sonra) üzerini değişik kirli elbiselerini bir torbaya koyup, evden ayrılmıştır⁵.

Tarih: 24 Temmuz 2009

Yer: İstanbul

Manşet: Cinsel organımı elledi, öldürdüm!

Kaynak: <http://www.internethaber.com/cinsel-organima-elledi,-oldurdum-202686h.htm>

(Erişim tarihi: 06 Ağustos 2009)

24 Temmuz'da Ümraniye'deki evinden sabah saatlerinde ayrılan 48 yaşındaki Mustafa Tepe'den bir daha haber alınamadı. Evli ve iki çocuk babası olan Tepe'nin cesedi 27 Temmuz'da Ümraniye Şile Otobanı üzerindeki ormanlık alanda bulundu. Başına defalarca taşla vurularak öldürüldüğü belirlenen Tepe'nin ağaçlar arasına gizlenen cesedinin çevresinde inceleme yapan polis, delil sayılabilecek her şeyi topladı. Ümraniye Araştırma Bürosu ekipleri yaptıkları teknik takip sonucunda, Tepe'nin telefonunun cinayetden kısa süre önce Ramazan Keleş tarafından sadece 17 saniye kullanıldığını belirledi.

Ömerli'de bir otelde temizlik görevlisi olarak çalışan 22 yaşındaki Ramazan Keleş gözaltına alınırken suçunu hemen itiraf etti. Keleş, olay günü Çakmak Mahallesi'ndeki bir köprüde tanıştığı Tepe'nin kendisine cinsel tacizde bulunduğunu bu nedenle öldürmeye karar verdiğini söyledi.

Keleş'in, "Parkta otururken cinsel organımı elledi ve ormana giderek ilişkiye girmek istedi. Ben de onunla ormana doğru yürüdüm. Bu sırada bir akrabamı aramak için telefonuna kendi kartımı takarak konuştum. Ormanda aramızda tartışma çıktı bende önce başına taşla vurdum. Ardından bir kemik parçası buldum ve başına vurarak öldürdüm" dediği öğrenildi. Ümraniye Araştırma Bürosu ekiplerinin araştırması sonucu ormandan arkasında hiçbir delil

⁵ 23 Temmuz 2009 tarihinde Av. Oktay Cerit ile yapılan görüşme

bırakmadan ayrılan katil zanlısının 17 saniyelik telefon konuşması üzerine yakalandığını öğrenildi. Yapılan incelemenin ardından cinayette kullanılan kemik parçasının ve taşların bulunduğu belirtildi.

24 Temmuz 2009 günü İzmir’de Zirve isimli transeksüel öldürülmeye teşebbüse sebebiyete verecek derecede yaralanmıştır:

Arkadaşım olan Deniz’in evine ziyarete gittim. Deniz evde yoktu. Antep’ten gelen misafiri Melih ve yakın arkadaşı Ceylan vardı evde. Oturup çay içerken, kapı çaldı; Deniz yakın arkadaşım olduğu için kapıyı açmaya ben gittim. Kapıyı açtığımda kapıda iki tane genç erkek vardı. Kime bakmıştınız dediğimde, iki gençten bir tanesi arka tarafından çıkardığı bıçağı bana saplayarak kaçtı. Olaydan beş dakika sonrasını hatırlamıyorum. Sonra ben acı içindeyken çocuklar kaçtı. Kendime geldiğimde hastanedeydim. Olay günü polise ifade verildi. Tanık ifadeleri alındı. Failler hala yakalanmadı⁶.

Tarih: 03 Ekim 2009

Yer: Antalya

Manşet: Eşcinsel ilişki teklif edince çıldırdım

Kaynak: <http://www.ensonhaber.com/3.sayfa/232921/escinsel-iliski-teklif-edince-cildirdim.html>

(Erişim tarihi: 06 Ekim 2009)

Tatil için geldiği Antalya'da dövülerek öldürülmüş halde bulunan Alman turist Agust Michael Nall'ın katil zanlısının, Akdeniz Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Buğra Ö. (21) olduğu belirlendi.

Polis tarafından gözaltına alınan ve uzun süre boks sporuyla uğraştığı öğrenilen Buğra Ö., yaşlı turist ile olay günü Konyaaltı'nda gerçekleştirilen Oktoberfest Festivali'nde tanıştığı ve bira içtiklerini belirterek, "Gece eve giderken üstgeçitte karşılaştık. Bana cinsel ilişki teklifinde bulununca onu dövdüm. Amacım öldürmek değildi" dedi.

Tatil için geldiği Antalya'da üç gün önce gece yarısı dövülerek öldürülmüş halde bulunan Alman turist Agust Michael Nall'ın katil zanlısının, Akdeniz Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Buğra G. (21) olduğu belirlendi.

Olay 3 Ekim gecesi saat 02.00 sıralarında Antalya Atatürk Bulvarı'nda meydana geldi. Alman turist Agust Michael Nall (69) üstgeçitte dövülerek öldürülmüş halde bulundu. MOBESE görüntülerini inceleyen polis, kırmızı tişörtlü ve kot pantolonlu birinin olay anında hızla kaçtığını saptadı. Daha sonra vatandaşlar, elbiseleri kanlı bir genç gördükleri ihbarında bulununca harekete geçen polis Akdeniz Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Fakültesi 3. sınıf öğrencisi olan Buğra G.?'yi gözaltına aldı.

Olay günü, Antalya'da gerçekleştirilen Oktoberfest Festivali'ne katıldığını ve Agust Michael

⁶ 10 Ağustos 2009 tarihinde zirve ile yapılan görüşme

Nall ile burada tanıştığını belirten Buğra G., "Birlikte sohbet edip, bira içtik. Gecenin ilerleyen saatlerinde ben ayrıldım. Eve gidiyordum. Atatürk Bulvarı'ndaki üst geçitte Agust Michael Nall ile yeniden karşılaştık. İkimiz de alkollüydük. Bana parayla cinsel ilişki teklifinde bulundu. Bunun üzerine kendisine yumruk attım. Karşılık verince de kavga ettik. Yere düştüğünü görünce kaçtım. Amacım öldürmek değildi" dedi. Gözaltındaki zanlı, sorgusunun tamamlanmasının ardından adliyeye sevk edildi.

Tarih: Ağustos 2008

Yer: İzmir

Manşet: "Eşcinsel ilişki istedi" davasında karar çıktı!

Kaynak: <http://www.haberturk.com> (Erişim tarihi: 09 Ekim 2009)

İzmir'in Buca ilçesi Şirinyer semtinde kendisine eşcinsel ilişki teklifinde bulunduğu gerekçesiyle Şehmuz Özağaç'ı boğazını keserek öldürdüğü, sonra da evde yangın çıkardığı iddia edilen sanık Mehmet Demirtaş hakkındaki dava karara bağlandı. İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, tutuklu sanık Mehmet Demirtaş ile avukatlar katıldı.

Duruşmada son sözü sorulan Demirtaş, öldürme kastı bulunmadığını, maktul Şehmuz Özağaç'ın kendisine cinsel ilişki teklif ettiğini, kabul etmeyince de aralarında tartışma çıktığını belirterek, "Ben onu öldürmesem, o beni öldürecekti. Ayrıca onu bıçakladıktan sonra üzerine kolonya döküp yaktığım, yangın çıkararak evdeki mallara zarar verdiğim doğru değil. Ben böyle bir şey yapmadım" dedi.

Sanık Demirtaş hakkında, Şehmuz Özağaç'ı "bıçaklayarak öldürdüğü" gerekçesiyle önce müebbet hapis cezası veren mahkeme heyeti, Türk Ceza Kanunu'nun ilgili indirim maddesini de uygulayarak, sanığı 18 yıl hapis cezasına çarptırdı.

Mahkeme heyeti, Demirtaş'ın ayrıca "yakarak mala zarar vermek" suçundan da 2 yıl 12 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasını kararlaştırdı.

İzmir'in Şirinyer semtinde Ağustos 2008'de, kendisini içki içmek için evine davet eden Şehmuz Özağaç'ı, cinsel ilişki teklifinde bulunduğu gerekçesiyle boğazını bıçakla keserek öldürdüğü, cesedi yakmak için de evde yangın çıkardığı iddia edilen sanık Mehmet Demirtaş hakkında ağırlaştırılmış müebbet istemiyle dava açılmıştı.

Tarih: 25 Ekim 2009

Yer: İstanbul

Manşet: 'Gey cinayeti' kurbanı emekli

Kaynak: <http://www.haberturk.com/haber.asp?id=182352&cat=200&dt=2009/10/27>

(Erişim tarihi: 27 Ekim 2009)

İstanbul Beyoğlu'nda yaşayan Ahmet Y. (56), bir barda tanıştığı ve evinde cinsel ilişkiye girmek istediği Kenan D. (30) tarafından bıçaklanarak öldürüldü. 25 yıl sürdürdüğü devlet memurluğundan kısa bir süre sonra emekli olan 56 yaşındaki Ahmet Y., İstanbul Beyoğlu'nda ikamet ediyordu, önceki gece eğlenmek için Taksim'deki bir bara giden Ahmet Y., burada

tanıştığı 30 yaşındaki Kenan D.'ye ilişki teklif etti.

Kenan D. bu teklifi kabul edince, ikili Ahmet Y.'nin evine gitti. Ahmet Y. ve Kenan D. burada da içki içip sohbet etti. Daha sonra Ahmet Y., Kenan D. ile ilişki kurmak istedi. Ancak Kenan D. karşı çıktı. İkili arasında çıkan tartışma bir anda kavgaya dönüştü.

Bunun üzerine Kenan D. mutfaktan aldığı ekmek bıçağını Ahmet Y.'nin kalbine sapladı. Gürültü üzerine apartman sakinlerinin aradığı Beyoğlu önleyici Hizmetler Bürosu ekipleri, Kenan D.'yi suç aleti bıçakla kaçmak isterken yakaladı. Ahmet Y.'nin olay yerinde hayatını kaybettiği belirlenirken, Kenan D.'nin, polisteki ifadesinde "Eşcinsel ilişki kurmak isteyince bıçakladım" dediği öğrenildi. Kenan D. sevk edildiği mahkemece tutuklanarak cezaevine konuldu.

2009 yılı da ayrımcılığın ve düşmanlığın tetiklediği suçlar olarak bilinen nefret suçlarının en ağır biçimi olan nefret cinayetlerinin yaşandığı bir yıl olarak kayda geçti. LGBTT bireylerin yaşama hakkına yönelik ihlallerin, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğini de ihtiva eder şekilde ayrımcılık yasağının açıkça hüküm altına alındığı bir düzenleme olmaması nedeniyle etkin bir şekilde ve ciddiyetle iç hukuk düzeyinde soruşturulup kovuşturulmadığı da kaydedilmiştir. Bunun gibi muhakeme aşamasında eşcinsel ilişki teklifinin haksız tahrik indirimi uygulamasına imkân verdiği açıkça görülmüştür.

İKİNCİ BÖLÜM

KÖTÜ MUAMELE VE ÖZGÜRLÜK-GÜVENLİK HAKKI İHLALLERİ

Gerek yerel gerekse uluslar arası standartlar işkence ve kötü muameleyi mutlak olarak yasaklamaktadır. Bunun gibi güvenliğin mutlak, kişi özgürlüğünün ise sınırlı sayıda olmak üzere çeşitli nedenlerle kısıtlanabilir olduğunu hüküm altına almaktadır. Sınırlama sebeplerinin hukuki rejimi de kişinin güvenlik ve özgürlük hakkının esas olduğu hukuki bir rejime tabidir.

LGBTT Hakları Platformuna yapılan başvurular izlendiğinde genellikle kötü muamele kapsamında değerlendirilen ihlallerin kişilerin özgürlük ve güvenlik hakkının ihlaline de sebebiyet verdiğini ortaya çıkarmaktadır.

Polis şiddetinin gündelik, yaygın bir tutum haline geldiği ve yetkinin kötüye kullanımı neticesinde birçok hak ihlalinin gerçekleştiği tespit edilmiştir.

30 Ocak 2009 gece 00.30 civarında Atatürk Caddesi üzerinde yürürken beyaz toros marka bir sivil araba durdu. Arabanın içinden biri indi ve bana doğru küfür etmeye başladı. “Siktirin gidin buradan, orospu çocukları, ibneler...” şeklinde küfürler etmeye başladı. Ben de karşılık olarak sen bana küfür edemezsin dedim. Arabadan diğer bir sivil ahlak polisi elinde 2 tane copla indi. Coplardan birini diğer polise verdi ve “Bir daha çıkmayacaksınız buraya, sizi bu şehirde barındırmayacağız!” diyerek ve çeşitli küfürler ederek saldırmaya başladılar. Bıyıklı, 40 yaşlarında olan polis önce beni tokatladı. Ben de yine “Bana vuramazsın, buna hakkın yok, bana elini kaldırma” dedim. Yanımda bulunan arkadaşım bu sırada polisi engellemeye çalışıyordu ama daha sert bir şekilde iki polis birden bana copla vurmaya başladılar. “Ara sokağa girin!” diye bağırdılar. Bu sırada tokatlamaya ve küfretmeye devam ettiler. Sonra oradan kaçtık. Görgü tanığı olan arkadaşımınla birlikte gündüz olunca savcılığa polisler hakkında suç duyurusunda bulundum⁷.

02 Şubat 2009 tarihinde Atatürk Caddesi üzerinde yürüyordum. 01:00 sıralarında sivil plakalı Kongo bir araba yanıma yaklaştı. İçinden çıkan 2 ahlak polisi bana saldırmaya başladı. Bıyıklı ve iri olan bir ahlak polisi ve sarışın 45 yaşlarında diğer bir ahlak polisi hiçbir şey demeden direk bana vurmaya başladılar. Kafama ve kulağıma gelecek şekilde yumruk attılar. Ben de hemen oradan kaçtım. Bu olay iki gece aynı yerde aynı şekilde gerçekleşti. Kulağımda çınlama ve ağrı var, fiziksel olarak darbe aldım, yaralandım. Psikolojik olarak da oldukça fazla etkilendim⁸.

(B.):03 Temmuz 2009 günü, gece 12’de çarka yani işe çıkmak için sokağa çıktık, has taksi durağına varmadan bira şisesi attı bir grup adam, yürümeye devam ettik, arkadaşım Kumsal ‘koş’ diye bağırdı, sopalarla gelmişler 5-6 kişilerdi. Sopalarla dövdüler, polise ölüyoruz mağdur olan biziz diyoruz ama ‘yunuslar’lar Kumsal’a biber gazı sıktılar, polis bizimle ilgilenmedi, 10 ekip gelmesine rağmen bize saldıranları bulmadılar, karakolda da bize şikayetçi olmayın, biz onları bulunca size haber veririz dediler. Bize saldıranların bu davranışı ilk değildi, bize daha önce de saldırdılar, bunlar kırmızı toprağın çakalları; baleci Erhan, bozo, ozan adlı lakaplarını bildiğimiz bir grup çete, hazırlıklıydı. Polis bizi hastane götürdü, Kumsal’ı ambulansla götürdüler beni ekip otosuyla. Devlet hastanesi acildeki tüm çalışanlar

⁷ Eskişehir’de B. ve GÖ. ile 06 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

⁸ Eskişehir’de TÖ. ile 06 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

bize güldü, bize bakan doktor bizimle ilgilenmedi, röntgen çekmedi, ilaç bile vermedi sadece pansuman yaptı. Ayrıca polis olay gerçekleşikten sonra 'neren acıyor' diyerek her yerimi elledi, taciz etti. (K.): " aslında polis yüzünden oldu, polis bizi yalnız bıraktı. O grup ilk bira şişesini attığında polis otosu görüp söyledik bir şey yapın diye ama polis otosu gitti, caddeye çıkınca da grup bize saldırdı. Polis ben ambulans çağırın dedikçe 'sus ulan otur' diye bağırdı üstüne de sprey sıktı, tüm kanayan yaralarım daha kötü sızladı⁹.

3 Şubattan beri seks işçilerinin çalışma yeri olan Kapalıçarşı'da 15-20 olarak sayılabilen motorlu kişiler saldırıyor. Yumurta atmaktan sallama sopa ile üstlerine motor sürmeye varan saldırma biçimi. Bunun dışında asayiş ekipleri gelip esnafı kışkırtarak (bunları burada tutarsanız, dükkânlarınızı kapatırız vb)gözleri önünde orada çalışanları yaka paça alıp emniyete götürmüşler, para cezası yazıp yollamışlar¹⁰.

27 ağustos 2009 günü Sahura kalkmışım. Kapı çalındı. Ev arkadaşım geldi zannettim. Ev arkadaşım da travesti. Ona kapıyı açarken polisler görmüşler. Onunla beraber eve girdiler. "Benim evime neden böyle geliyorsunuz!" dedim. Beni saçımdan tuttular. "Sen fuhuş için yer temin ediyorsun!" dediler. Taksim Polis Karakolu'na götürdüler. Bağırp çağırıldılar. Zorla kağıt imzalatmak istediler. İmzalamadım. Beni fuhuş için yer temin etmekle suçladılar. Hakaret ettiler. "Bunu imzalamazsan seni durmadan alıp nezarethanelerde çürüteceğiz!" dediler. O gece karakolda tuttular. Sabah savcı ve hakimle görüştüm. Beni öğlen 2-3 gibi bıraktılar¹¹.

30 Ağustos günü Bayram Sokak'ta evden çıkarken iki sivil polis "Bizimle gelin! Sizi bir saat alıkoyacağız; sonra yollayacağız!" dedi. Ben; arkadaşlarım S., A. ve N. dört kişiydik. Bizi önce hastaneye götürdüler; Taksim İlkyardım'a. Orda doktor "Bir şeyiniz var mı?" dedi. "Yok." dedik. Bizi daha sonra Taksim Polis Karakolu'na götürdüler; 5. kata çıkardılar; hepimizi birden aynalı sorgu odasına aldılar. S.'den 30 TL istediler; S. de verdi. Aynı polis S.'den 10 TL daha istedi. S. "Bu 10 TL'yi ne yapacaksınız?" dedi. Polis de "Getireceğiz parayı; merak etme; yemedik!" dedi. Biz bu olaydan şüphelendik. Polisler paraların fotokopilerini çekmişler ve bir plan hazırlamışlar. Tutanak imzalamamızı istediler. "Tutanağı okuyabilir miyiz?" dedik. Polis kendisi okumaya başladı. İtiraz edip kendimiz okumak istedik. "Yoksa derneğimizin avukatını istiyoruz." dedik. O an avukat Fırat Bey'i aradık; durumu izah ettik. Tutanağı okumadığımız için imzalamadık. Bizi aşağıda koğuşa aldılar. Avukat akşam geldi; 3 sayfa tutanağı okudu; tutanağı okuyunca şaşırıldı. "Kesinlikle burada hiçbir şey imzalamayın!" dedi. Tutanakta benim yarı çıplak bir halde pencereden dışarı sarktığım ve polisleri içeri aldığım yazıyordu. Tutanakta S.'nin polislerden 10 TL yatak parası aldığı; diğer iki arkadaşımın da iki polisle

⁹ İstanbul'da B. ve K. ile 04 Temmuz 2009'da yapılan görüşme

¹⁰ 03 Şubat 2009 tarihinde Av. Senem ile yapılan görüşme

¹¹ İstanbul'da B. ile 03 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

cinsel ilişkiye girdiği yazıyordu. Böyle bir tutanak hazırlanmış; bu yazılanlar yalan. Tutanağı imzalamadık. Bizi koğuştan çıkarıp parmak izi almak için yukarı çıkardılar. Sonra araca bindirildik ve tekrar Taksim İlkyardımlı Hastanesi'ne götürüldük. Yolda, Galata Köprüsü'nün orada, arabada bulunan diğer bir şahsı sigara içmesi için aşağı indirdiler; bizi indirmediler. Arabanın içinde söndürülmüş bir sigara izmariti görünce "Siz mi içtiniz!" deyip copla üstümüze yürüdüler arabanın içinde. "Sizin ananızı, avukatınızı sikeriz!" dediler. Bizi Beyoğlu Adliyesi'ne götürdüler. Adliyenin arka tarafında kuytu bir yerde 55 dakika boyunca havasız minibüsün içinde beklettiler ertesi gün öğlen 12:00'den 12:55'e kadar. Diğer kişilere izin verdiler; onlar dışarıda sigara ve meşrubat içiyordu. Bizi ise havasız arabada beklettiler. S. arabanın içinde sinir krizi geçirdi; sigara içmek istedi; sigara yaktı. Polisler de S.'nin üzerine saldırdı. S.'nin sağ kolu baştan sona kan revan içinde kaldı. Ben de S. ile birlikte kelepçeliydim; ben de dayak yedim. "Bunu avukata göstereceğiz!" dedik. Polisler amirlerini çağırdılar; biri kadın ve biri erkek olmak üzere iki amir ve bir sürü sivil polis geldi; bir sürü sivil polis aracı geldi. Avukat geldi; durumu izah ettik. 31 Ağustos'ta saat 16:30'da nöbetçi savcıya çıkarıldık. Nöbetçi savcı beni ve N.'yi bıraktı; S.'yi tutukladı. İki polis bize işkence uyguladı. S.'yi serbest bıraksalardı hastaneye gidip S.'nin kolunu gösterip rapor alıp işkenceyi belgeleyecektik ama hastaneye gidemeyelim diye S.'yi tutukladılar. A.'yı başka bir olaydan ötürü arandığı için tutukladılar ama A. birkaç gün sonra serbest bırakıldı. S. hala tutuklu; ayın 25'inde duruşması var¹².

10 Mayıs akşamı, taksiye binmek üzere Bornova sokağının köşesine gittim. Odan polis memuru: "kaybol lan diye bağırdı." Ben de taksi beklediğimi, taksi gelince gideceğimi söyledim. o da belinden silahını çıkararak, silahın ağzına mermi vererek bana doğrultarak,"kaybol lan demedim mi ben sana, senin yüzünden amirimden laf mı yiyeceğim." Dedi. Benim de bağırmam üzerine kızlar evlerinden fırladı, bunun üzerine bana silah çeken memuru ekip otosuna bindirerek gönderdiler. Onlar gidince yaklaşık on tane polis otosu geldi. Ben şikayetçiyim demem üzerine ekip otosuna bindirip; karakola götürmek istediler. Ben ekip otosu ile değil, arkadaşlarımla yürüyerek geleceğimi söyledim. Ben karakola gittikten sonra ekipler amiri beni odasına alarak, şikayetçi olmanın gereği yok, ben o polis memuru hakkında gerekli işlemi yaptıracağını söyledi. Şikayetçi olursam, işin çok uzayacağını, bütün gecemi karakolda geçirmek zorunda kalacağımı söyledi. Arkadaşlarım da sen şikayetçi olursan, diğer kızlara yaptıkları gibi hakkımda tutanak tutarak görevli memura mukavemet suçundan mahkemeye çıkarırlar demeleri üzerine ben de şikayetçi olamadım. Korktum¹³.

17 Nisan 2009'da Cix Barda arkadaşlarımla eğlendikten sonra eve gitmek üzere yola çıktım. İkinci kordona geldiğimde şu an araç plakası 48126 olan içindeki polis memurlarından Volkan durarak sorgusuz sualsiz saçımdan tutarak, zorla ekip arabasına bindirdi, araç

¹² İstanbul'da A. ile 10 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

¹³ İzmir'de 12 Mayıs 2009 tarihinde Zirve B. ile yapılan görüşme

içerinde karakola gidene kadar da cinsiyet kimliği ve cinsel yönelimime çok ağır hakaretler ettiler. Bana top, ibne, nonoş, dönme, götveren, sizin gibileri dövmek bana zevk veriyor, yavaşklar, sizin hepinizi yakmak lazım, hasta mısın sen? Gibi daha bir sürü aklıma gelmeyen hakaretlerde bulundular. karakola geldiğimizde tekrar saçımdan tutarak karakolun içine götürdü. Karakolda ben şikayetçi olacağımı söyleyince beni nezarete attı. Nezarete götürülürken benim darp edildiğimi, benim şikayetçi olduğumu söyledim. Bunun üzerine kim kimden şikayetçi oluyor görürsün dedi. Yaklaşık iki saat sonrada görevli memura mukavemet ve görevini engellemekten mahkemeye çıkacağımı öğrendim. Ertesi gün mahkemeye çıktım. Nöbetçi savcılık tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldım. 21 aralık Pazartesi günü 16. Asliye Ceza Mahkemesi 2009/530 E. Dosyası ile yapılan yargılama neticesinde üç yıl ceza aldım. Dernek avukatları aracılığı ile dosyayı temyiz ettim¹⁴.

11 Eylül 2009 tarihinde saat 2 gibi bir arkadaşım ile buluşacaktım. Yolumu kısaltmak için Taksim Anıtı'nın oradan geçecektim. 5-6 adım yürüdüm, karşımdan bir resmi polis geliyordu. Aniden yanımda durdu. "Senin ne işin var burada, yürü" dedi. Sandım ki "kendini gösterme, başka yoldan git" diyor. Gideyim dedim. "Hayır, hayır" dedi. "Ekip arabasına bineceksin" dedi. Taksim Meydanı'nın ortasında kolumdan tuttu sürükledi. "Memur bey, ben gelirim, bu şekilde götürmenize gerek yok ama avukatımı aramak istiyorum" dedim. Sanırım inanmadı. "Ara o zaman" dedi. Bir arkadaşım aracılığıyla avukat gönderilmesini istedim. Sonra da Belgin'i aradım. "Avukatın ne işi var, niye avukat çağırıyorsun" dedi. Avukat lafını duyunca panikledi, sert bir üslup takındı. Polis arabasında içeri alınmış olan birkaç adam vardı "bunu alın da bizi bırakın" dediler. Polis de bir cevap verdi ama karmaşadan duymadım. Hüviyetimi istedi, verdim. Öndeki polise verdi, GBT'ye baksın diye. "Sen ne iş yapıyorsun, burada ne işin var" dedi. "Benim birikimim var, onunla geçiniyorum" dedim. Avukat konusuna geri döndü. Dedim ki "avukatımı bunun için çağırılmayacaksa hangi olayda çağıracağım" dedim. Hüviyetim polisin eline geldi yine. Öndekine "bir şey var mı" dedi. "Yok" dedi öndeki. "Ne işin var burada" dedi. Ben de "hasta ziyaretine gitmek için çiçek alacaktım, bu olay başıma geldi" dedim. Hastaneyi sordu. Aklıma gelen bir hastane adı söyledim. Durdu, bana baktı, "git bakayım" dedi¹⁵.

14 Mayıs 2009 tarihinde parkta bir bankta oturuyordum. Feminin bir eşcinsel erkek arkadaş da çimenlerde oturuyordu yalnız. Ondan 1-2 m. uzakta 2-3 kişi oturuyordu çimenlerde. 6-7 kişilik sivil polis ekibi önümüzden geçti. Ben onların sivil polis olduklarını biliyorum; önceden tanıyordum. Aralarından birinin bir kişiyi kelepçelediğini görmüştüm daha önce Taksim Gezi Parkı'nda. Daha önce gördüğüm kişi bıyıkları bir ülkücü bıyığı gibi yanaklarına uzamış, sarışın, 1.80 boylarında bir kişi idi. Grup halinde yürürlerken bunlar,

¹⁴ İzmir'de 23 Aralık 2009 tarihinde Tuğçe ile yapılan görüşme

¹⁵ İstanbul'da 11 Eylül 2009 tarihinde X. ile yapılan görüşme

hepimizin yanından geçip; önce yerde tek başına oturan feminen eşcinsel erkek arkadaşı birbirlerine işaret ettiler, sonra yanına yaklaşip kimlik sordular. Kimliğinin yanında olmadığını öğrenince bıyıklı polis 1-2 tokat attı. Bu sırada ismini öğrenip GBT'den kontrol etmeye çalıştılar. Tam olarak neler söylediklerini hatırlamıyorum. "Sen ne yapıyorsun burada!" dediler. Bu esnada 5-6 kere tokat attı bıyıklı polis. Birkaç cümle söyleyip bir tane vuruyordu polis. Çevrede oturan insanlar gülerek tepki veriyordu. Küfürlü şeyler söyledi polis, tam net hatırlamıyorum. "Akşam saat 9'da gel görüşelim burada cesaretin varsa. Gelirsen sadece dövmele kalmam; bu sefer kafanı sikerim." dedi. Sonra çantasını alıp aradılar. Küçük bir çantası vardı cep telefonu çantası gibi. Sonra giderken onu parktan kovdular "Dolaşma burada, görmeyelim seni burada!" diyerek. Arada "Vurmayın!" filan diyordu arkadaş çok sert olmadan. Sonra kalktı beş adım yürüdü parkın ortasına kadar. Polisler gitti bu arada. Bu arkadaş parkın ortasında durup tanıdığı birilerini aradı. Ben yanına gidip konuştum. Takma adı C. idi. İstanbul'da klüplerde çalışıyormuş. Bu parka ilk kez geliyormuş. "Bu polisler benim klüplerde çalışmamı engeller mi?" dedi. Ben ona Lambdaistanbul'un telefonunu verdim. 5-10 dakika konuştuk¹⁶.

Ağustos ayı içinde İstiklal Caddesi'nin bir ara sokağında; Chanti diye bir gey cafe/barda idik. Arkadaşlarımla birlikte akşam 21:00 gibi bardan çıktık. 4 kişiydik. Sokakta yürüyorduk. Feminen birisiyim. 3 polis (yunus) kimliğimizi sordu. GBT'ye bakıyorlardı. Ağzımda sakız vardı. Bir polis arabada oturduğu koltuktan kalkıp "At lan ağzından o sakızı!" dedi. Beni arabanın önüne sırtüstü yatırdı. Elinde buzlu bir pet şişe vardı; şişe ile 5-6 kez suratıma vurdu. "Tamam; özür dilerim; yeter artık." dedim. Sakızı ağzımdan attım. "Lütfen kimliğime bakar mısınız; gideceğim." dedim. Önce arkadaşlarımın kimliğine baktı. Benim kimliğimi en son aldı; kimliğimi GBT'ye takarken ayağımı ezdi. "Çantanda ne var lan!" dedi. Çantamı elimden aldı; açtı. Çanta doluydu; karıştıramadı; içindekileri yere döktü. Çantamın içinde bir şey bulamadı. "Siktir git lan!" dedi. Yanımdaki arkadaşlardan biri polise "Bana yaka numaranı ver; seni şikayet edeceğim!" dedi. Polis de "Sen de mi dayak istiyorsun!" dedi. Sonra gittik. Olay 15 dakika sürdü. Ben annemden bile dayak yemedim. Polisten dayak yedim; bir yabancından dayak yedim. Çok kötü etkilendim; ağladım¹⁷.

1 ağustos 2009 Olay günü siyahpembe üçgen'de haftalık yaptığımız teknik toplantı sonrası, evime gitmek üzere Bornova Sokağı'na geldim. Evimin bulunduğu sokağa girmek istediğimde polisler tarafından durdurulup adliye amiri tarafından verilen talimat ile sokağa araç ve yaya girişlerinin durdurulduğu, amir izin vermediği müddetçe evime gidemeyeceğini söylemeleri üzerine siyahpembeüçgen avukatlarından Elif ve Oktay'ı; ayrıca siyahpembeüçgen gönüllülerinden Berkant, yavuz, Salih, erdem, ozan'ı çağırdım. Bornova sokağına yakın olduklarından hemen onlarda geldiler. Elif avukat kimliği göstermeden sokağa girmek istedi; fakat geri çevrildi. Bunun üzerine avukat kimliğini gösterince sokağa

¹⁶ İstanbul'da 14 Mayıs 2009 tarihinde Cihan ile yapılan görüşme

¹⁷ İstanbul'da 03 Ekim 2009 tarihinde E. ile yapılan görüşme

girebildi arkadaşlarım. Daha sonra avukat arkadaşlarla sokağın kapatılmasının gerekçelerini öğrenmek için amirin yanına gittik. Bir süre tartıştık. Uzun süren Tartışmanın ardından sokak araç ve yayalara açıldı. Sokak kapatmalarına gerekçe olarak 4 Kasım 2006 tarihli uygulama kararını gösterdiler. bu uygulamaların süreceğini ikinci bir emre kadar oraya her gün geleceklerini söylediler¹⁸.

Temmuz ayında hafta sonu bir gece Şişli'de Cumhuriyet Gazetesi'nin olduğu sokakta yürüyordum. Saat 23:15'ti. Feminin birisiyim. Polis arabasından bir polis seslendi; "Bakar mısın! Kimlik kontrolü yapacağız!" dedi. Kimliğimi aldı; GBT'ye baktı; bir şey çıkmadı. Kimliğimi bana verirken "Ne tür iç çamaşırı giyiyorsun? Tanga mı?" gibi sorular sordu. Ben koşarak gittim; minibüse bindim¹⁹.

Tarih: 16 Aralık 2009

Yer: İstanbul

Manşet: Travestiye dayak ve taciz

¹⁸ 1 Ağustos 2009 tarihinde deniz S. ile yapılan görüşme, 4 Kasım 2006 tarihinde bu uygulamaya yönelik Konak İlçe emniyet Müdürlüğü tarafından alınan karar ise şu şekildedir: Müdürlüğümüzce özellikle Travesti tabir edilen şahıslar ile bu şahısların sebep olduğu her türlü olumsuzluğun önlenmesine yönelik olarak yürütülen çalışmalar kapsamında; Alsancak Şair Eşref ve Talatpaşa bölgelerinde travesti şahıslar ile bayan şahıslar tarafından müşterek veya münferiden fuhuş amaçlı kullanıldığı tespit edilen (5) ayrı yer Komisyon Kararı ile kapatılarak faaliyet gösteren şahıslar men edilmiş, (5) ayrı yer içinde Komisyona sevk işlemi gerçekleştirilmiş ve yakın zamanda Kapatma işlemi gerçekleştirilecek olup; özellikle son zamanlarda ivme kazanan bu çalışmalarımız kapsamında bölge önemli oranda bu şahıslardan temizlenmiş ise de; mevcut kararlılığımızın devamının göstergesi olarak ve bölgede halen bulunan travesti şahıslar fuhuş yapan bayanlar, geceleri bölgeyi mesken tutmaya çalışan bimekan, balıcı/tinerci, psikopat tabir edilen şahıslar ve travesti şahıslarla bağlantılı olarak bölgeye gelen sair şahısların men edilerek bölge halkının huzur ve güveninin temini, eğlence mekanlarının bir düzen içerisinde yakışır şekilde hizmet etmelerinin temin yıl içerisinde sağlanması amacıyla 04 Kasım 2006 Cumartesi gününden başlayarak 2. bir emre kadar her gün 21.30 - 02.00 saatleri arasında ekte gönderilen çizelgede belirtilen güzergah ve noktalarda Motorize Ekipler ve Yaya Devriyeler görevlendirmek ile sabit bekleme noktaları oluşturulmak suretiyle kapsamlı bir UYGULAMA yapılmasına karar verilmiştir, Bu kapsamda; GENEL ESASLAR ve SORUMLULUK

Uygulama günün Nöbetçi Emniyet Amiri (76-16) sorumluluğunda yapılacaktır.

Uygulama sorumlusunun yardımcılığını Görev Çizelgesinde belirtilen (8) Karakol Amiri her gün için (4) Karakol Amiri olmak üzere münavebeli olarak yürüteceklerdir.

Uygulama için her gün; (Adliye Krk - 4 Bay Polis Memuru), (Eşrefpaşa, Ş.Ş.Özgan, Kemeraltı, Boğaziçi, Kantar, Anafartalar, Hatay, Çınarlı, Yeşilyurt ve Basınısitesi Krk, Amirliklerinden 1' er Bay Polis Memuru) görevlendireceklerdir, (*Karakollar Büro 'hizmeti yapan personellerden görevlendirme yapacaklardır.*)

Uygulamaya katılacak personel saat:21,0 itibarıyla Alsancak Karakol Amirliğinde hazır bulunacak, personelin kontrolü ve görev dağılımı sorumlu amirler tarafından toplanma bölgesinde yapılacak, sonra uygulama bölgesine hareket sağlanacaktır.

Uygulama sırasında Travesti şahıslar, fuhuş yapan bayanlar, bimekan kişiler, balıcı/tinerci şahıslar, psikopat tabir edilen şahıslar ile şüpheli araçlar üzerinde hassasiyetle kontrol yapılacaktır.

Alınacak travesti şahıslar ve fuhuş amaçlı bayanlar inceleme için Alsancak Karakoluna intikal ettirilecek, diğer şahısların da öncelikle yerinde kimlik sorgulaması yapılacak, şüpheli görülenler ise Alsancak Karakoluna intikal ettirilecek, gerekli işlemler burada yapılacaktır.

Her gün uygulama başlangıcı ve bitiminde, sorumlu amir tarafından tarafıma bilgi verilecektir.

Uygulamaya katılacak personele birim amirlerince yazılı tebligat yapılacaktır. Yukarıda belirtilen Genel Esaslar doğrultusunda 04 Kasım tarihi itibarıyla Uygulamaya başlanılacak ve ikinci emre kadar her gün aynı hassasiyetle Uygulama Görevi ifa edilecek olup, herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini; önemle rica ederim.

¹⁹ 03 Ekim 2009 tarihinde E. ile yapılan görüşme

Kaynak: Radikal Gazetesi

İddialara göre Merter’de oturan arkadaşını ziyaret eden Irmak, evine gitmek üzere 13 Aralık akşamı taksi beklemeye başladı. İddiasına göre, yanına iki polis geldi. Irmak’ı polisler kelepçeleyip yere yatırdı. Irmak’ın ifadesine göre olay şöyle gelişti: “Polisler tekme tokat dövdü. Yüzüstü yere yatırdıkları sırada da copla da taciz ettiler. Merkez Efendi Polis Karakolu’na götürülürken araçta karnıma vurdular. Darbelerden dolayı aracın içine kustum. Kafamı aracın camına vurdular. Cam kırıldı.” ‘Görevli memura mukavemet ve kamu malına zarar vermek’ten tutanak tutulan ve sabaha kadar karakolda bekletilen Irmak, bir süre sonra dışarı atıldı.

Polisin kötü muameleye sebebiyet veren eylemlerini kişilerin örgütlenmelerine engel olmak üzere icra ettiği de görülmüştür:

5 Şubat 2009 gecesı saat 00:30 sularında Hava Hastanesi önünde tek başıma yürürken yanımda şu an plakasını hatırlamadığım sivil plakalı bir araba durdu. Arabada daha önceden yüzlerini tanıdığım Eskişehir Emniyet Müdürlüğü’nden sivil olarak giyinmiş ahlak polisi amiri ve iki görevli ahlak polis memuru vardı. Arabadan aşağı inip hiçbir şey söylemeden ve kimliklerini göstermeden beni zorla arabaya bindirdiler.

Geçen hafta başka bir transseksüel arkadaşımın polis tarafından keyfi müdahale ve darp söz konusu olmuştu. Bunun üzerine arkadaşım şikâyetçi olmuştu. Ben de olayı kamuoyuna duyurmak için Eskişehir’de Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasına katılmıştım. Polisler tarafından katıldığım bu basın açıklaması hatırlatılarak çeşitli küfürlerle gözaltına alındım. Aynı yoldan o sırada geçen bir başka transseksüel arkadaşımın ise herhangi bir müdahalede bulunmadan sadece beni gözaltına alıp Kütahya yolu üzerindeki Ahlak Büro’suna götürdüler. Polisler, “Basın açıklamasına katıldığın sürece seni gözaltına alacağız!” diyerek beni tehdit ettiler. Basın açıklamasına katıldığım için beni özellikle seçtiklerini belirttiler.

Hiçbir sebep göstermeksizin suç tanımına girecek bir şey yapmadığım halde hakarete, tehdide maruz kaldım ve keyfi olarak gözaltına alındım. Polisler tarafından kimliğime el konuldu, fotoğrafım çekildi. “Kimliğini ancak sabah alabilirsin” denildi. Büro’dan kan testi için Yunus Emre Devlet Hastanesi’ne götürüldüm. Kimliğimi almak için sabah büro’ya gittiğimde bana düzenledikleri vesikayı verdiler ama kimliğimi vermediler. Büro’ya beraber gittiğim olayla herhangi bir ilgisi olmayan bana destek olmak için gelmiş olan transseksüel arkadaşımın da zorla fotoğrafını çektiler ve onu da fişlediler. Halen kimliğimi çeşitli gerekçeler öne sürerek ellerinde tutuyorlar²⁰.

²⁰ Eskişehir’de Başak S.ile yapılan görüşme

Toplanma ve örgütlenme özgürlüğü ihlalinin ihlallinin esas olduğu ve polisin kötü muamelesi ile karşılaştığı bir vakıa da Onur Haftası kapsamında gerçekleşmiştir:

Boğaziçi Üniversitesi'nden bir grup arkadaş gelip Onur Yürüyüşü'ne katıldık. Grup halinde duruyorduk. Polis barikatına doğru öne doğru kaydık. Ben gruba göre biraz daha öndeydim. Polislerden biri "Buradan defol git!" dedi. Başta bana dediğini anlayamadım. "Bakıyorum sonuçta, burada durmak suç mu?" dedim. Sonra tam o sırada aynı polis "İbne misin, değil misin? İbneysen oradasın!" dedi. İkinci bir polis gelip kolumdan tuttu. "Kolumu bırakın." dedim. "Gel; biz sana ibneliği göstereceğiz!" deyip beni arkaya doğru çekti ikinci gelen polis. Sonra ikisi birden beni diğer polislerin yapmış olduğu koridordan geçirip tartakladılar; küfür edip arkaya doğru attılar. "Buradan defol git; buluruz seni!" dediler. Arkadaşlarım barikatın gerisindeydi. Onlar gördüler bu durumu ama korktukları için sessiz kaldılar. Arkadaşlarıma telefon ettim. Arka sokaktan dolaşip tekrar yürüyüşe katıldım. Zaten polis şiddetinin, devlet şiddetinin bilincindeydim. Ama daha önce yaşamamıştım. Güvenmiyorum; özellikle bu olaydan sonra. Kendimi onlardan korumam gerektiğini hissediyorum²¹.

LGBTT Hakları Platformuna 2007-2008 yılı boyunca Kabahatler Kanunu uygulamaları esnasında ortaya çıkan hak ihlalleri ile ilgili yapılan başvurular 2009 yılında da devam etmiştir. Kabahatler Kanunu uygulaması açıkça keyfi gözaltına sebep olmakla birlikte kişilerin yasadışı alıkonulduğu alanlarda- karakol, polis aracı gibi- aşağılayıcı muamele gördükleri ve kabahatler kanunu uygulamasının bizatihi kendisinin bir kötü muamele olduğu kaydedilmiştir. Ayrıca bu uygulamanın trans bireylerin sosyal yaşam alanlarından dışlanmaları için etkili araç haline getirilmeye çalışıldığı tespit edilmiştir. Para cezası uygulaması hakkında Türkiye'nin her yerinden başvurular olmuş, bunun gibi ana akım medyada da yaygın yer bulmuştur:

Tarih: 26 Mart 2009

Yer: Antalya

Manşet: Bakana Travesti Şikayeti

Kaynak: Milliyet Gazetesi

Bakan Şahin'e caddedeki bir taksi durağını ziyaretinde taksiciler, "Efendim dönmeler yüzünden çok sıkıntı çekiyoruz" diye dert yandı. Taksicilerin ne demek istediğini anlamayan Şahin'e Menderes Türel yardımcı oldu. Türel, "Travesti diye tabi edilenler" diye açıklık getirdi. Taksi şoförleri travestilerin cadde üzerinde beklemeleri yüzünden akşam saat 20.00'den sonra ailelerinin dışarı çıkamadığını söyledi. Şahin, İl Emniyet Müdürü Feyzullah Arslan'ı cep telefonundan arattırarak, "Bu sorunu nasıl çözeriz? Nasıl bir yetki gerekiyorsa konuşalım" dedi.

²¹ İstanbul'da ÖO. ile yapılan görüşme

Tarih: 3 Ekim 2009

Yer: İstanbul

Manşet: İstanbul'da Cadı Avı, Yaşamak Zor

Kaynak: Cumhuriyet Gazetesi

Çocukluktan beri kimlik bunalımlarıyla yaşamak, tam ' kendimi buldum ' derken aileyle yüzleşmek, toplumun kınayan, yargılayan bakışları altında kendine bir yer edinmeye çalışmak, hayatını kazanmak , yaşama tutunmak . . . Türkiye yargılayan, kendinden olmayı iten bir toplum. Onlar ise çemberin daha da dışındalar. Travestiler ve transseksüeller için, küçük kentleri bir yana bırakıyoruz, kozmopolitliğiyle övünen İstanbul ' da bile yaşam alanları gittikçe daraltılıyor. Travestiler için yaşamı zindana çeviren Hortum Süleyman ' dan boşalan yeri , İstanbul ' un yeni Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın doldurmaya kararlı gibi görünüyor , İstanbul Lezbiyen , Gay , Biseksüel , Transseksüel ve Travestiler Sivil Toplum Girişimi üyeleri , olur olmaz yerlerde , yasa maddelerini travesti ve transseksüellere uyarlayarak ceza kesen ekiplere karşı ayrımcılık yaptıkları gerekçesiyle suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor .

Yine benzer bir haber başka bir gazetede de yer almıştır:

Tarih : 12 Ekim 2009

Yer: İstanbul

Manşet: Travestiye, Hüseyin Çapkın cezası

Kaynak: www.aksam.com.tr/2009/10/12/haber/guncel/7439/index.html

İZMİR ' de travestilere kadın kıyafetiyle dolaşmak ' ve ' çevreyi rahatsız etmek ' suçlarından 69 lira para cezası başlatan emniyet müdürü Hüseyin Çapkın aynı uygulamayı İstanbul ' da da sürdürdüğü belirtildi. Travestiler, sokakta dolaşırken polislerin kendilerine ' kadın kıyafetiyle dolaşmak ' ve ' çevreyi rahatsız etmek ' suçlarından defalarca 69 lira ceza kestiğini iddia edip, bu nedenle sokağa bile çıkamadıklarını söylediler. Milliyet ' te yer alan habere göre; İzmir ' de emniyet müdürlüğü yaptığı dönemde travestilere " çevreyi rahatsız ettikleri " gerekçesiyle ceza kestirdiği iddiasıyla gündeme gelen Hüseyin Çapkın ' ın, bu uygulamayı İstanbul ' da da devam ettirdiği öne sürüldü. İstanbul Lezbiyen Gey Biseksüel Transseksüel ve Travestiler Sivil Toplum Girişimi üyesi travestiler, son dönemde sokakta yürürken kendilerini gören polislerin , " kadın kıyafeti ile dolaştıkları " ve " çevreyi rahatsız ettikleri " gerekçesiyle kendilerine defalarca ceza kestiğini, bu nedenle sokağa bile çıkamadıklarını öne sürdü.

Köşe yazarlarının kentleri ziyaretleri esnasında aldıkları "şikayetleri" dillendirdikleri gazetelere verilen resmi cevaplarda bu uygulamaların ne kadar meşru görüldüğüne kanıt olarak öne sürülebilir niteliktedir:

... köşesinde yayınlanan " travestiler " ve " plakasız motosikletler toplansın " başlıklı yazımızla ilgili olarak Emniyet Müdürlüğü bir açıklama yaptı. Yapılan açıklamada , " Trafik düzeni ve güvenliğini sağlamaya yönelik olarak her türlü tedbirler alınmakta, Trafik

Denetleme Şube Müdürlüğümüzün çalışma ADANA lan aralıksız sürdürülüyor . Yine müşteri temin etmek amacıyla Galeria iş merkezi ve Atatürk Parkı çevresine geldiği tespit edilen travesti şahıslara toplam 41 kez Kabahatler Kanununa göre " idari Para Cezası " uygulandı, şahısların söz konusu yerlerden uzaklaştırılması hususunda çalışmalar devam ediyor " denildi.

Bursa da kabahatler kanunu uygulaması 2009 yılı boyunca benzer şekilde haberlere konu edildi:

Tarih : 29 Nisan 20091

Yer: İstanbul

Manşet: Bursa, Travestilere 'otostop' operasyonu

Kaynak: <http://www.haberturk.com/yasam/haber/143645-travestilere-otostop-operasyonu>

Bursa'da yıllardır vatandaşın korkulu rüyası haline gelen ve yol kenarlarında müşteri avına çıktıklarında bir çok olaya neden olan hayat kadını ve travestilere operasyon yapıldı.

Gözaltına alınanlar, 69 TL ceza ödeyip serbest kaldı

Bursa Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi Ahlak Bürosu ekipleri, dün gece sık sık şikayet konusu olan ve şehirde adeta kabus haline gelen travesti ile hayat kadınlarına yönelik Otostop adı verilen operasyon yaptı. Özellikle Santral Garaj Sempti'ni kendilerine mesken edinen hayat kadını ve travestiler, müşteri bekledikleri yol kenarlarından toplanırken, 10'u kadın 15'i travesti 25 kişi gözaltına alındı. Yoldan geçen araçlara otostop yaparak müşteri bekleyen 25 kişi, Kabahatler Kanunu 37. maddesi gereğince 69'ar lira ceza yazıldıktan sonra serbest bırakıldı.

İstanbul'da da yoğun olarak uygulanan Kabahatler Kanunu sadece haksız alıkonma değil aynı zamanda kolluk kuvvetlerinin açık şiddeti olarak da tezahür etmiştir:

Ramazan başladığından beri para cezası kesiyor polis sürekli. 01 Eylül 2009 akşamı Tarlabası'nda beni gözaltına aldılar saat 22:00'de. Gece saat 01:30'a kadar karakolda tuttular. Ameliyatlıyım, arkadaşşıma gidiyordum, yolda yürüyordum. Ben burada çalışmıyorum; burada yaşıyorum. Ameliyatlıyım dedim ama dinlemediler. Karakolda darp gördüm. Elindeki gazete parçasıyla kafama vurdu polis. Yanımda bir kadın arkadaşım vardı. Onu da gözaltına aldılar benimle beraber; onu da tartakladılar. "Bizim sözümüzü dinlemezsensiz sabaha kadar beklersiniz burada. Ramazan'da çıkıp çalışıyorsunuz. Para ödeyeceksiniz. Saat 22:00'den sonra sokağa çıkmayın." dediler. Trafiği tehlikeye düşürdüğüm gerekçesiyle karakolda 61 TL para cezası kestiler. Oysa kaldırımda yürüyordum. Karakolda bulunan bir kadına da karakolu temizlettiklerini gördüm²².

²² İstanbul'da RC. ile 02 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

22 Ağustos 2009 günü Tarlabası'nda fırına ekmek almaya gidiyordum. Polisler beni çağırıldı. 3 kişiydiler. Ekip arabasıyla ordaydılar. Kimliğimi istediler. Ekmek almaya gidiyorum diye kimliğimi üzerime almamıştım. Ama T.C. kimlik numaramı söyledim. GBT'de suç kaydı çıkmadığı halde Taksim Polis Karakolu'na götürdüler. "Bu saatte nasıl ekmek almaya gidersin; ekmek saati mi bu saat!" dediler. Bağırıldılar, korkutmaya çalıştılar. Babamın adını sordular. Korkuyordum; "Bilmiyorum." dedim. Anneme küfrettiler; "Ananı ben mi siktim! Nasıl babanın adını bilmezsin!" dediler. Tokat attılar; bağırıldılar, çağırıldılar. 69 TL para cezası kestiler. Sonra saat 20:40 gibi bıraktılar. Korkarak yürüyorum artık. Doğru dürüst gezemiyorum. Yine götürecekler korkusu var. Suçsuz yere ceza yedim²³.

09 Eylül 2009 günü Tarlabası'nda Sakızağacı Taksi Durağı'nın yanından geçerken polis arabası arkamdan geldi. Işıklardan karşıya geçmeye çalışırken beni durdurdular, kimlik sordular, kimliğimi verdim. Acelem olduğunu söyledim. 3 polis vardı. GBT'ye baktılar. Sonra "Bizimle karakola gel!" dediler. Ben de "Neye dayanarak götürüyorsunuz?" dedim. "Karakolda öğrenirsin!" dediler. "Yeni yasaları bilmiyorsun! Yeni yasalarda bayan görünümümlü erkeklere trafik cezası var!" dediler. Ben de "Ne alaka?" dedim. "Eğer fuhuşla suçlanıyorsam bileyim." dedim. "Neye dayanarak götürüyorsunuz? Ben fuhuş yapmıyorum. Yapsam bile götüremezsiniz." dedim. "Nerden bilelim yapmadığını!" dediler. Ben de "Bilmiyorsanız neden götürüyorsunuz!" dedim. Karakola götürdüler, karakola teslim ettiklerine dair tutanak tuttular. Ben de imzaladım. Midye sattığımı; işe geç kaldığımı söyledim. Bir polis geldi; "Ne iş yapıyorsun?" dedi. "Tiyatro yapıyorum." dedim. Alay etti. "Travesti nasıl tiyatro yapar!" diye alay etti. Ben de "Bilgisayarınız, internetiniz var mı?" dedim. İsmimi ve oyunumun adını söyledim; "Google'dan bakın." dedim. Sanırım baktılar. 10 dakika sonra kimliğimi verdiler ve bıraktılar. Eski davamı da söyledim; "Bir polis bana saldırdı; dava ettim; dava sürüyor." dedim. Beni saat 20:30 gibi bıraktılar. Bu olay beni kötü etkiledi. Çok keyfi bir uygulama. Derebeyi uygulaması²⁴.

08 Eylül günü Balık Pazarı'na yakın bir yerde yolda yürüyorduk iki kişi. 3 polis memuru arabadaydı. Biri arabadan indi; travesti arkadaşım A.'nın ve benim kimliklerimizi sordu. GBT'ye bakacak sandık. Bizi arabaya bindirip karakola götürdüler. Neden böyle yaptıklarını sorduk. Polislerden biri "Her biriniz 5 puansınız!" dedi. Bu puanlar terfi için kullanılıyormuş. Tutanağa; "İstiklal Caddesi'nde kadın görünümümlü erkekler kaş göz işareti yapıyorlardı." yazmışlar. 69 TL para cezası kestiler. "Oruçlu olmasak sizi sikedik!" dediler. Tutanağı imzalamak istemedik. İmzalamadık. Para cezası kesmek için tutanağa çevreyi rahatsız ettiğimizi yazmışlar. Benim için bayan görünümümlü şahıs yazmışlar. Yarım saat-45 dakika tuttular; sonra bıraktılar²⁵.

²³ İstanbul'da Y. ile 02 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

²⁴ İstanbul'da E. ile 10 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

²⁵ İstanbul'da E. ile 10 Eylül 2009 tarihinde yapılan görüşme

Doğrudan kolluk kuvvetlerinin hukuka aykırı muamelesi ile karşılaşan LGBT bireyler hak arama talebi ile adli makamlara başvuruda bulunmaktan imtina etmektedir. Çoğunlukla kötü muamele olarak kendilerine dönen bir sürecin parçası haline getirilen şikayetçilerin Platforma yaptığı başvurulardan biri şu şekildedir:

25 Ağustos 2009 akşamı Tek Yön isimli gey bara gittim. Alanya'da barmenlik yaptığını söyleyen bir kişiyle tanıştım Tek Yön'ün terasında. Adını hatırlamıyorum. Ailesinin Kadıköy'de ikamet ettiğini söylemişti. İçki içtik. Gece 03:00 civarında Tek Yön'den ayrılıp taksiyle Ortaköy'deki evime geldik. Evde banyoya gitti ve duş aldı. Ben çok sarhoş olduğum için uykuya dalmışım. Sabah 09:00 gibi uyandım. Yanımda yoktu. Evden gitmişti. Yataktan kalkmadım. Öğlen 12:00 gibi tekrar uyandım. Yataktan kalktım. Dairenin kapısının açık olduğunu fark ettim. Kafamı çevirdim; etrafa baktım; çantamı aldığımı gördüm. Çantada iş cep telefonum, cüzdanım, bütün kredi kartlarım, banka kartlarım, kimliğim, Sodexo yemek kartım ve 40-50 TL nakit para vardı. Cumartesi kartlarımı iptal ettim; Pazar günü polise gittim.

Polise olayı anlattım. İş cep telefonum sigortalıydı. Utandığım için polise önce başka bir hikaye uydurdum. "Sokaktan eve girerken birisi arkadan yaklaşıp çantamı çekti aldı." dedim. Polis inanmadı; benim de içim elvermedi. "Tamamen doğruyu söylemedim çekindiğim ve utandığım için." dedim. Olayı olduğu gibi anlattım. Bu kıdemli bir polisti. "Zaten yanlış ifade vermek de bir suç" dedi. "Sizin tarzınız başta farklı olsaydı olayı doğru şekilde de anlatırdım." dedim. Polise önyargılı gitmişim aslında. Bu polis gitti. Daha genç olan bir polis geldi. Bu polis "Biz herkese eşit mesafede duruyoruz." dedi. "Ben öyle olduğunu düşünmüyorum. Eğer öyle olsaydı en başta sıkılmadan doğruyu söylerdim." dedim. "Tabi sizin cinsel tercihiniz." dedi. Ben "Tercih değil; yönelim." dedim. Lafını değiştirip "Bu hastalık!" dedi. Ben "Hastalık değil! Bana bilimsel bir makale gösterin!" dedim. Sessiz kaldı. "Tutanak tutun!" dedim. O da "Tamam; biz senin kimliğinin ve banka kartlarının kaybolmasıyla ilgili tutanak tutacağız." dedi. Tutanağa hırsızlıkla ilgili bir şey yazmadı. Eşyalarımı kaybetmişim gibi beyanda bulunduğumu yazdı tutanağa. Uğraşmadı bile. Hırsızlıkla ilgili tutanak tutmadı. Tutanağı alıp çıktım.

İki gün sonra yurt dışına gidecektim. Şirketin avukatlarına e-mail attım; tutanak tutulmadığını anlattım. 2 hafta burada olmayacaktım. Avukatlar vekalet vermeme; benim adıma savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını söylediler. Ben de vekalet verdim. 14 Temmuz'da suç duyurusunda bulunmuşlar. Bu günden beridir savcılıktan da bir hareket yok.

Polislerin homofobik tavrı ve bilgisizliği düş kırıklığı yarattı. Yalnızlık ve yabancılık hissettim. Hoşgörü bulamadım. Polislerle iki ayrı dilde konuşuyor gibiydik. Polisler çok önyargılıydı. Muhtemelen onlar da şaşırı. En başta olayı yanlış anlatsam da daha sonra kafamdaki imajdan farklı şekilde başım dik olarak kimliğime sahip çıktım. Ama polislerin bunu tam

olarak algıladıklarından emin değilim. Ben kimliğime sahip çıkınca beni başlarından savdılar.²⁶

Kötü muamelenin yaygın olduğu alıkonulma mekanları zaman zaman aileden görülen şiddet ile birleşebilmektedir:

İstanbul'da Beşiktaş'ta babamın arkadaşının iş yerinde şoför olarak çalışıyordum. 9 Kasım günü Ailem acil olarak Malatya'ya gelmemi söyledi. İş yerimden izin aldım; eşyalarımı toplayıp 9 Kasım'da Malatya'ya eve gittim. Akşam saat 19:00'da eve girdiğimde annem, babam, dört ablam ve beni evlendirmeyi düşündükleri kız ve kızın ablası vardı; sonradan kızın babası da geldi. Daha önce ailemle aramda evlilik konusunda bir konuşma geçmemişti. Babam bana ilk dediği şey "Artık evlenme zamanı geldi! Evin tek erkek çocuğusun; erkek evladımın erkek torun istiyorum!" oldu. Aileme açıldım o anda; gey olduğumu söyledim. Bunu; beni evlendirmeyi düşündükleri kızın yanında söyleyince şok oldular. Kızın babası "Yazıklar olsun!" dedi; yüzüme tükürdü ve evden çıktı iki kızıyla birlikte. Babam da dışarı çıktı. Bu kız çocukluğumun beraber geçtiği kız. Bu kızın ailesinin maddi durumu iyi; benim ailemin maddi durumu iyi değil. Maddi sebeplerle beni bu kızla evlendirmek istediler.

Yaklaşık yarım saat sonra babam tekrar eve geldi. Babam emniyet amiri. Geldiğinde yanında yardımcısı komiser T. vardı. Eve girer girmez yardımcısı bana girişti; bana tekme ve tokat attı. Beni evden dışarı çıkarmaya çalıştı; "Benimle karakola geleceksin!" dedi. Ben de "Benim bir suçum yok; karakola gelmeyeceğim!" dedim ısrarla. Yine darp etti; tekme ve tokat attı. Dayanamadım gittim; evden çıktım babamın yardımcısıyla beraber. Babam ve diğerleri evde kaldılar.

Karakola gittik; nezarethaneye soktu beni. 10 dakika geçti aradan. Babamın yardımcısı geldi; yanında bir cop vardı. Copla bacaklarıma vurdu yarım saat boyunca hatta belki daha fazla. Bana "Gey misin?" diye sordu; ben de ısrarla "Evet!" dedim. Copu üzerime fırlattı ve sonra gitti.

10 dakika sonra içeriye iki ayrı polis eşliğinde geldi. Bu gelen iki polis beni Malatya Devlet Hastanesi'nin acil polikliniğine muayeneye götürdüler. Doktorla karşılaştım; doktor "Bir şeyin var mı?" dedi; muayene etmesi için soyunmamı söyledi. Ben ayaklarımın aşırı ağrıdığını; ayakta duramadığımı söyledim. Durumu anlattım; darp edildiğimi söyledim. Ayağıma baktı; "Ayağında morluk yok, nerene rapor yazayım!" dedi. Ayakta duramadığımı; polis tarafından copla yarım saat darp edildiğimi söyledim. Ama ispat edemedim doktora. Doktor bana rapor vermedi. Polisler beni tekrar karakola götürdü. Yine nezarethaneye aldılar beni. 10-15 dakika sonra babamın yardımcısı komiser T. geldi; "Şimdi konuşacak mısın! Gey misin; değil misin? Bana adam gibi cevap ver!" dedi. "Nezarethanede ne işim var; beni niye dövüyorsun?" diye

²⁶ İstanbul'da B D. ile yapılan görüşme

sordum. Bana suçlu olduğumu söyledi. O anda susma hakkımı kullanmak istediğimi söyledim; avukat istedim. Yarım saat sonra barodan bir avukat geldi. Avukat odasında yarım saat konuştuk; durumu anlattım. Avukatın elinde polisin beni nezarethaneye aldığına dair tutanak ve hastane raporu vardı. Hastane raporu sağlam olduğuma dair verilmişti. Avukat da “Bir şeyin yok!” dedi. Ama ben yarım saat darp edildiğimi; ayaklarımın ağrıdığını söyledim. Avukat “İspat edebileceğimiz bir şey yok!” dedi. “Bunların hepsini yarın savcı karşısında söyleyebilir misin?” dedi. “Söylerim!” dedim. “Yarın adliyede görüşürüz!” dedi ve evrakları alarak yanımdan ayrıldı.

10 dakika sonra babamın yardımcısı T. ve beni hastaneye götüren iki polis geldi. “Beni dövdünüz; yanınıza bırakmayacağım; yarın savcının karşısında görürsünüz!” dedim. T. benim mahkemeye çıkmayacağımı söyledi. Ben de “Çıkacağım ve sizi şikâyet edeceğim!” dedim. O sırada çıkıp gittiler.

Babam geldi. Yanımda 5 dakika kadar oturdu; hiç birbirimize bakmadık, konuşmadık. En sonunda dayanamayıp “Baba neden bana bunu yaptın?” diye kendisine nazik bir şekilde sordum. “Hani ben senin biricik evladındım; hani beni seviyordun!” dedim. Babam da bana iki tokat atıp nezarethaneden ayrıldı.

Bu sefer tek bir polis geldi. Bu başka bir polisti. Elinde benim İstanbul’dan gelirken getirdiğim elbise poşetim vardı. “Hadi çıkıyorsun!” dedi. Dışarıya çıktık. Gece saat 12 gibiydi. Kapının önünde bir sivil polis, babam, yardımcısı T. ve 6 polis memuru vardı. Beni resmi polis arabasına bindirip otagara götürdüler. Yanıma bir sivil polis ve şoför verdiler. Arabada üçümüzdük. Şoför bizi otagara götürdü. Saat 24:00-01:00 arası otobüse bindik sivil polisle birlikte; İstanbul’a geldik. Sivil polis beni İstanbul’a kadar getirdi ve bıraktı. Kendisine Malatya’ya dönüş bileti aldı ve gitti. Ben otagarda ortada kaldım.

Babam İstanbul’da yanında çalıştığım arkadaşına gey olduğumu söyledi; işimden oldum, parasız kaldım. Pansiyonda kalabilmek için telefonumu sattım. 10 gün kadar pansiyonda kaldım. Sonra 4 gün parkta yattım. Sonra 2 gün hiç uyumadım. En son Sultanahmet Camii’ne gittim bayram sabahı bayram namazı için. Orada uyudum; ezan okununca uyandım.

Ailem ve arkadaşlarım tarafından dışlanmam psikolojik olarak beni kötü etkiledi. Hala işsizim; hala dışarılardayım²⁷

2008 yılında raporlandığı üzere 2009 yılında da askerlik muayenesi sürecinde kötü muamale vakiaları yaşanmıştır:

²⁷ 28 Kasım 2009 tarihinde S.A ile yapılan görüşme

Askerlikten rapor almak istiyordum. GATA askerliğe elverişli raporu vermişti üç ay önce. İtiraz hakkımı kullandım. Yeni sevk vererek Gümüşsuyu Asker Hastanesi'ne sevk ettiler beni. Bugün hastaneye gittim. Benden cinsel ilişkide çekilmiş resim istediler. Başka bir şey sormadan resim istediler. Bunu oradaki erkek psikiyatrist asker istedi. Yanımda fotoğraf makinası vardı. Çektiğim resimleri gösterdim. Resimlerin çıktısını getirmemi söyledi. Oral seks fotoğrafını yeterli buldu; anal seks fotoğrafını beğenmedi. Anal ilişki esnasında yüzümün görünmesi gerekiyormuş. Başka resim çektirip getirmemi söyledi. Sonra çıktım odadan. Başka bir psikiyatriste gittim. O da kadın bir psikiyatrist askerdi. 560 soruluk bir test verdi bana; onu cevapladım. Ardından özel görüşme yaptık. "Ne zamandan beri eşcinselsin? Bayanlara ilgi duyuyor musun? Ailenin haberi var mı? Ailen olayı nasıl karşılıyor? Partnerin var mı?" gibi sorular sordu. Anal ilişkide yüzümün görüldüğü yeni bir resim çekip tekrar götüreceğim²⁸.

Cezaevinde kötü muamele de 2008 yılında olduğu gibi 2009 yılında da devam etmiştir:

Eşcinsel olduğumuz için hücrede tutuluyoruz arkadaşım K. ile birlikte. Sıcak su istedik diye Nazif isimli gardiyan tarafından kötü muamele gördük. Parmaklarımızı ayakları ile ezdiler. Yüzümü ve tüm vücudumu darp ettiler. Zaten her gün eşcinseliz diye hakarete uğruyoruz. Her gün bize eziyet ediliyor. Televizyon bile verilmiyor bize, havalandırmaya da çıkamıyoruz. Tüm gün küçücük hücrede adeta ölüme terk edildik²⁹.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'na yapılan bir başvuru da gazetelerde yer almıştır:

Tarih: 18 Aralık 2009

Manşet: TBMM 'deki komisyona mektup gönderen travesti hükümlü yardım istedi

Kaynak: Cumhuriyet

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu 'na mektupla başvuran travesti bir hükümlü , "cinsel tercihi " nedeniyle kendisine ayrımcılık uygulandığını belirterek komisyondan yardım istedi. Okuma yazma kurslarına bile gönderilmediğinden yakının hükümlünün başvurusunu işleme alan Komisyon Başkanı Zafer Üskül, Adalet Bakanlığı 'ndan, iddiaların incelenmesi için devreye girmesini istedi. TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu geçen günlerde ilginç bir başvuru ve şikâyetle karşılaştı. İsmi ve kaldığı cezaevinin adının gizli tutulmasını isteyen travesti hükümlü, birkaç suçtan hüküm giydiğini ve cezasını çektiğini belirterek, kaldığı süre içinde cezaevi yönetimi tarafından cinsel tercihi nedeniyle " ayrımcılığa " uğradığını bildirdi. Gerekçe travesti olmam ' Okuma yazma bilmediğini, mektubu da bir arkadaşına yazdırdığını belirten hükümlü, anayasanın " eşitlik " ilkesine göre her Türk yurttaşının haklardan eşit şekilde yararlanması öngörüldüğünü belirterek , " Eşcinsel ve

²⁸ İstanbul'da X. İle 08 Haziran 2009 tarihinde yapılan görüşme

²⁹ İzmir Buca Cezaevinde 18 Aralık 2009 tarihinde A. ile yapılan görüşme

travestiler bazı yasalardan yararlanamaz maddesi bulun mamasına rağmen , ben ve benim durumumda olan insanlar en başta insan yerine konmadığımız için yüce makamınıza , bana ve benim durumumdaki insanlara yardımınız olacağı için başvuruyorum " görüşüne yer verdi . Hükümlü mektubunda , " Okuryazarlığım yok. Mektubu hücre tabir edilen tek teklerde yatan bir hükümlü arkadaştan rica ettim, ben söyledim o yazdı. Bağlı olduğumuz cezaevi müdürlüğü ve savcısına defalarca müracaat etmeme rağmen okuma kurslarına gönderilmiyorum. Gerekçe olarak da eşcinsel travesti olmam gösteriliyor " diyor.

2009 yılı da LGBT bireyler açısından polis şiddetinin yoğun olarak yaşandığı, keyfi gözaltılar, sokaklarda aşağılayıcı muamele ile işkence vakıalarının tespit edildiği bir yıl olarak kayda geçmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AYRIMCILIK YASAĞI İHLALLERİ

Bu bölümde, uluslararası insan hakları hukukunda da ayrımcılık yasağı olarak ifadesini bulan yasak gereğince ortaya çıkan hak ihlalleri aktarılacaktır. LGBT bireylerin doğrudan ayrımcılığın hedefi haline geldiği vakalar dışında başka haklara erişimde ayrımcılık yasağına aykırı olarak engellemeye yönelik vakalar da değerlendirme konusu edilecektir.

2008 yılında Lambdaİstanbul hakkında kapatılmayacağına dair verilen karara rağmen 2009 yılında da bu sefer Siyahpembeüçgenizmir Cinsel Yönelim Ve Cinsiyet Kimliği Araştırmaları İle

Ayrımcılığına Karşı Dayanışma Derneği'nin feshi talebiyle İzmir 6. Asliye Hukuk Mahkemesinde dava açılmıştır. Dava halen devam etmektedir.

Siyahpembeüçgenizmir Cinsel Yönelim Ve Cinsiyet Kimliği Araştırmaları İle Ayrımcılığına Karşı Dayanışma Derneği; homofobi kaynaklı bir nefret cinayeti sonucu hayatını kaybeden eşcinsel gazeteci Baki KOŞAR'ın ölüm yıldönümüne denk gelen, 20 Şubat 2009 tarihinde, dernek tüzüğü, kuruluş bildirgesi ve diğer gerekli evrağı İzmir Valiliği adına, İzmir İl Dernekler Müdürlüğü'ne bildirmekle kurulmuştur. 21 Nisan 2009 tarihinde ise, incelemek ve eksiklikleri bildirmek üzere Türk Medeni Kanunu 60. Maddesi ile Mülki Amirliğe tanınan 60 günlük süre dolmuş ve davalı derneğe, bu kanuni süre içerisinde hiçbir tebligat yapılmamıştır. Bunun üzerine, Müvekkil Dernek, bir süre daha bekledikten sonra, bir dilekçe ile sürenin dolduğunu; kuruluş aşamasının tamamlandığını, tüzüğün ve defterlerin onaylanmasını ve derneğin dernekler kütüğüne kaydedilmesini, 11 Mayıs 2009 tarihinde ve 8753 evrak kaydı ile talep etmişse de; bu dilekçeye, yazılı yanıt verileceği beyan edilmesine rağmen, hiçbir yanıt verilmeksizin, ne yazık ki meskut geçilmiştir. 25.05.2009 tarihinde ise İzmir İl dernekler Müdürlüğü, Davalı Dernek Tüzüğü'nün amaçları düzenleyen 2. Maddesinin TMK 56, Anayasa 33/3 ve 41. Maddelerine aykırılık teşvik ettiği, bu hali ile AIHM sözleşmesi 11/ 2 deki örgütlenme özgürlüğünün kısıtlanabileceği hallere girdiği VE diğer teknik eksikliklerle birlikte düzeltilmesi talep edilmiştir.

Dernek Kurucular Kurulu, talep edilen teknik eksikliklerin giderilmesine ancak Tüzüğün amaçlarını düzenleyen 2. Maddenin değiştirilmemesine karar vererek; kanuna uygun olarak 30 gün içerisinde, 18.06.2009 tarih, 10.328 evrak kayıt ile yeni tüzük ve gerekli belgeleri, İzmir İl Dernekler Müdürlüğü'ne sunmuştur. Ancak İzmir Valiliği Fesih davası açılması talebiyle İzmir Cumhuriyet Başsavcılığına başvurmuştur³⁰.

2007 raporuna da konu edilen Bursa Gökkuşuğu Derneği yürüyüşüne yönelik engelleyici tutum konusunda açılan dava bu yıl karara bağlanmış ve sanıklar beraat etmiştir:

Tarih: 2 Nisan 2009

Yer: Bursa

Manşet: Travestileri Yürütmeyen Başkan beraat etti!

Kaynak: www.showhaber.com/travestileri-yurutmeyen-baskan-beraat-etti-114081.htm

Bursa'da, 6 Ağustos 2006 tarihinde yürüyüş düzenlemek isteyen eşcinsellere 'linç' tehdidinde bulunduğu iddia edilen Bursasporlu Esnaf ve Sanatkarlar Derneği Başkanı Fevzinur Dünder beraat etti.

Gökkuşuğu Travestileri Transseksüelleri Geyleri Lezbiyenleri Koruma Yardımlaşma ve Kültürel Etkinlikleri Geliştirme Derneği'nce düzenlenmek isteyen yürüyüş, Bursasporlu Esnaf ve Sanatkarlar Derneği Başkanı Fevzinur Dünder ve arkadaşlarının sert tepkisi üzerine gerçekleşmemiştir. Gökkuşuğu Derneği Başkanı Öykü Evren ile Lambda İstanbul Derneği

³⁰ 12 aralık 2009 tarihinde Av. Elif Ceylan Özsoy ile yapılan görüşme

Başkanı İpek Kirancı, 6 Ağustos 2006'da "1. Türkiye Eşcinseller Buluşması" adı altında Bursa'da düzenlemek istedikleri yürüyüşün kamuoyunda duyulmasının ardından basın kuruluşlarına açıklama yapmıştı. Gökkuşuğu Derneği, yürüyüşün yapılmaması konusunda Fevzinur Dünder'in dernek üyelerini ikaz edip, "Aksi takdirde linç edilebilecekleri imasında bulunduğunu" öne sürerek, hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Suç duyurusunun ardından Bursa Cumhuriyet Savcılığı'nca yürütülen soruşturma çerçevesinde Bursasporlu Esnaf ve Sanatkarlar Derneği Başkanı Fevzinur Dünder hakkında "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme" suçundan dava açılmıştı.

Bursa 4. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 'Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmek' suçundan 1 ile 3 yıl arası hapis cezası talebiyle yargılanan Fevzinur Dünder, davadan beraat etti. Davanın karar duruşmasında Mahkeme Başkanı Selçuk Yağmur, sanık Fevzinur Dünder'in açıklamalarının kamera görüntülerinin incelendiğini, halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme suçunun işlenmediğine hükmedildiğini açıkladı. Duruşmanın ardından açıklama yapan Dünder, "Adalet yerini bulmuştur" dedi.

Öte yandan yerel seçimlerde Hamitler Mahalle Muhtar adayı olan Fevzinur Dünder, kendi resminin asılı olduğu bir otomobilin camının travestiler tarafından kırıldığını ileri sürdü.

Örgütlenme ve toplanma özgürlüğünün ihlali olarak kaydedilen bu vakalar dışında da düşünce özgürlüğünün ayrımcılık yasağını ihlal eder şekilde engellendiği vakalar yaşanmıştır:

Anıl Alacaoğlu'nun "Üçüncü Sınıf Kadın" başlıklı kitabı aşağıdaki gerekçelerle muzır neşriyattan sayılmıştır:

T.C.
BAŞBAKANLIK Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

KARAR

Dosya No : 06

Karar No : 2009/5

Karar Tarihi : 29.07.2009

1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 3266 sayılı kanunla değişik 1 inci maddesine göre 18 yaşından küçüklerin maneviyatı üzerinde muzır tesir yapacağı anlaşılan mevkute ve mevkute tanımına girmeyen diğer basılmış eserler kanunun diğer maddelerinde gösterilen sınırlamalara tabi tutulur. Bunun için değişik 2 inci maddeye

göre Başbakanlıkta oluşturulan yetkili kurulun söz konusu eserlerin 18 yaşından küçükler için muzır olup olmadığı hakkında karar vermesi gerekir.

Kurul, basılmış eserlerin küçükler için muzır olup olmadığı hususunda yapacağı incelemede 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunundaki genel amaç ve ilkeleri göz önünde bulundurur. 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun Türk Millî Eğitiminin genel amaçları ve temel ilkeleri başlıklı bölümlerinde yer alan hükümlerde. Türk Milletinin bütün fertlerinin; Atatürk İnkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk Milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin millî, ahlâki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın

başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş; beden, zihin, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere sahip. İnsan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan, yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirilmesinin hedef olduğu, millî ahlâk ve millî kültürün bozulup yozlaşmadan kendimize has şekli ile evrensel kültür içinde korunup geliştirilmesine önem verileceği ifade olunmuştur.

Ayrıca 1117 sayılı Kanunda değişiklik yapan 6.3.1986 tarihli ve 3266 sayılı Kanunun Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 6.3.1986 tarihli birleşimindeki görüşmelerinde hükümet adına yapılan açıklamada da; kanunun amacının kanun dışı kazanç yollarına sapma eğilimleri uyandıracığı, maceraperestliğe ve tembelliğe yol açacağı, korku ve dehşet hisleri uyandıracığı, ruh ve beden sağlığı üzerinde zararlı etkiler yaparak dengesiz şahsiyet oluşmasına neden olacağı, kanun dışı yollarla hak aramayı telkin edeceği, suçluları kahramanlaştırarak bu yolda özendirici etkilerde bulunacağı, milli duygulan, örf, adet ve inançları zayıflatıcı veya yok edici etkilerde bulunacağı, halkın ar ve haya duygularını inciten veya cinsi arzularını tahrik ve istismar eden nitelik taşıdığı gibi bir çok amaçlar hedef alan müzir neşriyatı önlemek olduğu ifade edilmiştir.

4- DEĞERLENDİRME :

İnceleme bölümünde tafsilatlı şekilde anlatıldığı üzere kitapta, bir eşcinselin 7-8 yaşından 20 li yaşlara kadar yaşadığı eşcinsel ilişkileri özendirici bir şekilde anlattığı ve sonunda geçirdiği ameliyatla bir travesti olduğunu ve fahişelik yaptığını itiraf etmektedir. Oysaki: seksüel gelişim üzerine bakış, toplumların gelenek, görenek, değer yargıları ve metotlarına dayanmaktadır. Ülkemizde baskıcı bir kültür olduğu bilinmektedir. Formal cinsel eğitim yoktur. Çocuklar normal ve anormal ilişkileri kavrama ve ayırt etme yetisine sahip değildir. Çocuklar kendi kendine sorduğu soruların cevaplarını yalnız hayal dünyasında aramaz. Kardeşleriyle ya da oyun arkadaşlarıyla ilişkisinde tahmin ettikleriyle bildiklerini doğrulama fırsatı bulurlar. Erken çocukluk döneminde karşılanmamış duygusal

ihtiyaçlar ile aile içi yaşanan sorunlar ve yaşadığı travma sonrası gelişen bir kimlik arayışında olan romanın kahramanı İlker'in duygularını bedenine giydiremediği hayatını anlatan Üçüncü Sınıf Kadın romanında görüldüğü gibi çocuklara yanlış, sapık, eşcinsel ilişkinin normal bir cinsellik şeklinde anlatılması küçüklerin gelecekteki yaşamlarında olumsuz bir etkisinin olacağı aşikar olup, böyle sağlıksız bir modelin etkisi altında kalacağı kuşkusuzdur.

Büyükler için bile, abartılı yazıların henüz cinsellik konusunda gerekli alt yapıya ve deneyime sahip olmayan küçükler yönünden sıradan, rutin tavır ve davranışlar olduğu yönünde izlenim oluşturacağı, bu tür hareket ve davranışların mutlaka yaşanması gerektiği gibi yanlış bir düşünceye kapılmalarına neden olacağı, büyüdüklerini kanıtlama yolu olarak erişkinleri taklit etmeye çalışan bir kişiliği geliştirme çabası içerisine girecekleri, yeterli değerlendirme ve eleştiriyi yapamayacaklarından normal ilişki dışında oral seks ve diğer ilişki biçimlerini denemeye kalkışacakları kuşkusuzdur. Bu açıdan kitaptan alıntılanan yazıların küçükler için olumsuz model ve davranış kalıpları olduğu düşünülmektedir.

Ayrıca genç dimağlarda toplumsal değerler konusunda tereddüde yol açacağı, duyguların cinsel kışkırtıcılığı üzerinde kurgulanan yayınların; gençlerimizin enerjisini, bedeni ve zihni melekelerin hayatın diğer alanlarından bağımsız olarak sadece cinsellik üzerine odaklayarak hedefi, ideali ve ümidi olmayan gençlik kitlesinin yetişmesine hizmet edeceği kuşkusuzdur.

Toplumlar varlıklarını koruyabilmek ve toplum düzenini sağlayabilmek amacıyla sosyal normları oluşturmuşlardır. Basım-yayın, araç ve organları bizzat bu normlara uymak zorunda oldukları gibi, toplumu bu konuda yönlendirme, ikâz etme, hatırlatma görev ve sorumluluğu

ile de yükümlüdürler. Bu görev ve sorumluluk toplumsal niteliktedir. Söz konusu kitapta yayınlanan yazıların bu toplumsal görev ve sorumluluk ile bağdaştırılması mümkün değildir. Bu nedenle söz konusu kitabın henüz kişiliğinin gelişme çağının başlangıcında bulunan küçüklerin Millî Eğitim Temel Kanununun amaçları ve temel ilkeleri arasında yer alan Türk Milletinin kadına saygı ve utanma duygusunu da ifade eden ahlâki, insani, maddi ve manevi kültürel değerlerini benimseyen, beden, zihin, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere sahip kişiler olarak yetişmelerine menfi yönde etkide bulunacağı, iyi ve kötü hususlarında zihinlerinde kavram kargaşasına neden olacağı ve yanlış yönlendireceği, buna ilaveten kitap içeriğinin kamuoyunun tümünü ilgilendiren bir eser niteliği taşımadığı, söz konusu yazıların toplumun ahlak yapısıyla bağdaşmadığı ve dolayısıyla kurulca bahse konu kitabın küçükler için zararlı nitelikte olduğu kanaatine varılmıştır.

5-NETİCE VE KARAR:

İncelenen ve değerlendirilen “Üçüncü Sınıf Kadın” isimli kitapta yer alan yazıların; küçüklerin maneviyatı üzerinde muzır tesir yaratacağına, bu sebeple;

Söz konusu derginin 1117 sayılı Kanunun 3266 sayılı Kanunla değişik 4 üncü maddesindeki sınırlamalara tabi olmasına,

Bu kararın, Tekağaç Eylül Kitap Yayım Dağıtım Paz. Ltd. Şti'ne bağlı Minima Yayınlarına ve kitabın yazar Anıl Alacaoğlu'na tebliğine,

Halen sınırlamasız olarak satışa sunulan kitabın, kanunun öngördüğü sınırlamalarla satılmaları için gerekli tedbirleri almak, İl valiliklerine bildirilmek üzere kararın İçişleri Bakanlığına gönderilmesine.

Diğer ilgililere duyurulmak üzere Resmi Gazetede yayınlanmasına oy çokluğu ile karar verildi.

Kitaplara yönelik yasaklayıcı tutum “Aşkın L Hali” için de bahis konusu olmuştur. 22 Aralık 2009 tarihinde Kaos Kadın bu konuda aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

KaosKadın'ın 4 senedir düzenlediği Kadın Kadına Öykü Yarışması'nın bir ürünü olan “Aşkın L Hali” kitabımız ahlakın kısıncasında! Sel Yayıncılık'tan “Bu kez başınızı çevirmeyin!” sloganıyla yola çıkardığımız hayatlarımızın başına gelen, ona başların çevrilmesi oldu bir kez daha! Kadın kadına aşklarımız, Savcılık tarafından “doğal olmayan cinsel ilişki” şeklinde nitelendirildi ve TCK 226/4 ile hakkında soruşturma açıldı. Biz bu iradeyi ve baskıyı bir yerlerden hatırlıyoruz... Evinde şiddete uğratılan kadının ifadelerini polis karakollarında ört-bas eden irade bu... Evdeki gardiyanına geri iade eden irade... Tecavüze ve namus cinayetlerine evlilik cüzdanı tutuşturan irade... Çocuk yaştaki evliliklerin yolunu açmanın her fırsatta olasılığını kollayan irade... Onlara “normal ilişki” belgesi veren irade...

Seneler içerisinde sansürlenmenin sayısız örneğini yaşadık, biz lezbiyenler ve biseksüel kadınlar. Kadın kadına aşklarımız, sözlerimiz ve hayallerimiz, sadece bugün kanunların parmaklarında can çekişmedi... CNN Türk'te, 2 lezbiyenin konuşmaların yer aldığı bir Cosmopolis programının 2. bölümünü görmemizi istemedi RTÜK iradesi! TV dizilerinde iki kadın birbirini dudaktan öptü diye diziyi yayınlayan TV kanallarını cezalandırdı. Sinemalarda kadın kadına öpüşme ve sevişme sahnelerimiz hoyratça kesildi. Geriye kalan yavan sahneler tutuşturuldu elimize, “Alın bunlarla yetinin!” dendi. Şimdi de kalemlerimizle bir araya getirdiğimiz hikâyelerimize, kitaplarımıza göz dikildi.

Bir yandan erkeklik-merkezli bakışıyla, kadın kadına cinselliği cinsellikten saymayan, bir yandan da “Biz varız!” dediğimizde heteroseksist etekleri tutuşan erkek iradesini ifşa ediyoruz şimdi! Lezbiyenleri ve biseksüel kadınları, her fırsatta karambole getiren irade!

Bizleri görmemekte ısrar eden; homofobisi ve cinsiyetçiliği ile artık görmemeye başlayan gözleri!

Kapı arkalarında yaşamaya mahkûm bırakılan; “Aman kimseler görmesin yeter ki” denen, okul yurtlarından kovulan; okullarda izole edilen ve ancak erkeklerin pornografik malzemesiyken kabul gören ve hatta “estetik” bulunan (!) cinselliğimiz ve bedenlerimiz, yalnızca bizim! Hakkında soruşturma açılan sadece bir kitap değil, lezbiyenlerin ve biseksüel kadınların yaşamları ve hayalleridir!

Özgür irademizle yaşadığımız/yaşayacağımız/yaşamak istediğimiz aşklardan bahsetmemizin engellenmeye çalışılmasıdır asıl sorgulanması / soruşturulması gereken.

Yine Sel Yayıncılık tarafından basılan Cinsel Kitaplar dizisindeki yayınlar da LGBT bireylere yönelik ayrımcılık yaratan gerekçelerle soruşturmaya tabi tutulmuştur. Sel Yayıncılığın bu ayrımcılığı teşhir eden bildirisi şu şekildedir:

SEL YAYINCILIK olarak Ocak 2009’da başlattığımız CİNSEL KİTAPLAR dizisinden 4 kitap hakkında İSTANBUL CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI soruşturma başlattı. Soruşturma açılan kitaplar: Ben Mila’nın Perinin Sarkacı, Guillaume Apollinaire’in Genç Bir Don Juan’ın Maceraları, Fransız P.V.’nin yayına hazırladığı Görgülü ve Bilgili Bir Burjuva Kadınının Mektupları ile Juan Manuel de Prada’nın Kukular Kitabı. Adı geçen kitaplardan sadece Kukular Kitabı edebi olarak değerlendirilmiş diğer üç kitap hakkında TCK’nın 226. Maddesine göre İstanbul (Sultanahmet) 2. Asliye Ceza Mahkemesi dava açtı.

TCK’nın 226.maddesi genel olarak müstehcenliği cezalandırıyor; fakat aynı madde: “Bu madde hükümleri, bilimsel eserlerle; üçüncü fıkra hariç olmak ve çocuklara ulaşması engellenmek koşuluyla, sanatsal ve edebi değeri olan eserler hakkında uygulanmaz.” diyor. Savcılık da bir kitabın edebi eser sayılıp sayılmayacağını konunun uzmanı olduğu tartışılacak insanlara bilirkişi sıfatıyla soruyor ve gelen olumsuz değerlendirmeye dayanarak soruşturma açıyor.

Örneğin kitaptan bir paragraf alınıp altına lezbiyen ilişki, başka bir paragraf alıp altına ters ilişki diye bütününden koparılarak yapılan değerlendirmenin hiçbir kabul edilebilirliği yoktur. Bir kitapta lezbiyen ilişki tasviri yer alıyor diye o kitabın yargılanması, eşcinsel ilişkinin yargılanması anlamına gelir ki bilindiği gibi böylesi bir yargılama Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nde Türkiye’nin yargı sistemini çağdışı bir yargı sistemi olarak yansıtabilecek bir uygulamadır.

Sözkonusu kitaplar, gerçeğe dayalı anlatımlar değil, kurgudur. Kurgunun cezalandırılması da doğrudan düşüncenin cezalandırılmasıdır.

Bir kitabın edebiyat eseri olup olmadığına karar verecek olan başta o kitabın yayıncısı- editörü, eleştirmen ve okurdur.

Biz yayınevi olarak kesinlikle kitapların birilerine sorularak edebi mi değil mi diye sorulmasına karşıyız ama illa birine sorulacaksa bu konunun uzmanı akademisyenler ki İstanbul Üniversitesi Fransız Filolojisi, PEN, Yazarlar Sendikası, Yayıncılar Birliği olmalıdır. Şimdi Ticaret Üniversitesi’nden birilerinin bilirkişi sıfatıyla edebiyat eseri değildir demesiyle dünyaca okunan, kitaplar edebiyat eseri olmaktan mı çıkacak? Dünyaca ünlü şair, yazar Guillaume Apollinaire porno yazarı mı olacak?

Yine kitaplarda cinsel organlar gerçek adıyla yazılıyor diye soruşturmalar açmak gülünç olmaktan öte insanlığın geldiği noktayla da alay etmektir. Erotik kitaplar dünyanın tüm çağdaş ülkelerinde yayınlanıyor, satılıyor. Başka ülkelerin vatandaşlarının okuduğu kitapları

“ama burası Türkiye” diyerek yasaklamaya kalkarsak kendimizi doğrudan ikinci sınıf ülke konumuna düşürürüz. Buna kimsenin hakkı yoktur.

Davaya söz konusu olan kitaplardan Görgülü ve Bilgili bir Burjuva Kadınının Mektupları’yla ilgili bilirkişi raporunda şöyle bir ifade var: “Toplumumuzda geçerli olan genel ahlak kuralları ve gelenek, görenek ve alışkanlıkları bağlamında ele alındıklarında, bir ailenin birlikte okuyup, inceleyemeyeceği nitelikte oldukları anlaşılmaktadır”. Bir edebiyat metni, aileyle birlikte okunmak zorunda mıdır? Kaldı ki “Cinsel” başlıklı bir serinin ebeveynler tarafından satın alınıp çocuklara okutulacağı hayal bile edilemez. Bizim kitaplarımızın dağıtıldığı kitabevlerinde kitaplar ailece okunacak kitaplar kategorisinde yer almaz.

Yine kitapta rızası olmayan bireylere şiddet gösterildiğine dair bir ifade yoktur. Bunlar, edebi eserler kaleme alan yazarların kurguları ve fantezilerinden ibarettir.

Sel Yayıncılık, yirmi yıldır yerli ve yabancı birçok ünlü yazarın edebi eserlerini okura sunan saygın bir kurumdur. Cinsel Kitaplar serimiz de bu perspektifle değerlendirilmelidir. Zira diziyi oluşturan kitapların seçiminden kapak tasarımına, çevirisinden okura sunumuna kadar özenle hazırlanmış ürünlerdir.

Yüzyıllardır erotik edebiyat Doğu’da da Batı’da da yazılıyor, yayınlanıyor, okunuyor.

Ülkemizde de Osmanlıdan günümüze erotik edebiyat yazılıyor, yayınlanıyor. Bu türün seçkin örneklerini yayınlayan yayınevimizi zora sokan soruşturmalara son verilmesini istiyoruz.

Kitapların edebi mi değil mi olduğunun tespit yeri mahkemeler olmamalı.

Saygılarımızla.

Sadece basılı eserler değil aynı zamanda web tabanlı LGBT içerikli metinler de sitelerin kapatılması suretiyle yasaklanmaya çalışılmıştır. 06 Ekim 2009 tarihinde GaBiLe’nin yaptığı bildirim şu şekildedir:

TİB tarafından erişimi engellenen Gabile ve Hadigayri'nin kapatılmasına tepki yağıyor. Dünya Basını haberi skandal olarak nitelerken, Amsterdam Homoloket LGBTT aileleri ve yakınları inisiyatifi bir protesto mektubu yayınlanarak kararı “homofobik” bulunduğunu duyurdu.

AMSTERDAM'DAN KARARA PROTESTO!

Amsterdam Homoloket LGBTT aileleri ve yakınları inisiyatifi yazılı bir protesto mektubu yayınladı. Hollanda Basınında da yer bulan protesto mektubunda, "Eşcinsellere yönelik hizmet veren iki büyük sosyal ağa Türkiye'de yapılan Erişim Engelleme Uygulaması Homoloket LGBTT aileleri ve yakınları inisiyatifi tarafından şiddetle protesto edilmektedir" denildi. Amsterdam'da yapılan protesto açıklamasında Türk Bakanlıkları ve TİB'in iletişim bilgileri de verilerek vatandaşlarca protesto edilmesi istendi.

HABERİ KAOS GL DUYURDU!

Geçtiğimiz Cuma günü habersizce uygulanan Erişim Engelleme, KAOS GL tarafından duyuruldu. Barış Sulu'nun imzası ile yayına alınan haber ülke genelinde yankı uyandırdı. Haberde GaBiLe ve HadiGAYri yöneticilerinin de açıklamalarına yer verildi. Haber Türkiye'deki LGBTT örgütleri tarafından da anında duyuruldu.

AKDENİZ "UYGULAMA USULSÜZDÜR" DEDİ!

Aynı saatlerde İngiltere Siber Haklar ve Özgürlükler Organizasyonu Üyesi, Leeds Üniversitesi

Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Yaman Akdeniz, kararı kişisel blog'unda tartışmaya açarak uygulamayı eleştirdi. Akdeniz'in TİB'in kararına tepki gösteren yazısı destek görünken, karar bir çok hukukçu ve vatandaş tarafından "usulsüz" olarak değerlendirildi.

BATU'DAN TİB'E HOMOFOBİ SORUSU!

Haber Türk Gazetesi yazarlarından Pelin Batu Türkiye'nin iki büyük eşcinsel paylaşım ağına uygulanan erişim engellemesinin gerekçelerini sordu. Olayı köşe yazısında irdeleyen ve eleştiren Batu, TİB yetkililerine de "Homofobik misiniz?" diye sordu. Yetkili makamlara sorular yönelten Pelin Batu her iki sitenin de kaliteli birer içeriğe sahip olduğuna ve suç unsuru oluşturacak nitelikte olmadığına dikkat çekti.

ULUSAL BASIN NE DEDİ!

Hürriyet Port, haberi "Gabile ve Hadigayri'ye Engelleme" başlığı ile duyururken, Haber Türk Gazetesi "Eşcinsel sitelerine erişim engellendi" başlığı ile habere yer verdi. Radikal Gazetesi'nin geniş yer verdiği haberde "Sansürde hala sınır yok" başlığı kullanılırken, Vatan Gazetesi haberinde "Bu defa hedef eşcinsel siteleri" başlığı kullanıldı. Vatan Gazetesi, eşcinsel sitelerinin hedef alındığı ve tek tek kapatıldığını yazdı. İnternette yayın yapan birçok haber sitesi de, sansüre geniş yer verdi.

SANSÜR SKANDALI DÜNYA BASININDA!

Türkiye'de yaşanan bu gelişmeler Dünya basınında da yankı uyandırdı. Uluslararası Haber Örgütlerinin takip ettiği Cyber Right'da yayınlanan haberde, uygulanan sansür, "rezalet" olarak nitelendi. Türkiye'de iki büyük eşcinsel ağına usulsüz ve homofobik bir kararla erişimin engellendiğini duyuran Cyber Right, Türkiye'nin sansürde sınır tanımadığını yazdı. Uluslararası yayın yapan Hürriyet Daily News ise geniş yer verdiği haberde 200.000'in üzerinde üyesi bulunan iki Türk Eşcinsel sitesine sansür uygulandığını belirtti. İspanyol ve İtalyan Haber Örgütlerinin de yer verdiği haberde Newstin Ulusal Haber Örgütü'nün haberi kaynak gösterildi. Dünya basını, eşcinsel bireylere yönelik iki büyük sitenin sansürlenmesinin homofobik bir girişim olduğunu ifade etti. Uluslararası basında da geniş yer bulan sansür skandalı ilgi ile takip ediliyor.

TİB "FUHUŞA TEŞVİK" DEDİ!

TİB ile yapılan yazışmalarda kararın gerekçeleri de gün yüzüne çıktı. TİB tarafından site sahiplerinin talebi üzerine gönderilen gerekçeli metinde sitenin arkadaşlık bölümünde yer alan profillerin "fuhuşa teşvik" niteliği taşıdığı belirtildi. Belirtilen profillerin mayolu fotoğraf içerdiğine dikkat çeken site sahipleri ise bunun bir çok site tarafından bu şekilde uygulandığını ve mayolu fotoğrafların Televizyon ve gazetelerde de boy boy yayınlanabildiğini ifade etti. İçerikleri yayından kaldırmamaktan yana tavır kullanacağı öğrenilen site yöneticileri "Mayolu fotoğraflar bırakın fuhuşa teşviki, müstehcenlik tanımına bile girmez. Yapılan usulsüz uygulamaya kılıf arama çabasındalar. Bu karar altını çizerek belirtiyoruz ne yazık ki homofobiktir. Belirtilen içerikler fuhuşa teşvik kriterlerine yakınlık bile göstermemektedir" dedi.

İNSAN HAKLARI RAPORLADI!

Türkiye İnsan Hakları Vakfı, 6 Ekim 2009 tarihinde yayınladığı İnsan Hakları Raporunda sansür skandalına yer verdi. Gabile, Hadigayri ve Shemaleturk adlı eşcinsel sosyal paylaşım ağlarına uygulanan tedbir kararını mercek altına alan İnsan Hakları Vakfı, yaşanan sansür

skandalını rapor etti.

TEPKİLER BÜYÜYOR!

Uçan Gay, Türk Gay Club, Gay Alem, gibi eşcinsel içerikli bir çok forum tartışma panosu oluştururken yaptıkları açıklamalar ile de sansürü kınadı. Kararın homofobik olduğuna vurgu yapan eşcinsel inisiyatifler tarafından forumlarda açılan tartışma panolarında birçok LGBTT birey karara tepki gösterdi.

İSLAM DÜŞÜNÜRÜNDEN KINAMA!

“Kuran açısından evrim teorisi” adlı kitabın yazarı İslam Düşünürü Gazeteci Yazar Kaan Göktaş, yazılı bir açıklama ile eşcinsel sitelere uygulanan idari tedbir kararını kınadı. Göktaş, resmi web sitesinde de yayınladığı yazılı açıklamasında "Türk internetinin "bol renkli" sitelerinden, Gabile ve Hadigayri'nin hukuka aykırı olduğuna inandığım bir biçimde kapatılmış olduğunu üzüntüyle öğrendim. Daha önce onlarcasına şahit olduğumuz bu sansür uygulamasını şiddetle ve esefle kınıyorum. Tamamen homofobik duygularla alındığına ve tüm diğer kapatma kararları gibi hukuka bütünüyle aykırı olduğuna emin olduğum bu uygulamanın, sözde İslami bir anlayışı temsil eden bir siyasi yönetimin zamanında olması ayrıca manidardır. Pedofiliyi mazur, zoofiliyi göreceli masum görebilen, ırkçı ve cinsel faşizmi savunan bir teolojik öğretiye beyinleri esir olmuş bu zihniyetin, söz konusu siteleri kendi ahlak ölçülerine göre mugayir kabul ederek kapatırken, Muhammed Peygamber'in sözde 8 yaşında bir kız çocuğuyla zifafa girmesinin, hayvanla cinsel ilişkiye giren kişinin orucunun bozulmayacağına ancak hayvanın öldürülmesi gerektiğinin, Peygamber ve arkadaşlarının seferden dönerken zekerlerinden meni damladığının, Peygamber'in nerede güzel bir kadın görse şehvetlenip hemen eşiyle yattığının ve daha bir çok kırmızı noktalı hikayenin ballandıra ballandıra neşredildiği bir çok siteye göz yummaları da ironiktir. İnsanların özgür iradelerinin baskı altına alınmaya çalışıldığı bu baskıcı-şovenist uygulamanın bir an önce son bulmasını ve tekrarlarını yaşamamayı diliyorum." dedi.

Bu yıl da her sene olduğu gibi Homofobi Karşıtı Buluşma öncesi Vakit Gazetesi ayrımcılık yaşağını ihlal etmiş ve LGBT bireylerin toplanma ve ifade özgürlüklerini engellemeye çalışmıştır:

Vakit Gazetesi yazarı Mehmet Yıldız “Üniversiteler başörtüsüne kapalı ‘gay’lere ‘lezbiyen’lere açık” başlıklı yazısında suç unsuru niteliği taşıyan şu ifadelere yer vermiştir:

“Başörtüsüne en katı tutumu sergileyen pek çok üniversite, “sapkın etkinlik” için ise kampus kapılarını ardına kadar açıyor. Özellikle üniversitelerden gördükleri destekle daha da cesaretlenen güruh, daha önce 1 hafta olan faaliyet süresini de 17 güne çıkardı. Bu yıl 1 Mayıs-17 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilecek “buluşmayı” düzenleyenler homoseksüel, lezbiyen, transeksüel ve travestileri kampusları doldurmaya çağırıyor.”

“Türkiyede cinsi sapıkların STK’sı olan Kaos GL Derneği “Dördüncü Homofobi Karşıtı Buluşma” için yaptığı duyuruda, geçen yılki etkinliklerin daha da geliştirilerek bu yılki buluşmada gerçekleştirileceğini bildirdi”.

“TBMM’yi de Basacaklar” ara başlığı ile “Etkinlik paydaşlarından bir grup, geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi yine TBMM’ye giderek “cinsel tercihlerine saygı göstermediklerini” dile getirdikleri siyasi partileri Meclis önünde protesto edecekler. Dünya Sağlık Örgütünün 17 Mayıs 1990 yılında aldığı bir kararla “eşcinselliğin bir hastalık olmadığını” iddia etmesi üzerine bugün “milat” kabul eden homoseksüeller, lezbiyenler, transeksüeller ile travestiler, son yıllarda 17 Mayıs vesilesiyle kamuoyunun gündemine gelmeye çalışıyorlar.”

C. TCK md 125 gereğince hakaret suçu işlenmiştir. “Güruh”, “sapkın etkinlik”, “cinsi sapıklar”, “eşcinselliğin bir hastalık olmadığı iddiası” ibareleri Kaos GL Derneğinin tüzel kişiliğinden ileri gelen onur, şeref ve saygınlığına yönelik aşağılayıcı, rencide edici değer yargısı belirten, hukuka aykırı ifadelerdir. Dernek üye ve gönüllülerinin sapık, güruh ve hasta olarak lanse edildiği yazı, etkinliğin hedef göstermenin bir aracı olarak kullanıldığını ortaya koymaktadır. Öncelikli olarak haber niteliği dahi tartışmalıdır. Doğrudan sövme kastıyla kaleme alınan yazının güncel, gerçek olmadığı, yayınlanmasında kamu yararı olmadığı açıktır.

TCK md 214 gereğince suç işlemeye tahrik suçu işlenmiştir. Yazı; Anayasada hüküm altına alındığı üzere eğitim hakkının, bilim ve araştırma özgürlüğünün yerine getirileceği Üniversitelerde etkinliğin yapılacak olmasını ayrımcılık suçunun işlenmesine yönelik tahrik edici sözlerle vermektedir. Bilindiği üzere; TCK md. 122’de hüküm altına alındığı üzere kişiler arasında dil, ırk, renk, cinsiyet, özürlülük, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım yaparak bir hizmetin icrasını yahut hizmetten yararlanılmasını engellemek ayrımcılık suçunu oluşturmaktadır. Yazı, öncelikli olarak bu suçun işlenmesine yönelik alenen tahrik edici ifadeleri içermekle birlikte bunun yanında etkinliklere katılacak olan kişilere ve müvekkil derneğe yönelebilecek saldırıları kışkırtmak amacını da taşımaktadır.

TCK md. 216 gereğince halkı kin ve düşmanlığa tahrik etme suçu işlenmiştir. Türkiye açısından hassas kaydedilen başörtüsü sorunsalı ile birlikte anarak doğrudan hedef göstermekte, bu anlamda lezbiyen, gey, biseksüel, travesti ve transeksüel bireylere yönelik toplumsal önyargıları da tetiklemektedir. Ekte sunulu raporlar (Ek-3) sadece son iki yıl içinde ulaşılabilen LGBT bireylere yönelik hak ihlallerini içermektedir. Cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığı ve bu ayrımcılığın, düşmanlığın tetiklediği bir dizi suçun mağduru olan LGBT bireyler, başörtüsü uygulamalarına karşı çıkan halkın bir kesiminin kin ve düşmanlığına maruz kalmaları için tahrik edilmiştir.

Akit gazetesi kadrosunca kurulmuş olan Anadolu’da Vakit Gazetesi uzun süredir basın hayatında yer almakta olup, yaklaşık 30.000 tirajlı, ülke genelinde yayın yapan ve kemikleşmiş okuyucu kadrosu olan bir gazetedir. Şüphelinin yazdığı yazıda, eğitim-öğretimde başörtüsü yasağı ile LGBT hakları konusunda üniversitelerde yapılacak akademik etkinlikler karşılaştırma konusu yapılmıştır. Yazıda seçilen kelimelerin anlamı, kullanılma biçimi birlikte değerlendirildiğinde, şüpheli ifade özgürlüğü kapsamında hoş görülebilen, sarsıcı, şok ve rahatsız edici eleştiri sınırlarının da ötesinde, aşağılayıcı ve tahrik edici (kışkırtıcı) bir üslup kullanmayı tercih etmiştir. Seçilen konu, hedef kitle ve kullanılan üslup nazara alındığında, söz konusu yazının, dindar halk kesimini, diğer kesime kamu düzeni için tehlikeli olabilecek şekilde düşmanlığa ve kin beslemeye alenen tahrik edeceği ve bu anlamda şiddeti davet edici nitelikte olduğunun kabulünde zorunluluk vardır.

Nitekim, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 2004/8-201 E., 2005/30 sayılı kararında “Dinsel

inançlar ve dinsel duygular da tahrik konusu yapılmamalıdır. Aynı din mensupları arasında kin ve düşmanlık yaratılmayacağı gibi, aynı dini ve hatta aynı mezhebi kabul edenler arasında da farklı anlayışı, sapkınlık, dinsizlik vb. gibi göstermek ve bu bağlamda, esasen bir dine mensup olmasına karşın farklı göstermek, dinsiz olarak nitelenmek ve varsayım temeli üzerinden tehlikeli bulunması da bu kapsamda düşünülmelidir. Nitekim Ceza Genel Kurulunun 11.5.1999 gün ve 8/106-112 sayılı kararındaki gerekçeden anlaşılacağı üzere, aynı din içinde, halkın bir kesiminin, varsayılan dini düşünce farklılığına dayalı olarak, dini saikle hareket edilmesi suretiyle kin ve düşmanlık yaratacak ölçüde inanmayanlar biçiminde nitelenmesi suçun oluşması için yeterli sayılmaktadır. Hitap ettiği kitlenin de bu duygularla, hedeflenen kitleye karşı kin ve düşmanlık beslemesi için açıkça tahrikte bulunan sanık, TCK.nun 312/2. madde fıkrasındaki "umumun emniyeti", değişiklikten sonraki düzenlemeyle "kamu düzeni" için tehlikeli olabilecek şekilde hareket etmiştir" şeklinde kurulan gerekçenin de gösterdiği üzere suça konu yazı da aynı taktik ile nefret söylemi ile hedef kitlesini kışkırtmıştır. Özellikle dinsel inanış tahrik konusu yapılmış ve dinsel inanış aracılığıyla müvekkil dernek ve etkinliği açıkça hedef gösterilerek kamu düzeni açısından tehlike yaratılmıştır.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından 1998'de kabul edilen **TÜRKİYE GAZETECİLERİ HAK VE SORUMLULUK BİLDİRGESİ**, gazetecinin temel görevleri ve ilkeleri, şikayet konusu ile ilgili olmak üzere, şu şekilde belirlemiştir:

"1. Halkın bilgi edinme hakkı uyarınca, gazeteci, kendi açısından sonuçları ne olursa olsun, gerçeklere ve doğrulara saygı duymak ve uymak zorundadır.

2. Gazeteci; bilgi ve haber alma, yorum yapma ve eleştirme özgürlüklerini ne pahasına olursa olsun savunur.

3. Gazeteci; başta barış, demokrasi ve insan hakları olmak üzere, insanlığın evrensel değerlerini, çok sesliliği, farklılıklara saygıyı savunur. Milliyet, ırk, etnisite, cinsiyet, dil, din, sınıf ve felsefi inanç ayrımcılığı yapmadan tüm ulusların, tüm halkların ve tüm bireylerin haklarını ve saygınlığını tanır. İnsanlar, topluluklar ve uluslar arasında nefreti, düşmanlığı körükleyici yayından kaçınır. Bir ulusun, bir topluluğun ve bireylerin kültürel değerlerini ve inançlarını (veya inançsızlığını) doğrudan saldırı konusu yapamaz. Gazeteci; her türden şiddeti haklı gösterici, özendirici ve kışkırtan yayın yapamaz.

5. Gazeteci; temel bilgileri yok edemez, görmezlikten gelemez ve metinlerle belgeleri değiştiremez, tahrif edemez. Yanlış, yanıltıcı ve tahrif edilmiş yayın malzemesi kullanmaktan uzak durur".

Basın Konseyinin 1988 yılında yayınladığı BASIN MESLEK İLKELERİ de yine şüphelinin suç teşkil eden ifadelerini yasaklamaktadır.

"1-Yayınlarda hiç kimse; ırkı, cinsiyeti, sosyal düzeyi ve inançları nedeniyle kınanamaz, aşağılanamaz.

4-Kişileri ve kuruluşları, eleştiri sınırlarının ötesinde küçük düşüren, aşağılayan ve iftira niteliği taşıyan ifadelere yer verilemez.

13-Şiddet ve zorbalığı özendirici yayın yapmaktan kaçınılır".

Bu kodlara uymayı meslek sahibi olan şüphelinin vicdani alanına bırakmakla birlikte uluslararası insan hakları metinleri ve iç hukuk açısından bağlayıcı olan Avrupa Konseyi kararlarının da bu tip yayınları yasakladığı, basın özgürlüğünün bu şekilde haksız kullanımının hakkın kötüye kullanılması yasağı kapsamında hem Anayasa hem de insan hakları hukuku

açısından ele alınması gerektiği kanaatindeyiz.

Şüphelilerin eylemleri ile BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, CEDAW, Avrupa Sosyal Şartı hükümleri gereğince ve BM İnsan Hakları komitesinin aldığı kararlar, BM Viyana Bildirisi, CEDAW Komitesi'nin kararları ve Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin kararları gereğince güvence altına alınan ayrımcılığa uğramama hakkı açıkça ihlal edilmiştir.

Sonuç olarak, yazının bir bütün olarak incelenmesi halinde ortaya çıkacağı üzere herhangi bir şekilde haber verme niteliği taşımadığı, düşünce ve ifade özgürlüğünün açıkça kötüye kullanımına işaret ettiği ve bu meyanda olmak üzere kasıtlı olarak LGBT bireyleri aşağılamak, LGBT bireyler aleyhine suç işlenmesini teşvik etmek ve LGBT bireylere karşı halkın bir kesimini dinsel motivasyonla hareket etmeye yönlendirerek şiddete çağırarak amaçlarıyla yazıldığı açıktır. Şüpheli tarafından bu amaç için de homofobi karşıtı buluşma bir araç olarak kullanılmış ve etkinlik tarihi, yeri açıkça ifade edilmiştir³¹.

LGBT bireylerin örgütlenme-düşünce ve ifade özgürlüklerini ayrımcılık yasağına aykırı şekilde ihlal eden bu uygulamalar kişiler arası ilişkiler de fiziksel ve cinsel şiddeti körüklemektedir.

Tarih: 14 Haziran 2009

Yer: Antalya

Manşet: Antalya`da Travestiye Bıçaklı Saldırı

Kaynak: <http://www.lpghaber.com/Antalya%60da-Travestiye-Bicakli-Saldiri---haberi-228994.html>

Travestiye bıçaklı saldırı Antalya'da gece saatlerinde bir travesti kimliği belirsiz kişi veya kişilerce bıçaklı saldırıya uğradı. Edinilen bilgiye göre olay, saat 04.30 sıralarında Kızılsaray Mahallesi, Dolapdere Caddesi üzerinde meydana geldi. Şaban ö .(30) isimli travesti dışarıda gezintiye çıktığı esnada kimliği belirlenemeyen kişi veya kişilerce bıçaklı saldırıya uğradı. Bacağından yaralanan Şaban ö ., 112 Acil ekipleri tarafından olay yerinde yapılan ilk müdahalenin ardından Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılırken, polis olay ile ilgili soruşturma başlattı.

Tarih: 13 Ağustos 2009

Yer: Bursa

Manşet: Travesti 5 yerinden bıçaklandı

Kaynak: <http://www.ih.com.tr/haber/detay.aspx?nid=84300&cid=5>

Bursa'da bir travesti, alkollü bir şahıs tarafından 5 yerinden bıçaklandı. Olay, dün 04:00 sıralarında Yıldırım İlçesi Kurdoğlu Mahallesinde Kanara sokağı üzerinde bulunan bir apartmanda meydana geldi. Sohbet eden M.T. ve M.Ç tartışmaya başladı. Bunun üzerine M.T. M.Ç tarafından 5 yerinden bıçaklandı. Evden kaçan travesti, karakola sığındı.

³¹ 17 Ekim 2009 tarihinde Av. Senem Doğanoğlu ile yapılan görüşme; Suç duyurusu ile ilgili İstanbul Basın Savcılığı tarafından kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir.

16 Temmuz günü Sevgilim ve arkadaşlarımla birlikte akşamdan beri Mis Sokak'ta bir cafede oturuyorduk. Gece saat 5 gibi kalktık oradan. Travesti arkadaşım A. bir çocukla tanışmıştı; Mis Sokak'ta cafenin karşısındaki otelde kalmak istedi; otel kabul etmedi; orda biraz tartışma oldu. A'nın sınırları bayağı bozuldu. Oturduğumuz cafenin işletmecisi S. abla "Hadi kalkın; eve gidin." dedi. Biz de kalktık; gittik. Eve geldik. A. çocukla salonda kaldı. Ben de yatak odasına geçip kitap okumaya başladım; uyanık kalmak istedim. Sonra çocuk birden odaya girdi. Elinde bıçak vardı. Ben "Ne oluyor?" filan derken paramızı, telefonlarımızı istedi. Ben "Param yok. Geldin; gidiyorsan git! Derdin varsa A. ile konuş!" dedim. A.'yı uyandırmaya çalıştım; sızdırdı. A.'yı uyandırdım. A. çocuğa karşı koymaya çalıştı. Çocuk A.'nın çantasını karıştırdı; çekmeceleri karıştırdı. Sonra A.'nın saçlarını tuttu. A. yatak odasına geçmeye çalışıyordu. A.'nın saçlarındaki kaynaklar koptu; başı kanamaya başladı. Biraz bağırsarak yatak odasına gittiler. A. pencereden dışarıya bağırırmaya başladı. Çocuk da bıçağı A.'nın boğazına dayadı; "Bana çabuk paraları, telefonunu getir!" dedi. İtiş kakış oldu. Çocuk sürekli küfür ediyordu; "Yaşatmam hiçbirinizi!" diyordu. Bıçak A.'nın boğazında olduğu için ben cebimden telefonumu çıkardım ve 100 TL verdim. Sonra tekrar salona döndük. A'nın çantasından da telefonunu ve birkaç şey daha alıp gitti. Bayağı kaygılı bir insana dönüştüm. Sürekli sağımı solumu kontrol ediyorum. Bayağı uyku sorunum var. Sol dirseğim yara oldu. Ayrıca sağ ayağımı incittim; ayağımın 4. parmağı bayağı morardı, basamadım üstüne.³²

27 Haziran günü İnternette tanıştığım biri ile buluşmak için evden çıktım, buluşma noktamıza gittim. Sokakta yürürken arkamdan gelen biri beni geçti ve önümde yürümeye devam etti. Sonra bir anda arkasını dönerek yüzüme sprey sıkmaya çalıştı. Ben spreyi sıkamadan kaçabildim. Yakındaki bir bakkala/markete girdim. O sırada 6-7 peşimden markette doğru koşullar ve ben marketteyken onlarda içeri girmeye çalıştılar. Beni marketten sürükleyerek dışarı çıkardılar. Hepsi birden tekmelerle bana vurmaya başladılar. İçlerinden biri bir taşla kafamı ezmeye çalıştı. Taşla kafama birkaç defa vurdu. Daha sonra içlerinden biri pantolonumu ve sırtımı açtı. Falçatayla kalçamdan başlayarak sırtıma, boynuma kadar kesti, bıçak darbeleri vurdu. Sonra kaçtılar. Ben sürünerek markete girmeye çalıştım ama market sahibi beni içeri almadı, kovdu. (Şahit olmak istemedi. Daha sonra da polis ifadesinde kimseyi iyi göremediğini, hatırlamadığını söylemiş.) Polis geldi. Ambulans geldi. Yaralarım için 80'e kadar dikiş attılar. O sırada sınavlarım olduğundan rapor istedim ve 4 günlük rapor aldım. Aslında ben rapor istemeseydim eğer polis bana rapor düzenlemeyecekti. 15 gün kadar yürüyemedim. Yaraların izleri hala (5 ay geçti üzerinden) sırtımda ve kalçamda duruyor. O sırada hiçbir sınavıma da giremedim. Polise olayı aktarıırken eşcinsellikle ilgili kısmını söylemedim. Polis olayın kılık kıyafetimle ilgili olduğunu düşündü. Ben de polise o şekilde ifade verdim. Ama savcılığa gittiğimde olayın aslını eksiksiz olarak anlattım. Olayla ilgili hala hukuki bir gelişme olmadı. Saldırganlardan hiçbiri hala yakalanmadı³³.

13 Aralık günü Yolda yürüyordum. İki genç oturuyordu sahilde bankta. Ben de hızlı hızlı

³² 05 Ağustos 2009 günü M.D ile yapılan görüşme

³³ 04 Aralık 2009 günü E. A ile yapılan görüşme

yürüyordum. Maksadım otobüse binmek için kestirme yoldan yürümekti. Etraf sakindi, ağaçlık yerlerdi, fazla kimse yoktu. Onları bir anda görünce ürperdim; yanlarından geçmek zorunda kaldım. Bana bir şey yapacaklarını anladım. Şöyle bir göz ucuyla baktım onlara; kaç kaç gittim. Birden bir tanesi peşimden gelip beni durdurdu. “Neye baktın!” dedi. Ben hiç anlamadan burnuma vurdu. Burnum kanamaya başladı. Biraz sersemledim. “İmdat!” diye bağırmaya başladım. Diğer çocuk da geldi. Tekme attılar. “Amına koduğumun ibnesi!” dediler. Beni kolumdan tutup çalılıklara doğru تنها bir yere çekmeye çalıştılar; “Yürü bizimle gel!” dediler; beni kaçırmaya çalıştılar. Ben çantamı birinin üstüne attım; yüzüne fırlattım; o biraz şaşırıldı; zaman kazanıp kaçmaya başladım. Çantam orda kaldı. Onlar beni kovaladı. İlerde yolları tamir eden işçiler vardı. Onların yanına doğru kaçmaya başladım “İmdat!” diye bağırarak. İşçilerin yanına sığınmaya çalıştım. Beni kovalayanlar bıçak çektiler. Ben de yola çıktım, trafiği durdurdu, “Polis!” diye bağırdım. Ben “Polis!” diye bağırınca kaçtılar. Daha sonra iskelede bulunan iki güvenlik görevlisinin yanına sığındım. Durumu anlattım; “Yüzümü yıkayabilir miyim?” dedim. Onlar da üzüldüler; “Geçmiş olsun; buralarda cinayet bile işlendi, sen ucuz kurtulmuşsun.” dediler. Biraz sakinleştim; yüzümü yıkadım. Geri dönüp çantamı yerden aldım; sonra otobüse binip gittim. Yüzümü yıkamama rağmen burnum hala kanamaya devam etti; kanama dinmedi; otobüste insanlar bana bakıyordu; zor anlar geçirdim. Bir arkadaşımın evine gittim; ona sığındım. Burnum birkaç gün ağrıdı. Psikolojik olarak olay çok kötü etkiledi beni. Rüyama giriyor. Daha kötü şeyler olabilir miydi diyorum. Ya beni bıçaklasalardı; ya ölseydim diye düşünüyorum. Uyuyamıyorum³⁴.

01 Mayıs 2009 Cuma günü Diyarbakır'dan eşcinsel bir bireye yönelik bir saldırı gerçekleşti. Yüzü morluk ve şişlik içinde hastaneye kaldırılmış, evinden ayrılan bir eşcinsel arkadaşımızın abisi tarafından bu saldırı gerçekleştirildi. Mağduru öldürmekle tehdit etmiş ve kardeşini de bulduğunda öldüreceğini söylüyormuş. Kendi hayatından endişe ettiği için polise gitmek istemediğini söyledi³⁵.

Tarih: 26 Şubat 2009

Yer: Bursa

Manşet: Jandarma, MSN sohbetiyle kandırdığı adamı gasp eden genci WEBCAM'den yakaladı

Kaynak: <http://www.nethaber.com/Toplum/92197/Jandarma-MSN-sohbetiyle-kandirdigi-adami-gasp-eden>

2 gün önce akşam saatlerinde bir chat odasında yazışma yapan M.K., sohbetin ilerlemesi üzerine konuştuğu Mehmet G.'ye eşcinsel olduğunu söyleyerek, msn adresini verdi. Karşılıklı birbirlerini görünce buluşmaya karar veren 30 yaşındaki M.K., Mehmet G.'yi aracına alarak gezmeye başladı. İsabey Mezarlığı'na geldiğinde bıçağını çıkartan Mehmet G., M.K.'nin üzerindeki cüzdan ve cep telefonunu alıp indirdi. Direksiyona geçen 21 yaşındaki Mehmet G., müşterinin aracını da gasp ederek kayıplara karıştı.

Neye uğradığını şaşırın M.K., 156 jandarma telefonunu arayarak yardım istedi. Olayla ilgili

³⁴ 20 Aralık 2009 tarihinde G.G ile yapılan görüşme

³⁵ 02 Mayıs 2009 günü eposta vasıtasıyla ulaşılan bilgi

soruşturma başlatan ekipler, müşteki ile şüpheli gencin msn yazışmalarını mercek altına aldı. Şüphelinin webcamdeki görüntülerinden fotoğraf alarak takip başlatan jandarma, yazışmalardaki telefon numarasını arayarak zanlıya ulaştı. Jandarmanın operasyonu ile yakalanan Mehmet G., "yağma" suçundan adliyeye sevk edildi.

Tarih: 04 Temmuz 2009

Yer: Eskişehir

Manşet: Travestilere sopalı saldırı

Kaynak: <http://www.haberturk.com/yasam/haber/156992-travestilere-sopali-saldiri>

Eskişehir'de, bir grubun beysbol sopalı saldırısına uğrayan iki travesti yaralandı. Edinilen bilgiye göre, Atatürk Caddesi'nde meydana gelen olayda, Eser K. (23) ile Tahir B. (29) adlı travestiler, kimlikleri henüz tesbit edilemeyen 3 kişinin beysbol sopalı saldırısına uğradı. Darp edilerek yaralanan travestiler, olay yerine çağrılan 112 ambulansıyla Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Eser K. ile Tahir B. tedavileri yapıldıktan sonra taburcu edildi. Yarılan başına 4 dikiş atılan Eser K., kendisini görüntüleyen gazetecilere küfürler yağdırdı. Polis ekipleri, olaydan sonra kaçan ve eşkalleri belirlenen saldırganların yakalanması için çalışma başlattı.

11 Nisan günü Arkadaşımızın doğum günü partisinden çıktık erkek arkadaşım ile beraber. Ben etek giyiyordum, makyaj yapmıştık, el ele yürüyorduk E. ile. Alkollüydüm; net hatırlamıyorum. İki kişi bize saldırdı. Ben hatırlamıyorum ama erkek arkadaşım bize önce hakaret ettiklerini söyledi bana daha sonra. Önce biraz sataştılar, ben karşılık verince bir tanesi bana yumruk attı. Yere düştüğüm zaman göğsüme tekme attı. O sırada ikinci kişi erkek arkadaşıma saldırdı. Yerden kalkıp E. ile öteki adamın arasına girdim. E.'yi alıp taksiye bindirdim. Taksiye bindik. Arkamızdan taksiye tekme attı bize saldıran adamlar. Taksici buna sinirlendiği için inip onları da taksiye almak istedi. Biz sinirlenip taksiden indik. Arkadaki taksiye bindik. Arkadaki taksici bizim öndeki taksiciden kaçtığımızı zannederek kapıyı kilitleyip bizi öndeki taksicinin peşinden karakola götürmeye çalıştı. O taksiden de indik. Başka taksiye binmeye çalıştık ama hiçbir taksici bizi almadığı için yürüyerek eve döndük. 10 gün boyunca göğsümde çok ciddi bir ağrı oldu. Bu ağrı en basit hareketleri bile yapmama engel oluyordu. Daha önceden de saldırıya uğramıştım. İlk dayak yediğimde bunu psikolojik olarak atlatmam senelerimi almıştı. Ama bunda o kadar etkilenmedim çünkü bu gibi saldırıları kanıksamış durumdayım. Ama bu olay E.'nin başına ilk kez geldiği için onun adına endişelendim³⁶.

25 Temmuz 2009 Cumartesi günü sevgilimle Bursa Leman Kültür'e bir şeyler içip, biraz müzik dinleyip, gecemizi güzelleştirmeye gittik. Bursa Leman Kültür cumartesi olması dolayısıyla oldukça doluydu ve biz eşimle bahçede en köşede oldukça kuytu bir yerde otuyorduk. Yaklaşık 2 saat sonra sigara almak için yukarıya çıktım ve ordaki işletmeci adam beni durdurdu. Benim cinsel yönelimimden haberdar olan bu şahıs sevgilimle birbirimize çok samimi davrandığımızı ve dikkatli olmamız gerektiğini söyledi. Bende bunun üzerine bizim zaten eşcinsel mekanlarda takılmadığımızı heteroseksüellerin içinde de aynı şekilde davrandığımızı ve cinsel yönelimimizi bildiği için bize önyargılı baktığını anlatmaya çalıştım. Fakat bunun üzerine zirvalamaya başlayan bu şahıs Bursa Leman Kültür'e geyletin de

³⁶ 21 Nisan 2009 tarihinde E.Ö ile yapılan görüşme

geldiğini onların adabıyla oturduğunu kimseyi rahatsız etmediğini söyleyerek lafa başlamış ve devamında gey arkadaşlarımıza aşağılamalarda bulunmuştur. Sinirlendiğimi farkedince ben geyler açısından söylemiştim size bir lafım yok gibi saçma bir şekilde lafı döndürmeye çalışıp battıkça batmıştır. Daha sonra "ben 'cinsel tercih'lere saygılıyım ama mekan açısından kötü olabilir." diyerek kendi homofobisini mekanın üstüne yıkmaya çalışmıştır.

Açıklık getirmek istediğim konular şöyledir..

Ben yıllardır eşcinsellerin takılmadığı mekanlara gitmekteyim ve ilk defa böyle bir durumla karşı karşıya kaldım.

Dikkat çekici herhangi bir harekette bulunmadığımız halde (öpüşmek, sarılmak veya aşırı samimiyet gibi) sadece ve sadece açık olduğum için bu homofobik uyarıya maruz kaldığımı düşünmekteyim.

Ayrıca mekanın en görünmeyen yerlerinden birinde oturduğumuz için o şahsın bizi özellikle izlediği kanısına vardım.

Ve bu şahıs sürekli olarak eşcinselleri (geyer üzerinden de olsa) aşağılamış ve sonra da ben saygılıyım ama insanlar laf atar gibilerinden koruma ayaklarına yatmıştır.

Bizim samimi olduğumuzu nerden çıkarttınız dediğimde ise masada karşılıklı oturduğum sevgilimle bakışlarımızın ve el kol hareketlerimizin bizi samimi gösterdiğini iddia etmiştir. Tüm bunların yanında o gece o mekanda kimse bizi rahatsız etmedi, kimse bakmadı, kimse laf atmadı... Bizi rahatsız eden tek kişi homofobisini üstüme kusan Bursa Leman Kültür'deki o şahıstır..³⁷

26 Kasım gecesi kız arkadaşım ile birlikte Taksimden Bostancıya giden çift katlı otobüse bindik. Üst katta an arkaya oturduk. Otobüs boş gibiydi. İkimiz de ayrı ayrı yerlerde inecektik. En arkada ara sıra öpüşüyorduk ve sarılıyorduk. Bir ara 2 adam bizim 4-5 sıra önümüze oturdu. Biz dikkat çekmemek için koltukların arkasına doğru eğildik. Arada yine kimsenin dikkatini çekmeden öpüşüyorduk. Bir süre sonra kız arkadaşım kucağımda uyudu. Bu arada ben de birkaç sıra önümüzdeki adamların sürekli bize baktıklarını gördüm. Bir tanesi tamamen arkasını dönüp sürekli bizi kesiyordu. Kız arkadaşımın durağına yaklaştığımız için onunla aşağıya indik. Alt katta çok az bekledik ve kız arkadaşım indi. Ben de o adamlarla karşılaşmamak için alt katta arka tarafa oturdum. O esnada adamlar da alt kata indi, inmek için düğmeye bastı ve beni fark etti. Bana bakmaya devam etti. Ama durakta inmediler. Bir sonraki benim durağımdı ama onlar düğmeye basıp yine inmediler, o yüzden ben de inmedim. Otobüs trafiğe yakalandığı esnada ben inmek istedim ve hızlıca inip karşıya geçtim. Az ileride otobüs ışıklarda durdu ve o adamlarda indi. Peşimden yürümeye başladılar. Bana yaklaşırlarken polisi aramak için telefona sarıldım ve numarayı tuşladım. Hızlandım. O esnada sanırım telefon ediyor olmamdan, peşimi bıraktılar. Yaklaşık beş dakikadan fazla beni takip ettiler³⁸.

Ağustos ayında kız arkadaşım ile Kadıköy'de bir bardan çıktık. Sokakta bir iki dk öpüştük. O

³⁷ E.Y tarafından eposta vasıtasıyla ulaştırılmıştır.

³⁸ 25 Aralık 2009 tarihinde E.C ile yapılan görüşme

sırada bir iki kişi “bizi de öpsene” diye bağırdı. Bizde hızlı bir şekilde sahilten otobüs duraklarına doğru yol aldık. Bize laf atan ve yanındaki kişi 15 metre arkamızdan bizi takip etmeye başladı. Bir polis arabası gördük ama içinde polis yoktu. Bizde durmadık ve yürümeye devam ettik. Minibüslere kadar sahilten yürüdük ve oradaki keşmekeşte kendimi kaybettirdiğimizi düşünerek hareket eden bir minibüse bindik. Bostancıya vardığımızda ben minibüsten indim ve arkamızda bir arabanın olduğunu ve içinde bize laf atıp takip eden kişilerle bir iki kişi daha olduğunu fark ettim. Van tipi bir binek aracıydı, sürgülü kapılı, koyu renk, siyah?) Daha önce bize laf atan kişi kafasını camdan çıkarıp bana yine bir şey dedi ama ne dediğini duyamadım. Sırtıp camı kapattı ve minibüsün peşinden gitmeye devam ettiler. Telefonumun şarjı olmadığı için arkadaşşıma o an haber veremedim ve hemen eve koştum. Ev telefonundan kız arkadaşımı aradım ve adamların peşimizden geldiğini, onu takip ediyor olabileceklerini ve dikkatli olmasını söyledim. Daha sonra arkadaşım beni aradı ve “minibüsten indikten sonra onu takip ettiklerini, o da korkudan taksiye bindiğini ve taksiyi de takip ettiklerini, yaklaşık 20 dakika taksiyle kovalamaca yaşadıklarını ve sonunda izlerini kaybettirerek eve vardığını” anlattı. O kadar çok korkmuştu ki ve evi bulacaklar diye endişelenmişti ki iki gün boyunca sokağa çıkmadı³⁹.

2009 yılında da barınma hakkına yönelik ihlaller ayrımcılık yasağına aykırı olarak gerçekleşmeye devam etmiştir:

16 Temmuz’da sevgilim ve arkadaşlarımla birlikte Mis Sokak’ta bir kafede oturuyorduk. Ben eve gidip yattım; sonra kalkıp çalıştığım film setine gittim. Sevgilim, travesti arkadaşımız A. ve A.’nın o gece tanıştığı bir çocuk daha sonra bizim eve gelmişler. Sevgilim ve A., o çocuğun saldırısına uğramışlar evde; çocuk paralarını ve telefonlarını gasbetmiş. Sevgilim beni arayıp “Madilik oldu; telefonum yok; haberin olsun.” dedi. Ama olayı tam anlatmadı. Gün boyunca telefonu kapalıydı; ona ulaşamadım.

O gün ev sahibimiz beni aradı; “Sizin evde olay olmuş! Sizin evde travestiler mi kalıyor?” dedi. “Olayı bilmiyorum.” dedim. Ev sahibi öyle deyince “A. eve seks yapmak için birini getirdi; herhalde mahalleli gürültülerinden rahatsız oldu ve ev sahibine bildirdi.” diye düşündüm. Halbuki olay daha da kötüymüş. Ev sahibine olayı bilmediğimi ve muhatabının ben olmadığını söyledim. Ev sahibi “Yarın gel; görüşelim!” dedi. “Yarın görüşürüz.” dedim. Ev sahibimiz; kefilimiz olan arkadaşımız Z.’yi aramış. Z. de bana ulaşamayınca yine bir arkadaşımız olan B.’yi aramış. B. de beni aradı. Ben de tekrar ev sahibini arayıp “Yarın zaten görüşeceğiz. Başkalarını aramanıza gerek yok!” dedim. Ev sahibi de “Burası aile evi; travestiler gelemmez.” dedi. Ben de “Biz orayı genelev olarak kullanmıyoruz. Gelen arkadaşımızdı. Benim abim de travesti. Gelen kişinin bir travesti olması oranın başka bir amaçla kullanıldığı anlamına gelmez!” dedim. Telefonu başka bir kişi aldı; “Yan binada Antep’liler var. Elllerinde sopalarla ve döner bıçaklarıyla dükkanı bastılar ve ‘M. amca ya siz bunları evden çıkarırsınız ya da biz cezalarını verimiz!’ dediler.” dedi. Telefonu alan bu kişi ev sahibinin oğlu ya da yanında çalışan biri olabilir. Daha sonra “Ben sizin iyiliğinizi düşünüyorum; en iyisi çıkın evden; yarın gelin kontratı feshedelim!” dedi. “Yarın konuşuruz!” deyip telefonu kapattım.

³⁹ 25 Aralık 2009 tarihinde E. ile yapılan görüşme

Ertesi gün yani 17 Temmuz'da sabah ev sahibi bizim eve geldi. O arada olayın ne olduğunu sevgilimden öğrenmiştim. Ev sahibinin yanında bir adam vardı; komşuymuş, yan binada oturuyormuş, Antep'liymiş. Bu adam açık açık beni tehdit etti. Uzakta bir binayı göstererek "Orada bir dönme vardı; oradan kovdurdum onu; dövdürerek kovdurdum onu. Eşyalarını bile alamadı; balkonda duruyor hala!" dedi övünerek. "Benim de iki kolum ve bacağı var; senin de iki kolun ve bacağı var. Hangimiz daha fazla vururuz bilmiyorum." dedi. Apartmanın camı kırıldı. Onu da bize mal etti. "Burada yıllardır insanlar oturuyor; bu cam kırılmadı. Sizin eve getirdiğiniz insanlar rahatlıkla eve girip çıkabilmek için apartman camını kırmışlar!" dedi. Ben camı kıranı gördüğümü söyledim. Ama o "İnsan kendini bilmeli; başkasına suç atmamalı!" dedi. Yani bana yalancı dedi. Ev sahibi bu adama nazaran daha kibar konuştu; tehdit etmedi; "Burası aile apartmanı; sen benim güvenimi yıktın; eve travesti getirdin; çık git!" dedi. Ama Antep'li adam hep tehdit etti. Dairenin kapısında konuşuyorduk. Apartmanın giriş kapısına da yakındık. Giriş katta oturuyoruz. O sırada sokaktan bir kadın geçti. Antep'li adam, "Bu dönme!" dedi. Ev sahibi "Ben sahici kadın sanıyordum!" dedi. Antep'li adam, "Dönme ama etliye sütlüye karışmaz; kimseye zararı yok; kimse de ona bir şey demez." dedi. Ben onlara önceki gece bizim evde olan olayı anlatmaya çalıştım. Sevgilimin ve arkadaşımız A.'nın evde saldırıya uğradıklarını söyledim. Onların o anda yardıma ihtiyaçları olduğunu; olayı duyan insanların o anda polisi aramak yerine ev sahibini aramalarına üzüldüğümü söyledim. Antep'li adam, "Adam gelmiş, sikmiş, parasını istiyor; parasını vermezsen tabi döver de söver de!" dedi. Ev sahibi "Çıkacak mısınız?" dedi. "Yok, kalacağız." dedim. Ev sahibi; "Ama burası aile yeri, bir daha olmasın!" dedi. "Tamam." dedim. Ondan sonra gittiler.

O evde yaşamaktan mutlu değilim. Eve giderken korkuyorum. Sokağa girerken tedirgin oluyorum. O Antep'li adamı görmekten korkuyorum. Bir şey olmasından korkuyorum; birinin bir şey demesinden korkuyorum⁴⁰.

2009 Ağustosunda ev arkadaşım ile bir daireye taşındık Ağustos sonunda. Üst kattaki dairede oturan adam evi tuttuğumuz emlakçıya telefon ederek "İki erkeğin birlikte oturması normal mi! İki erkeğe ev kiralanır mı!" diyerek eşcinsellerle birlikte aynı evde oturmak istemediğini söylemiş. Emlakçı bize söylediğine göre "İnsanların evlerinde ne yaptığı bizi ilgilendirmez!" demiş. Bu komşu bizi türlü şekillerde rahatsız etmeye başladı. Oturduğumuz dairenin kapısının çıkardığı sestən şikayet etti. Diğer komşular adamın biz oraya taşınmadan önce başka komşuları da rahatsız ettiğini söyledi. Bir kez üst kattaki adamla kapı sesiyle ilgili bir tartışmadan sonra ev arkadaşım eve geldiğinde kapıyı açamadı ve çilingir çağırıldığında kilide birisinin çivi soktuğu ortaya çıktı. Diğer komşuların söylediğine göre üst katımızda oturan adam bizim oturduğumuz evde bizden önce oturan kiracının kapısına da kibrit çöpü sokmuş. Kapının kilidine çivi sokmasından birkaç hafta sonra sevgilimle sokakta yürürken üst katımızda oturan adam agresif bir şekilde bize yaklaştı. Kapının çıkardığı sesle ilgili bağırma başladı. Biz konuşmak istemedik çünkü adamın amacı bizi rahatsız etmek; bizim üstümüzde bir iktidar kurmaktı. Bunun üzerine sevgilimi kolundan tutup çekti. Cebine elini atıp sanki cebinden bıçak çıkaracakmış gibi üstümüze yürüdü. Biz yine mümkün olduğunca muhatap olmadık ve uzaklaşmaya çalıştık. Biz uzaklaşırken arkamızdan yüksek sesle bağırarak "Senin

⁴⁰ 05 ağustos 2009 günü A.Ö ile yapılan görüşme

ahlakını ben biliyorum; iş yerine gelir bunu orda anlatırım ben! İbnelerle birlikte olduğunu biliyorum!” dedi.

Ev arkadaşıyla birlikte tüm bu sürecin ardından taşınmaya karar verdik. Bu adamla mücadele etmemin çok yorucu ve yıpratıcı olacağını düşündüm. Enerjimi hayatta başka şeylere harcamak istedim. Sevgilimle bana yolda saldırmasının ardından birkaç hafta sonra ev arkadaşıyla birlikte Aralık başında taşındık.

Önlem almak amacıyla iş yerimde bazı insanlarla bu adamın iş yerime gelmesi ihtimali hakkında konuştum; bir kişiye ilk kez bu olay vesilesiyle açıldım. Böyle bir olay vesilesiyle açılmış olmak rahatsız ediciydi⁴¹.

İstanbul Anadolu yakası Batı Ataşehir’de (Ataşehir’in Ümraniye tarafında yeni gelişen bir mevki) en üst kat bir dubleks apartman dairesi satın aldım. Normalde babamla başka bir evde yaşıyorum. Cumartesi günleri de bar-disko dönüşü saat sabah 3-4 gibi o eve gidiyorum. Çoğu zamanda 5-8 adet arası arkadaşım benle geliyor. Ben gayim, ve arkadaşlarım da çoğu zaman 20-25 yaşlarında gençler oluyor. Merdivenlerden çıkarken, evde otururken gürültü yapmamaya gayret ediyoruz ancak bir miktar gürültü alt komşuya gitmiş. Yatak odamı daha az gürültü olsun diye dubleksin üst katına taşındım - bu gürültü konusunu epey çözecektir.

Komşuların esas şikayeti eve çok sayıda yabancı ve erkek ağırlıklı şahısların gelip gitmesi ve gece vakti gürültü olması. Bundan rahatsız oluyorlarmış. Bunun dışında evin dışında örf ve adetlere uygun olmayan bir tavrim veya giyim tarzım yoktur.

Bu pazar iyi geçindiğim bir komşum beni evine davet etti ve konuştuk: beni sevdiğini, ve özel hayatıma saygı duyduğunu ancak diğer bazı geri kafalı komşuların eve çok sayıda ve her cumartesi gencin gelip gitmesini yadırgadığını, eve çıkarken inerken merdivende yapılan ayak sesinden ve evde konuşma sesinden rahatsız olduklarını ilettiler ve şikayet etmeyi düşündüklerini söyledi⁴².

Bu vakalar dışında daha önce Ülker Sokak’ta ve Eryaman’da gerçekleşen saldırıların benzeri Şişli ve Elmadağ gibi transeksüellerin yaygın olarak yaşadığı çevrelerde de baş göstermiştir:

Tarih : 3 Ağustos 2009

Yer : İstanbul

Manşet : Mahallelinin travesti isyanı

Kaynak: <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/12200176.asp?gid=233>

ŞİŞLİ’de aynı mahalleyi paylaştıkları travestilerden şikâyetçi olan yaklaşık 100 kişi, travestilerin yaşadığı binanın önünde eylem yaptı. İnönü Mahallesi’nde yaşayan mahalle sakinleri, önceki gün saat 23.00’te Turna Sokak 21 Numaralı apartmanın önünde toplanarak, travestilerin mahallelerini terk etmesini istedi. “Can güvenliğimiz yok”, “Sessiz ve temiz bir mahalle istiyoruz” yazılı pankartları açan grup, travestiler mahalleden gidene kadar gerekirse nöbet tutacaklarını belirtti. Geceleri evlerine giderken travestilerin saldırısına uğradıklarını iddia eden mahalleli, acilen önlem alınmasını istedi.

⁴¹ 06 Ocak 2010 tarihinde A.K ile yapılan görüşme

⁴² M.Y tarafından eposta vasıtasıyla bildirilmiştir.

Bir yıldan beri Elmadağ'da çalışıyorum. Hiçbir sorun yaşamıyorduk. Son 1 ayda olaylar yaşandı. Salı günü 2 ekip arabası geldi. Sivil polisler evdeki perdeleri yaktılar. Panayır cadısı gibi. Yatakları dışarı çıkardılar. Islattılar, parçaladılar. Kapıyı söktüler, parçaladılar. GBT'lerimizi alıp çekip gittiler sonra. Mahalleli de o sırada izliyor, sırtıyor. Oradan da gaza geldiler. Geçtiğimiz Cuma ve Cumartesi günleri. Z. İle F. Kapının önünde duruyorlardı. Mahalleli geldi, bir daha sizi görmeyeceğiz burada diye üstlerine yürüdüler. Ellerinde sopalar, keserler. İçeriye kaçtım. Onlar da söz vermişler. Ben içerde rehin kaldım. Bir süre evden çıkamadım. Cumartesi günü saat 10'a doğru işe gittiğimde sokak sakindi. Eve girdim. Z.'nin sokağa girmesiyle birlikte koyun sürüsü gibi insanlar çıktı ortaya. Aralarında kalsaydık pestilimizi çıkarırlardı. Biz eve sığındık, sürgülü kapıyı kırıp bizi aramaya başladılar. Polisi aradık, hemen 3 ekip geldi. Sokağı ablukaya aldılar. Polis halkı uzaklaştırmaya çalıştı. Sonra bizi Feriköy karakoluna götürdüler. Sabah 5'e kadar bizi orada tuttular. O günden sonra da bir daha o sokağa gitmedim. Dayak yememek için. Polisin mi kışkırtması vardı, halkın mı, bilmiyorum. Bize çok büyük bir şiddet uygulandı ama saldıranlardan gözaltına alınan olmadı. Ama polis bizi karakola götürüp bırakmak istemedi işe çıkarız diye. Ne yapacağımı bilmiyorum. Nerede çalışacağımı. Dışarı çıkmak bile istemiyorum. Korku hissediyorum. Bu şiddet her yerde var⁴³.

Elmadağ'da Papa Roncalli Sokağı'nda sabah 04:20 civarında arbede çıktı. Bir erkek arabalara vurup araba alarmlarını çalıştırarak "Mahalleli kalksın, herkes dışarı çıksın" diye bağıyordu. Bağırın bir kişiydi. Onun çıkardığı patırtıya başka kişiler geldi. Toplam 4-5 kişilerdi. Bağırın kişi kendisini susturmaya çalışan bir adama "Niye susayım? Herkes duysun. Sen değil miydin önde giden, bunların hepsini öldürelim, ibneleri sikelim diyen? Bu evde ibneler sikişiyor. Hani Elmadağ'ı temizleyecektik" diye bağırdı. Telefonla polis çağırdım. Kalabalık birkaç dakika sonra Papa Roncalli Sokağı'nda ilerleyerek gitti ve sesleri kesildi. Polis de gelmedi. Hangi eve saldırdıklarını görmedim. Kalabalık da dağıldığı için üstelemedim. Eve gidip gelirken karşılaştığımız transseksüeller bir süredir burada çalışmıyor. Olay oturduğum yerde gerçekleştiği için ürktüm. Eve girip çıkarken tedirgin oluyorum. Erkek arkadaşımın yaşadığı için mahalleliden çekiniyorum; bize de saldırırlar diye korkuyorum. Eve transseksüel arkadaşlarımız geldiği zaman bir şey olur mu diye endişe ediyorum hem gelirlerken hem de giderlerken⁴⁴.

Barınma haklarına yönelik ağır hak ihlalleri gündelik yaşamın idame edildiği alanlarda da ortaya çıkmaktadır:

7 Mart Cumartesi akşamı için, bir arkadaşın doğum gününü kutlamak üzere Can Yücel Sokak'ta bulunan Miko Cafe'ye rezervasyon yaptırıldı. On kişi kadardık Miko'ya gelmeye başladılar. Davetlilerden ikisi transseksüel kadındı. Onlar gelmeden önce biz biralarımızı istemiş hatta içmeye bile başlamıştık. Arkadaşlardan transseksüel olanlar geldi sonra, onlar oturduktan beş dakika sonra, Miko personelinden biri masaya gelip "rezervasyonu

⁴³ Ağustos 2009'da N ile yapılan görüşme

⁴⁴ 28 Eylül 2009 tarihinde E.Ö ile yapılan görüşme

yaptıranla görüşebilir miyim?” dedi. Ben de buyurun benim dedim. Ben, Oktay ve Senay isimli arkadaş mikonun şefinin yanına gittik sonra dialog aynen şöyle gelişti.

“Bunları alamıyoruz.”

Kimi?

“Bunları...”

Kimi anlamadım. Ben mi, o mu, bu mu, şu mu? Bunlar kim?

“Şu ikisi... Alamayız yani”

Hangi ikisi? Neden?

“Miko'nun şeyine uymuyor.”

Anlamadım neyine uymuyor. Daha açık konuşur musunuz?

“Miko'nun şeyine, profiline uymuyor.”

Kim uymuyor, neye uymuyor?

“Hayır, bu ikisini alamayız?”

Hangi bu ikisi? Soyut konuşuyorsunuz sizi anlayamıyorum

“Alamayız bunları.” (Kafasıyla masayı işaret ediyor)

Kimleri? Transseksüel arkadaşlarımız mı?

“Evet.”

Neden alınmıyor ki? Bir sorun yok, herkes gibi oturuyorlar.

“Türbanlıları da almıyoruz.”

Bu faşist bir şey... Oturuyoruz arkadaşlarımızla, eğlenmeye geldik, hiçbir sorun yok.

Ayrımcılık yapıyorsunuz ve ayrımcılık bir suçtur. Suç işliyorsunuz şu anda. Ayrıca

arkadaşlarıma, “şu bu” diye hitap etmeniz de çok yanlış.

“Zarar verebilir.”

Onlar benim arkadaşlarım. Ne gibi bir zararları olabilir ki, oturuyoruz işte herkes gibi.

“Keşke rezervasyon yaparken belirtseydiniz bunların da geleceğini...”

Ben nerden bileyim, Miko'nun ayrımcı ve faşist bir yer olduğunu diyerek mekanı sloganlar atarak terk ettik⁴⁵.

Sosyal yaşamdan izole edilen LGBT bireyler aile içi ilişkilerinde de benzer kötü muameleyle maruz kalmakta ve ayrımcılığa uğramaktadırlar:

Eylül başlarında ailem eşcinsel olduğumu öğrendi. Babamın askerlik şubesinde bir arkadaşı var. Babam arkadaşına askerlik durumumu sormuş; arkadaşı da muaf olduğumu söylemiş. Babam neden diye sormuş. Arkadaşı bir bakalım demiş; sonra da bakıp eşcinsel olduğum için askerlikten muafiyet raporu aldığımı söylemiş. Raporu bir sene önce almıştım. Babam annemim üstüne yürümüş, bağırıp çağırmış, dövmeye kalkmış. Bunun sorumlusunun annem olduğunu söylemiş. Ablamı dövmüş. Ben bunları ablam aracılığıyla öğrendim. Ailem Şanlıurfa'da yaşıyor. Ben İstanbul'da abimle yaşıyorum. Ablam beni Şanlıurfa'ya çağırdı ama öğrendiklerini söylemedi. Ablam beni arayıp; “Annen rahatsız; eve gel; memlekete gel.” dedi. Abime durumu anlattım; annemi aramasını söyledim. Abim Urfa'daki kuzenlerimizi aradı; annemin rahatsız olmadığını öğrendi. Sonra ablamı aradım ben. Ablam olayın iç yüzünü anlattı; en büyük abimle beraber babamın bana çok sinirlendiğini söyledi. Babam “Gelip burada kuzeniyle evlensin ve kuzeniyle yaşasın! İstanbul'daki o hayatı unutsun! Yoksa töre gereği öldürürüz!” demiş. Bunlar Eylül başında bir hafta içerisinde oldu. O tarihten beri

⁴⁵ 10 Mart 2009 tarihinde Elif Ceylan Özsoy ile yapılan görüşme

ailemle hiç konuşmadım ve görüşmedim. Burada abim bana maddi ve manevi olarak destek olmaya çalışıyor elinden geldiğince. Ama ailemize karşı o da bir girişimde bulunamıyor çünkü o da çekiniyor. Bir hafta sonra Hollanda'ya gidiyorum; orada okula gitmeyi planlıyorum. Eğer ailemle ilgili durumda düzelme olmazsa sığınma talep edip orada yaşamayı düşünüyorum. Ailemden kimseyle özellikle annemle görüşmemek beni kötü etkiliyor. Annemin durumunu bilmiyorum. Bana destek olması gereken en yakın insanla görüşmemek üzüyor beni. Korktuğum için sokakta arkama bakarak yürümek zorunda kalıyorum.⁴⁶

2009 yılında sıkça karşılaşın hak ihlallerinden birisi de çalışma hayatında ayrımcılıktı. Bu konuda Kaos GL'de yayınlanan haber şu şekildedir:

VJ Bülent, yıllardır çalıştığı müzik kanalı Kral TV'de işten atıldı. Yiğit Karaahmet, VJ'in işten atılma gerekçesi olarak "bunun adı açıkça homofobidir" diye yazdı.

VJ Bülent, yıllardır çalıştığı müzik kanalı Kral TV'de işten atıldı. Yiğit Karaahmet, VJ'in işten atılma gerekçesi olarak "bunun adı açıkça homofobidir" diye yazdı.

Hürriyet Gazetesi, 23 Kasım'da, "eski patronları hakkında konuşunca işinden oldu" diye yazdı. Bununla birlikte Akşam Gazetesinden Yiğit Karaahmet, "VJ Bülent'in Philadelphia savaşı" başlıklı, 29 Kasım tarihli yazısında, "Homofobi, artık Doğu Grubu'na da mı sıçradı? Tazminatı dahi ödenmeden işinden atılan VJ'in şimdi ne yapması gerekiyor?" diye sordu ve işten atılma gerekçesi olarak cinsel yönelim ayrımcılığına dikkat çekti.

Karaahmet yazısında, "Magazin haberleri arasında, şöhretli isimlerin arasında kaybolup giden ve çoğumuzun tatlı biri hıh'la okuduğumuz bir haber vardı geçtiğimiz hafta. VJ Bülent, Kral TV'deki işinden kovulmuş." diye yazdı.

Yazar Karaahmet, VJ Bülent'in işten atılmasını ele aldığı yazısına şöyle devam etti:

"Konu nesnesi VJ Bülent işsiz kalması olduğu için çoğumuz sadece güldük geçtik. Tıpkı Huysuz Virjin'in ekranlardan gitmesi, Fatih Ürek ve Aydın'ın da pembe bir toz bulutu içinde 'puff' diye yok olması gibi bu konunun da hemen üstü kapatıldı."

"Eşcinselliği yüzünden uzun zamandır kapının önüne konmak isteniyormuş"

Yazar, işten atılma gerekçesinin Hürriyet'in yazdığı gibi olmadığını belirttiği yazısında "eşcinselliği yüzünden uzun zamandır kapının önüne konmak isteniyormuş" diye yazdı.

"Oysaki olayların aslı, VJ Bülent'in Cem Uzan hakkında ettiği laflardan dolayı kovulmasıyla ilgili değil. Düşünün ki senelerdir o kanalda çalışan birinden bahsediyoruz, herhalde az çok artık nerede, nasıl konuşması gerektiğini biliyordur. Peki, VJ Bülent işinde başarısız da bu yüzden mi kovuldu? Hayır. Kral TV'de ondan başka bir marka var mı aklınızda kalan? Senelerdir kanalla aynı anda hatırlanan tek simge de o."

"Kral TV, VJ Bülent'i tazminatsız kapının önüne koydu. Kendisi zaten uzun süredir hal, tavır, hareketlerinden dolayı kanal yönetimi tarafından istenmediğini, sürekli üzerinde bir tür yıldırma politikası uygulandığını da anlattı. Yani açıkçası VJ Bülent eşcinselliği yüzünden uzun zamandır kapının önüne konmak isteniyormuş."

"Bunun adı açıkça homofobidir"

Yiğit Karaahmet, VJ'in işten atılma gerekçesi olarak "bunun adı açıkça homofobidir" diye yazdı ve "Kral TV yönetimi homofobisinin arkasına sığınarak mı VJ Bülent'i işten kovmuştur?" diye sordu.

"Cinsel yönelim ayrımcılığı bir suçtur"

⁴⁶ 28 Eylül 2009 tarihinde E.D ile yapılan görüşme

Türkiye'deki homofobinin Doğu Grubu'na kadar sızdığı iddiasından son derece rahatsız olduğunu belirten Karaahmet, “Kral TV'nin başındaki Gezegen Mehmet başka bir gezegende yaşıyor olabilir. Ve kanalını kendi gezegenindeki anlayışıyla yönetmek de isteyebilir. Ama ona hatırlatmak gerekir ki bu gezegende cinsel ayrımcılık bir suçtur” diye yazdı

Doğu Grubu'nun yöneticilerinin fikirlerini soran yazar, “zaten uzun süredir gittikçe daha da fazla muhafazakârlaşan Türkiye'de eşcinsellerin birer birer daha az görünmesine yönelik sürdürülen 'manidar' kampanyaya onlar da bu şekilde mi destek veriyor?” diye sordu.

“VJ Bülent, ayrımcılık davası açmalı!”

“Philadelphia” filminde, Tom Hanks'in canlandırdığı eşcinsel avukatın AIDS olduğu gerekçesiyle işinden atılmasını hatırlatan Karaahmet, VJ Bülent'in de aynı şekilde işten atıldığı kanala ayrımcılık davası açmasını önerdi. İşten atma gerekçesinin aslında aynı olduğuna dikkat çeken yazar, “homofobi de bir tür AIDS değil mi?” diye yazdı.

“İşten atan, Doğu Holding Yönetim Kurulu”

Öte yandan işten atılmayla ilgili yine Akşam Gazetesi, Nurbanu Güney Elbir'in (1 Aralık), Kral TV Genel Yayın Yönetmeni Mehmet Akbay ile yaptığı görüşmeye yer verdi.

VJ Bülent'in Kral TV'deki işine son verdiği iddiasını kabul etmeyen Mehmet Akbay, “Bülent'i çok severim. Onu işten ben çıkarmadım” dedi. Akbay, “tazminat verilmeyebilirdi ama tazminatının ödenmesini bizzat ben istedim” açıklaması yaptı. Akbay, işten atmanın yönetimin kararı olduğunu belirtti.

Kamu ve özel sektörde de benzer uygulamalar görülmüştür:

Öğretmen olarak çalışmaktayken Kasım 2008 tarihinde internette tanıştığım bir erkekle birlikte olduk. Bu şahıs ve arkadaşları gizli kamera sistemi kurarak ilişkiyi görüntülemişler. Beni tehdit etmeye, şantaj yapmaya başladılar. İki kez yüklü miktarda para ödedim. Aynı işlemi başka şahıslara da yapmışlar. Bir astsubay yapılanları şikayet ederek sanıkları suç üstü yakalatmış. Sanıklar ifadelerinde bana da yaptıklarını ifade ederek ismimi vermişler. Polis beni aldığında ifade vermem ve sanıklardan şikayetçi olmam için baskı yaptı. Ben de bu baskıya dayanamayarak olayı olduğu gibi anlattım. Şikayetçi oldum. Polis valiliğe durumu bildirince açığa alındım. Açılan soruşturma Milli Eğitim Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu kararı ile tamamlandı. 657 sayılı dmk. 125. maddesi gereği işime son verildi. Soruşturma dosyasında sanık ifadeleri ve benim ifademden başka bir delil yoktu. Kurula verdiğim ifademde ilişkiyi reddettim. Tehdit ve şantaj yapıldığını; husumetinden kaynaklandığını söyledim. Ama onlar zaten kararlarını çoktan vermişlerdi. Disiplin kurulu üyeleri sözlü ifadem sırasında bunu açıkça ifade ettiler. Dosya hakkında bilgi sahibi bile değillerdi. Emeklilik hakkımın dolmasına 6 ay kalmıştı. Bunu da kaybettim. İkinci bir mağduriyet de bu yönde oldu. Tebligat yapıldı. Yürütmeyi durdurmalı dava açtık. Dava devam ediyor.⁴⁷

⁴⁷ X tarafından eposta vasıtasıyla aktarılmıştır. Ancak 17 Şubat 2009 tarihli bir haber (<http://www.haber24.com/Guncel/1-31974/Turk-Polisi-nde-gay-ve-dost-acilimi.html>) bu bildirim aksini ifade eden bir açıklamaya sahipti: Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM) 1'nci Hukuk Müşaviri Osman Karakuş, bir polis memurunun mesai saatleri dışında 'dost hayatı' yaşaması veya gay olması gibi durumlara bundan sonra daha yumuşak bakılacağını, memuriyeti ile birinci derecede alakalı olmayan cezalar ile geçirileceğini kaydetti. Emniyet Genel Müdürlüğü Hukuk Müşavirliği tarafından düzenlenen 'Disiplin, Dava, Mevzuat ve Adli Yardım' konulu seminer, Antalya Club Hotel Sera'da başladı. Avrupa Birliği uyum sürecine bağlı olarak değişen ve yenilenen hukuk normları göz önünde bulundurularak, Emniyet Teşkilatı Hukuk İşleri Şube Müdürlükleri'nde çalışan personelin bilgilendirilmesini sağlayan seminere, EGM 1'nci Hukuk Müşaviri Osman Karakuş, Antalya Emniyet Müdürü Feyzullah Arslan, 39 ilden 148, 38 eğitim-öğretim kurumundan 78 kişi olmak üzere hukuk işleri

Ben bir bankacıyım ve bundan 15 gün önce şubeme eski sevgilim gelip benim bir eşcinsel olduğumu, onun eski sevgilisi olduğumu beyan eden açıklamalarda bulundu. Bu olay üzerine müdürün odasına çağırıp ne yapmak istediğimi sordu ben de bir şey bilmediğimi, bir an önce şubeden uzaklaşmak istediğimi söyledim. Bana 2 haftalık yıllık iznimi kullanmamı ve döndüğümde şubemin değişmiş olacağını söyledi. Bizde izine çıkmadan önce ekranlarımızdan izin fişi doldurulup imzalanıp öyle izne çıkılır. İzin fişini doldurduğumuz bu ekranlar şifrelidir ve olayın etkisiyle panikleyerek şifremi kitledim ve izin fişini doldurmadan çıktım şubeden. Ertesi gün şubedeki is arkadaşımı arayıp izin fişi doldurmak için geleceğimi söyledim. Şube müdürümüz buna gerek olmadığını genel müdürlük tarafından olayın halledildiğini söylemiş. Bunun üzerine ben 2 haftalık iznime başlamış oldum. Ancak 28.02.2009 tarihinde maaşımın eksik yattığını öğrendim ve personel grubumuzu aradım. Oradan ayın 18 i itibari ile 3 gün ise gelmediğim için bankayla ilişkiğimin kesildiğini söylediler bana. Bildiğim kadarıyla personel ise gelmediğinde personel tarafından aranarak uyarılır ama bana böyle bir telefon gelmedi ve tazminatsız bir şekilde isten çıkarıldım. Ama anlayacağınız üzere beni bir şekilde oyuna getirip devamsızlıktan dolayı isten çıkarılmış oldum. Kamera kayıtları ve kurum içi yazışmalardan da belli olacağı üzere böyle bir olay yaşandı ve eşcinsel olduğum için isten çıkarılmış oldum⁴⁸.

Güvenlik şubede polis memurluğu yapıyordum. Eşcinsel olduğuma dair ihbar maili gitti emniyet Müdürlüğü'ne. Resimlerim var gönderilen maillerde. Bir arkadaşımın msn yazışmalarım da gönderilmiş. Cinsel içerikli hiçbir şey yok. Ev arkadaşımın yaptığını tahmin ediyorum. Bunun üzerine ifadem alındı. Tehdit edildim. İstifam istendi. İstifa ettim. Emniyet müdürlüğünde beni beklettiler. Amirin odasına çıkarıldım. Amirin odasında çocuk pornosu ihbarı olduğunu ve savcılıktan arama kararıyla evime gidileceği söylendi. Evimde bilgisayara el koydular. Tutuksuz yargılama diyip çıkıp gittiler. Öncesinde de arama yapmışlardı aslında. Biz eve girdiğimizde bizi bekliyorlardı. Birkaç gün sonra avukatım aracılığıyla Bilişim Suçlarına götürüldüm. İfade verdim çocuk pornosuyla ilgili ve resimlerle ilgili. Çocuk pornosu davası düştü. Eşcinsellikle ilgili yazılı savunma verdim, Ankara'da sözlü savunma verdim. Eşcinsel olduğumu reddetmek zorundaydım. En son işte tebliğ aldım. Devlet memurluğundan çıkarılma kararı geldi yüz kızartıcı suçtan dolayı. Geçtiğimiz Perşembe günü geldi. Geri dönüş başvurusu yaptı reddedildi. Sürekli hapse gireceğimi düşünüyorum. Psikolojim bozuldu. Ekonomik olarak çok zor durumdayım. Sosyal haklarım elimden alındı. Psikolojik tedavi gördüm, travmayı atlatamadım. İlaçlar kullandım. İntihar girişiminde bulundum. Şu an hayatımı devam ettiriyorum. Ama aşırı derece paranoyaklaştım. Senin bile polis olabileceğini

---

ile ilgili birimlerde görevli toplam 226 kişi katıldı. Seminerde konuşan EGM 1'nci Hukuk Müşaviri Osman Karakuş, bundan sonra, bir polis memurunun görev anı ve mesai saati dışındaki özel hayatının yargı ve idarece birbirinden ayıracak şekilde değerlendirmelere yer verileceğini söyledi. Karakuş, bu konuda şunları söyledi: "Örneğin bugünkü şartlarda bir polis memurunun bir 'dost'u olması, memuriyeti ile bağdaştırılamaz. Bir polis memurunun 'dost hayatı' yaşaması utanç verici olarak görülüyor. Bundan sonraki dönemlerde bu tür durumlara karşı daha yumuşak bakılacak ve memuriyeti ile birinci derecede alakalı olmayan cezalar ile geçiştirilecek. Bazı ülkelerde ve Almanya'da yaptığımız incelemelerde polisin mesai dışındaki özel hayatına hiç müdahale edilmiyor. Adam gay olabilir. Ama Türkiye'de böyle bir şey mümkün değil. Bir başka yenilik de şu olacak; Bundan sonra suç işleyip devleti tazminat ödeme ile karşı karşıya bırakan polis, kendi kusuru yüzünden bu suçu işlemiş ise ceza ilgili kişiye ödetilecek."

⁴⁸ 02 Şubat 2009 tarihinde X. tarafından eposta vasıtasıyla aktarılmıştır.

düşünüyorum. Polisin bana ettiği tehditler aklımdan çıkmıyor. Ev aramaları sırasında iş arkadaşlarımla çekmecelerime kadar arama yapması da çok onur kırıcıydı⁴⁹.

2,5 senedir ... isimli güvenlik şirketine bağlı olarak özel bir bankanın kültür merkezi'nde güvenlik görevlisi olarak çalışıyordum. 1 Haziran'da akşam mesaisine gittim. Banka yöneticilerinden biri, beni ve mesai arkadaşımı bir önceki akşam yani 31 Mayıs Pazar akşamı saat 20:30'da uygun olmayan davranışlar içinde gördüğünü söylemiş banka yönetimine. Banka yönetimi de benim kültür merkezinde ve banka bünyesinde hiçbir projede çalıştırılmayacağımı bildirmiş bankanın güvenlik müdürüne ki kendisi de güvenlik şirketine bağlı olarak bu görevi yürütüyor. Güvenlik müdürü de güvenlik şirketine e-mail atarak durumu bildirmiş.

1 Haziran'da akşam mesaiye gittiğimde benim ve mesai arkadaşımın yerine iki güvenlik görevlisi atandığını gördüm. Güvenlik şirketinin operasyon şefi oradaydı. Operasyon şefi bana güvenlik müdürünün attığı e-maili gösterdi ve banka ile ilişikimin kesildiğini söyledi. Operasyon şefi ve işten çıkarılan mesai arkadaşım; mesai arkadaşımınla birlikte uygun olmayan davranışlar içinde bulunduğumuz iddia edilen saatteki video kayıtlarına bakmışlar. Mesai arkadaşım resepsiyonda oturuyormuş, ben de dışarıda sigara içiyordum. 2,5 senedir izin kullanmamıştım. 22 günlük iznim vardı. Güvenlik şirketi benim izne çıkmamı istedi. Ben de "Çıkmıyorum." dedim. "O zaman güvenlik şirketinin ... semtindeki merkez biriminde çalışacaksın aynı maaşla." dediler. Öbür arkadaşımı izne çıkardılar. Çalışacağı yer ona daha sonra bildirilecekti; en yakın yere verilecekti. Merkez biriminde çalışmayı kabul etmedim çünkü haksızlığa uğradığımı düşünüyordum. Operasyon şefi "İki gün sonra işe gelmediğine dair ihtarname çekeceğim noterden. Eğer işe gelmezsen tazminatsız olarak işine son vereceğim" dedi.

Operasyon şefi kültür merkezine girişimin yasak olduğunu söyledi. Oradaki güvenliği de "Bunu içeriye alanın işine son vereceğim!" diye tehdit etti. Üniformamı soyunma odasından alıp operasyon şefine teslim edecektim, operasyon şefi "Ben bu adama artık güvenmiyorum, başına güvenlik görevlisi dikin, o şekilde aşağıya insin." dedi. Bankanın güvenlik müdürü buna engel oldu; "Ben aşağıya inip alacağım." dedi. Aslında başımda güvenlik olarak o gelmiş oldu. Teslim etmem gereken şeyleri teslim edip çıktım. Orada bulunan güvenlik görevlisi arkadaşlardan; bana yeni iş yerimin tebliğ edildiğine ve onların da buna tanık olduklarına dair imza almışlar. O anda imza veren arkadaşlardan biri daha sonra beni arayıp bu durumu haber verdi.

Kültür merkezinden çıkarken bazı kişisel eşyalarımı yanıma almıştım ama bazılarını unuttuğumu farkettilim. 2 saat sonra geri döndüm. Güvenlik binaya gece girişimin yasak olduğunu söyledi. "Eğer seni içeri alırsak işimizden oluruz! Gündüz gel, güvenlik müdürümüze geldiğini bildiririz, eşyalarını alırsın." dediler.

Ertesi gün yani 2 Haziran'da yanımda İHA'dan kameralarla kültür merkezine gittim. Dışarıda beklemem gerektiği; geldiğimin güvenlik müdürüne bildirileceği söylendi. Bildirdiler. Eşyalarımı kapıdan verdiler. Kameralar içeriye alınmadığını kaydetti. Daha sonra güvenlik müdürü konuşmak için beni içeriye çağırdı. "Olay kapansın, büyütme, banka ile güvenlik şirketi karşı karşıya gelmesin." dedi. 5-6 dakika çay içtik, konuştuk, sonra çıktım.

2 ay önce iş arkadaşlarıma ve güvenlik müdürümüze Lambdaistanbul üyesi olduğumu ve ... isimli eşcinsel arkadaşlık sitesinin sahibi olduğumu söylemiştim. Hatta bana bir güvenlik

⁴⁹ F. E ile yapılan görüşme

görevlisi bir derneğe üye olamaz, yaka kartı valilik tarafından iptal edilir demişlerdi. Ben de bunun üzerine Lambdaistanbul'dan istifa etmek durumunda kalmıştım. Güvenlik şirketinde önceleri bir problem yoktu; olay banka yönetimine yansıınca bu işten çıkarma olayı patlak verdi.

2 Haziran'da Sosyal Güvenlik Kurumu İstanbul Bölge Müdürlüğü'ne gidip bir dilekçe vererek haksız bir şekilde işten çıkarıldığımı, yeni bir işyerine atandığımı belirtip güvelik şirketini şikâyet ettim. Yaşadığım her şeyi dilekçede bildirdim.

O akşam ayrıca kültür merkezinin genel yayın yönetmenine, genel müdürüne, sergi salonu müdürlerine e-mail atıp eşcinsel olduğum, ... isimli eşcinsel arkadaşlık sitesinin sahibi olduğum ve daha önce Lambdaistanbul üyesi olduğum için işten çıkarıldığımı düşündüğümü; yasal olarak hakkımı arayacağımı söyledim. Olayı Lambdaistanbul'a ve Kaos GL'ye de bildirdim.

Yeni atandığım iş yerime gitmedim. Henüz elime işten çıkarıldığımı dair bir tebligat gelmedi. 3 gün geçti; artık gönderirler diye bekliyorum.

Olaydan ötürü psikolojik çöküntü yaşıyorum. Olay artık medyada duyulduğu için başka bir güvenlik şirketinde çalışmam. Yani olay yüzünden işsizlik ve ekonomik sıkıntı ile karşı karşıya kaldım⁵⁰.

Görüldüğü üzere 2009 yılı da LGBT bireylerin yoğun olarak ayrımcılığa uğradığı, ayrımcılıkla birlikte örgütlenme-barınma-çalışma gibi temel hakların açıkça ihlal edildiği bir yıl olarak kayda geçmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÖNERGELER

Bu bölümde LGBT bireylerin uğradığı hak ihlallerine yönelik verilen önergelere yer verilmiştir:

15 Mayıs 2009 tarihinde Akın Birdal tarafından R. Tayyip Erdoğan'a verdiği önergede şu soruların yanıtlanmasını istedi:

İnsanlığın yüzyıllardır sürdürdüğü mücadele sonucu, yaşam hakkı bütün toplumsal ve siyasal sistemlerde, en kutsal hak olarak kabul edilmiştir. Ve hukuk devletinin başta gelen görevleri arasında "yurttaşlarının yaşam hakkını" koruması gelmektedir. Ülkemizde de gerek yasalar gerekse de anayasa çerçevesinde bu hak tanınmış ve korunmuştur. Bu hakkın yanı sıra, yurttaşlarımızın hiçbir gerekçe ile ayrımcılığa maruz kalmayacakları da anayasa ve yasalarla

⁵⁰ 04 Haziran 2009 tarihinde C. S ile yapılan görüşme

tanınmış ve vurgulanmıştır.

Oysa son günlerde yaşanan olaylar gerek yaşam hakkının gerekse de ayrımcılık yapılamaz ilkesinin ihlal edildiğini göstermektedir.

Yıllardan beri hakemlik yapan bir yurttaşımız, cinsel yöneliminden dolayı açıkça bir ayrımcılığa uğrayarak, askerlik yapmadığı gerekçesi ile hakemlikten uzaklaştırılmıştır. Bu durum hem ayrımcılık yapıldığına ilişkin bir örnek hem de insan haklarının doğrudan çiğnenmesi anlamına gelmektedir. Gerek uluslar arası hukuk ve sözleşmeler gerekse de Anayasa ve yasalarla belirlenen eşitlik ve ayrımcılık yapılamaz ilkesi bir yönetmelik gerekçe gösterilerek açıkça ihlal edilmektedir.

Yaşam hakkı konusunda da benzer bir durum yaşanmaktadır. Yaklaşık 6 aydan beri basına ve kamuoyuna yansıdığı kadarıyla transseksüel, travesti ve eşcinsel yurttaşlarımızın yaşam hakkını ortadan kaldıracı ve çoğu ölümlü sonuçlanan saldırılar yaşanmaktadır.

Son dönemlerde transseksüel bireylere yönelik işlenen cinayetler hakkında hiçbir resmi açıklama yapılmamakta, cinayetlerin nefret saiki ile işlendiği kaygısını giderebilecek Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulmuş herhangi bir birim olmadığından cinayetlerin akıbetini izlemek mümkün olmamaktadır.

Oysa transseksüel yurttaşlara yönelik saldırılar konusunda en son Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinin 17 Ekim 2008 tarihli kararı bu açıdan acil olarak idari birimlere olan gereksinime işaret etmektedir: *"Sanıklar kendilerinin ve çevrelerindeki insanların "önyargılarının tetiklediği" düşüncelerle çevrelerinde yaşamakta olan ve kendilerinin transseksüel bireyler olarak tarif eden müdahillere karşı belli bir karar doğrultusunda yoğun ve sürekli saldırılarda bulunmuşlar, onları yaşadıkları hayat alanından ayrılmaya zorlamışlardır"*.

Bu çerçevede konuyla ilgili olarak;

Eşcinsel olduğundan dolayı hakemlik görevinden alınan yurttaşımızın işine geri dönmesi söz konusu mudur?

Hakemlikten alınmasının gerekçesini oluşturan talimat/genelgenin değiştirilmesi düşünülmekte midir?

Transseksüel-travesti-eşcinsel yurttaşlarımıza karşı son bir yılda kaç saldırı yapılmış ve bunların ne kadarı ölümlü sonuçlanmıştır?

Bu saldırıların failleri yakalanmış mıdır?

Ankara 11. Ceza Mahkemesinin yukarıda aktarılan kararı gereğince TCK da "nefret suçları" adı altında bir düzenleme yapılması için sürdürülen bir çalışma var mıdır?

Cinsel yönelim ve cinsiyet kimlik ayrımcılığını gidermek amacıyla, Türk Ceza Kanunu'nun 122. maddesinin değiştirilmesi için bir çalışma yürütülmekte midir?

Anayasa'nın yasa önünde eşitlik ilkesini düzenleyen 10. maddesinin, LGBT bireyleri de kapsayacak şekilde değiştirmesi düşünülmekte midir?

Transseksüel-travesti-eşcinsel bireylerin önünde ciddi bir engel teşkil eden istihdamda ayrımcılığı önlemeye yönelik programlar gündemde midir?

21 Mayıs 2009 tarihinde Mehmet Seviçen, Devlet Bakanı Faruk Özak'ın yanıtlanması istemiyle TBMM Başkanlığına sunduğu yazılı soru önergesinde, 12 yıllık futbol hakemi Halil İbrahim Dinçdağ'ın, cinsel tercihinden dolayı kendisine görev verilmediği için Türkiye Futbol Federasyonuna yazdığı dilekçenin, daha sonuçlanmadan basına sızması nedeniyle televizyona çıkıp açıklama yaptığını ve bunun da mağduriyetine neden olduğunu ifade etti.

Mehmet Seviçen, önergesinde şu soruların yanıtlanmasını istedi:

Dünya Sağlık Örgütü başta olmak üzere, tıp camiası 'eşcinsel, bir hastalık ya da rahatsızlık değildir' şeklinde karar vermişken, bu hakeme hala görev verilmemesini doğru buluyor musunuz?

Çalıştığı dönemde çok başarılı olan ve hiç bir hatası olmayan, hayatını spora adanmış ve özel yaşamını görevine yansıtmadığını belirten, olayın çıktığı günden beri çalışamayan hakemin maddi ve manevi zararlarının bedelini kim, nasıl ödeyecek?

Medeni cesaret göstererek kimliğini açıklayan hakeme insan hakları adına sahip çıkmayı düşünüyor musunuz?

Klasman belirleme sınavlarına giremediği için mağdur olan Halil İbrahim Dinçdağ ve onun gibi çeşitli sebeplerden dolayı sınava girme hakkını kaybeden hakemlere, bir defaya mahsus olmak üzere sınavlara girme hakkı vermeyi düşünüyor musunuz?

Toplumda kendini gizlemeye çalışan, mesleğinde çok başarılı olmuş, ancak sırf cinsel tercihlerinden dolayı başarılı olduğu mesleğini yapamayan kaç kişi vardır?

Sivil Özgürlükler, Adalet ve İçişleri Komisyonu başkan yardımcısı ve Kadın Hakları ve Cinsiyet Eşitliği Komisyonu üyesi olan Veld, 4 Ağustos 2009 tarihli önergede Komisyon'un "Türkiye'deki LGBT bireylere karşı işlenen nefret suçları ve cinayetlerinin şok edici derecede yüksek sayısının" farkında olup olmadığını sordu.

Sophie in 't Veld'in Avrupa Komisyonu'na yönelttiği sorular ise şu şekilde:

1. Avrupa Komisyonu, Türkiye'deki LGBT bireylere karşı işlenen nefret suçları ve cinayetlerinin şok edici derecede yüksek sayısının farkında mı?
2. Avrupa Komisyonu, Türkiye yetkililerinin LGBTT bireylere yönelik nefret suçlarının

önleme, LGBTT bireyleri koruma ve nefret suçlarını soruşturma ve bu konuda kovuşturma yapma konularında yeterince çaba sarf ettiği kanaatini taşıyor mu?

3. Avrupa Komisyonu, bu sorunu Türkiye yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde gündeme getirdi mi?

4. Avrupa Komisyonu, Türkiye'deki LGBTT hakları alanındaki STK'larla görüştü mü?

5. Avrupa Komisyonu, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonu üyesi Hammerberg ile daha yakın iş birliği geliştirecek mi?

SONUÇ

Türkiye Cumhuriyeti, taraf olduğu ve ulusal hukukun bir parçası haline getirdiği Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Haklar Sözleşmesinin, Birleşmiş Milletler Siyasi ve Medeni Haklar Sözleşmesinin ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin gereklerini yaparak insan hakları alanında gerekli düzenlemeleri yapmalıdır. Bunun için;

- Yeni Anayasa'nın eşitliği düzenleyen maddesine cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığı eklenmelidir.
- Avrupa İnsan Haklarına Sözleşmesine ek 12 No'lu protokol onaylanmalıdır.

- Ayrımcılığın önlenmesi ile ilgili bir yasa kabul edilmelidir. Ancak, ayrımcılığın önlenmesine ilişkin yasal önlemler bununla sınırlı kalmamalı, ayrımcılığın değişik biçimlerini kapsayıcı, değişik konularda yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
- Hukuk sisteminde ayrımcılık yasağını düzenleyen maddelere cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ibareleri eklenmeli, doğrudan, dolaylı ayrımcılık ve taciz tanımları yapılmalıdır.
- Türk Ceza Hukuku kapsamında nefret suçları tanımlanmalı ve LGBTT bireylere yönelik bu motivasyonla işlenen suçlar cezalandırılmalıdır. Bu konuda istatistiksel çalışma yapılmalıdır.
- LGBTT bireyleri suçları olmadığı halde suçlu konumuna getirerek homofobik ve ayrımcı uygulamalara yol açan “genel ahlak”, “müstehcenlik”, “teşhircilik”, “doğal olmayan cinsel ilişki”, “Türk Aile yapısı” gibi kavramlar net bir şekilde açıklanmalı ve LGBTT varoluşların cezalandırılmasına son verilmelidir. Benzer muğlâk ifadeler sebebiyle LGBTT bireylerin düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüklerini kısıtlamaya yönelik yapılan düzenlemelere son verilmelidir. LGBTT bireylerin insan hakları alanında örgütlenmeleri desteklenmelidir.
- İnsan haklarını ilgilendiren her konuda ve bilhassa ayrımcılığın önlenmesini konu alan düzenlemeleri yaparken, Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği'nin ilgili birimlerinden görüş alınmalıdır. Tüm bu çalışmaları insan hakları örgütleri, kadınların insan hakları alanında çalışan örgütler ve LGBTT örgütleri ile işbirliği içinde hareket ederek gerçekleştirmelidir.
- Ayrımcılığın ortaya çıkarılmasına yardımcı olacak istatistiksel çalışmalar yapılmalıdır.
- Adil yargılanma sürecinin gerçekleşmesi için, kolluk kuvvetlerine ve yargı organlarının mensuplarına yönelik homofobi, transfobi, ayrımcılık temalı insan hakları eğitimleri düzenlenmelidir. Bu eğitimler için sivil toplum örgütleri ile işbirliği içinde hareket edilmelidir.
- Cezaevi rejimi cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği itibariyle düzenlenmeli, izolasyon sona erdirilmelidir.
- Mülteci bireylerin hakları anayasal güvence altına alınmalı, LGBT mülteci bireyler için özel düzenlemeler getirilmelidir.